

Ferentius

apud valentia emit Alfonso palentino
per acto 19 f. anni aragonie

M
78

FATI.

tus admonitū ab uxore temperius ut discumberet pe
tisse ab ea ne interpellaret. Serius tandem ingressus
triclinium dixisse non sepe in scribendo magis successis
se sibi deinde rogatum ut scripta illa pferret pronunciasse
versus qui sunt in Eauton Morumenon. Satis pol pro
terue me Syri promissa hue induxerunt. Satrap Te

*C. & warens scribendo, non adhuc
tam bene composuerat quodam
Xstilos cornicos, sciam tunc
fecerat. Ex q' constat Te
runt ab aliis fu
sse abdumum.*

rentium affirmat si modo in scribendo adiutoribus in Satra

digerit: non tam Scipione & Lelio uti potuisse qui
tunc adolescentuli fuere. q. Q. Sulpicio Gallo homine. Q. Sulpitius galli
docto. & cuius consularibus ludis initium fabularū dā mir docti

darum fecerit. Idein. Q. Fabio Labeone & M. Pompilio
consulari utroq; ac poeta. ideo ipsum non iunenculos de

signare qui sed adiunaret edidisse sed uiros quorum opera

in bello/ocio & negocio populus sit expertus. POST

De morte Tari.

aeditas comoedias iam quintū & tricesimū egressus annū
causa euitande opinonis: qr uidebat aliena pro suis edere
seu percipiendi graecorū instituta. mores q: quos periude
exprimeret in scriptis egressus est. neq: amplius reddit.

D e morte eius Vulcacius sic tradit. Sed ut Afer populo sex Vulcatius. sedigitus. s.

debet comoedias: iter hinc in asiam fecit. Hauem ut
semel consernit iusus est nunq; sic mortuum existimat

Q. Coscuncius redeuentem e grecia perisse in mari dicitur. Q. Coscuncius

cum centū & octo fabulis cōuersis a Menandro. Ceteri i

archadia mortui tradunt stimpahali. GH. cornelio do
lobella. M. fulmo nobiliore coss. in orbo implicitū ad

*Gn. Cornelius dolob.
M. fulminus nobilior*

dolore ac tedio amissarū fabularū quas in nauem prae
uiserat. ac simil satyrarū quas nouas fecerat. FVIS

se dicitur mediocri statura gracili corpore colore fus
co. Reliquit filiam quae Equiti Romano nupsit.

Item ortulos iugiti iugerum uia Apia ad Martis ul
lam quo magis minor portum scribere Scipionem vel Portin

Martis villa

adiuasse dicerentur al
iudiciorum processus
misererentur

*contra opinionem
porci qui
dix Terci
esse pau
pum.*

M. Gñz

D. Sorcada

PRÆ

" cipuisse mil Lelii ac furiū tres per idem tempus q agita
 " bant nobiles. Facillime eorum ille operā ne domū quid
 " hūt conducticiā saltem ut esset quo referre obitum dñi

Affranus de Teren^o " Serulus. Hunc Affranus qd oībus comicis p̄fseri sc̄
 Atfrani) it benf in compitalib⁹ Terentio simulē dicens quempiā.

Atfrani

Vulcaci

CICERO Vulcati)

Vulcaciū aut non solum Hevio Planto & Celio sed Lino
 quoq; & Attilio postponit. Cicero dict̄ his uersiculis eius in limone
Laudasse.

Cicero in limone

Tu quoq; qui solus lecto sermone Terenti ^{plerōk nō vocabulū vnde p̄p̄f}
 Comuersum expressūq; latina uoce Menandru ^{grat}
 In medium solus sedatis uocibus effers ^{pp̄f}
 Quidq; come loquens atq; oīa dulcia dicens ^{comīs}

CAESAR.

C. Caesar

Caius Caesar hos quoq; dicitur aedidisse uersiculoe
 Nam tibi submissō diademate gr̄te Menander ^{royalitatis}
 P̄ oneris & merito nam pure uocis amator ^{grat}
 Leibis atq; utinā scriptus adiuncta foret uis ^{ut faciat plaus q mār̄ comīs lōs}
 Comica ut equato uirtus polleret honore ^{q̄ndq; uis}

Vincit despecta tam hac in parte superstas

Vnu hoc maceror doleo tibi deesse Terenti

Duos fuisse Teren^o
 nos poeti Suetonius mi

Hec Suetonius Tranquillus. Nam duos Terentios poetas
 fuisse scribit Metius quoru alter frigellanus Terentius
 Libo fuit alter hic Terentius afer de quo nunc loquimur.
 de quibus & Valegii ait he que uocantur fabulae cu-
 iue sunt eius m̄q qui uira populis retentientibus dabat
 summo honore affectus. Duæ ab Apollodoro comicis trās
 late esse dicunt Phormio & Hecyra quatuor relique a
 Menandro ex quibus magno successu et pretio stent eu-
 nichus Hecyra sepe exclusa. vix acta est

Duos ab Apoll.
 aliis a Menan-

Valegii

V NDE TRAGEDIA ET COMEDIA HABVER VNT INITIVAS

I Initium Tragoedie et Comedie a rebus diuinis ē incoatur

Ascripionis fabulas aedidisse
 terentium

FATIO

2

3

qibz pro fructibz dota soluentes opabantur antiqui. Namq; incen
sis iam altaribus & admoto hirco id genus carminis quod sacer
chorus reddebat libero patri tragœdia dicebat uel ab hirco

grœce hoste vinearū & a cantilena. Eiusdem rei et apud ^{m. Georg.} Virgili

^{hinc uer} fit mentio plena uel q; hirco donabat eius carminis poeta uel

q; uer eius musi plenus solemnne pmiū cantoribz fuerat uel

q; ora sua fecibus perlinitant scenici ante usum psonaz ab aer

Aeschylus
chilo reptum fetes ei triges grœce dicunt. his de causis tragediae

nomi inuenit est. At uero nondū coactis in urbem Athmenseb;

cum Apollini Homio. i. pastorum nemoz ue psonaz ab aer

regionis statueret Atticae villarum

pagorum q; pastores festum carmen solemniter cantabant com

messabundi lascivientibus choris. ^{inde} comicis poetis initū non absur

de comedauerūt. Itaq; ut rerū ita et temporum reperto ordine,

Tragœdia prolata esse cognosatur. Nam ut ab in cultu & feris mo

ribus paulatū peruentū est ad māsiuetudinē: urbes q; sunt cōdite

uita mitior atq; ociosa processit. Ita res tragœdie longe an comicas

iuente. Quis igit retro prisca uoluētibz reperiāt Thesspis trage

die primus iuuentor & comedie ueteris pater Eupolis cū Cratō

Aristophaneq; esse credatur. Homerus tñ qui fere omnis poetæ

largissim' fons est. et his carminibz ex prebunt & uelut qdam

suoni operū Lege perscripsit. qui Iliaden instar tragedie odyssea

ad imaginem comoediae fecisse monstrat. Nam post illius tale

tanti q; documētum ab igeniosissimis imitatoribz & digesta st̄

in ordinem & diuisa. eaq; etiā tum temē scribebant ad huc im

polita. atq; in ipsis rudimentis haud quaq; ut postea facta sunt

decora atq; leua ^{plana} adeo ut ea que proprie de Tragedia dicēda

sunt. Titulo propositi operis instantis in alia tempora differam'

& de us fabulis loquam' quas Terentius imitatus est. POSTQ

demonstrande originis causa. de utriusq; generis initio diximus

Aeschylus
iuuentor
psonareū

Apollo nomi)

Thesspis
Eupolis
Cratinus
Aristophanē

HOMERVS

PRAE

De Comœdia
vereri

Vnde Satyra
cepta.

Lucilius p̄mus
Satyricus

qd necē est iam dicam². Comœdia fere uetus. ut ipsa
quoq; olim Tragoedia simplex carmen qadmodū iam dixi;
fuit. quod chorus circa aras sumantes. nunc spaciatus nunc
revolvens ḡros cum tibicine cōcinebat. sed primo una p̄sona
s̄ducta est cantorib; que respondens alternis. in choro locuple
tauit uariavitq; rem mūsicā. tū altera. tū tercia. Ad postremum
crescente nūo per audtores diuersos. personae. togae. coturni. soci
& ceteri ornatus atq; insignia scenicoꝝ repetita. & ad hoc unicuiq;
suis habitis & ad ultimū qui p̄maz p̄tūm. q̄ sedaz tertiayq
quarti Loci. atq; quintarū actores ēent distributa & diuisa. qn
que parta acta est tota fabula. Que tñ in ipsis ortis sui uelut
qbusdā incunabulis & uix dū incipiens. dicta est archea. id
circo q̄ nobis pernuper cognitis uitiis prima data est. Aut q̄
inest in ipsa uelut historica fides uenae narratioꝝ & denomi
tio om̄iū; de quib; libere describeret. & ēi per prisos poetas. no
ut penitus facta arguunt. si res geste a ciuib; palā. cū eorū
sepe q̄ gessant noīe dec̄tabant. id quid ip̄a suo t̄p̄e moribus
cū unusquisq; cauerit culpa. ne spectaculo ceteris extulit. &
domestico probro. Si; cū poet̄ licent' abuti stilo & passim ludē
ex libidine cepissent plures bonos. ne quisq; in alteꝝ crimen i
famę poneret. lata lege siluerunt. & hinc deinde aliud
genus fabule. i. satyra sumpsit exordiū q̄ a satyris. quos in
iocis semp̄ ac petulantes deos scimus ēē. uocitata est. & si ali
unde nom̄ prae putant alii. hec satyra q̄ dicit. eiusmoi fui
ut in ea quis duro & uelut agresti modo de uiciis ciuium tñ
sin ullo proprii nom̄is titulo carm̄ esset. Qd' item genus come
die. multis obfuit poet̄s. cum in suspicionē potentib; ciuib;
uemissent. illorum facta rescripsisse in peius. ac deformasse
genis stilo carminis. quod p̄ Lucilius nouo descripto mō
ut poesim inde fecisset. id est unus carm̄ plurimos libros

FATIO

Hoc igitur quod superdiximus malo coacti omittit Satyram aliud genus carnis hoc est noua Comoedia reppererit poete quod argumentum communum magis & generaliter ad omnes hores mediocrebus fortius agentes pertinere. & minus amaritudinis spectatoribus. & ea dem opa multum delectationis afferret. concilia argumento consuetudinum congrua utilis sententia orata salibus apta metro. ut dicitur. superioris ille suis celebrant auctoribus. ita hec cum multorum ante hac postea tum principue Menandri Tarenti quod est. De qua cum multa dicenda sint. sat erit tam uelut admonendi Lectoris causa. quid de arte comica necrum cartis rimentur exponere. *Comoedia uetus ut ab initio chorus fuit paulatimque personarum numero in quinque actus possit.* ita paulatim uelut attitudo atque extenuatio choro ad nouam comediam sic peruenit. ut in eam non modo non inducat choro sed ne locis quid illius iam relinquatur choro. Nam postquam occasio tempore fastidiosior spectator effectus esset. tunc cum ad actores ab auctoribus fabula transibat. consurgere & adire cessisset. admonuit poetas. ut primo quidem choros locum ei reliquentes. ut Menander fecit. Hac de causa non uitali existimat *Menander*. alia postremo ne loca quidem reliquerunt quod latini fecerunt commici. Vnde apud illos dirimere actus quinque partitos difficile est. cum et gracci prologos non habeant. more nostro quos latini habent. Demude deos argumentis narradis *machinatus deos* argumentis narradis. ceteri latini ad instar grecorum sunt. Terentius non habet. *ab hoc protastica prosa* i.e. personas ex argumentum accessitas non facile ceteri sunt. Quibus Terentius sepe uitetur. ut per hanc inductionem facilius patet argumentum. Vt etiam si ipsi quod in metris negligenter iambici uersus dilucxerat in secundo & quarto loco. tam a Terentio uincunt resolutioē huius metri. quantum potest communia ad imaginē prosae oronies.

Neua comoedia

funestare

et differentia Comae
et ueteris & nouae
ad statum.Machinatus deos
argumentis narradis

Protastica prosa

alligot
alligat
alligat
alligat
alligat
alligat
alligat
alligat
alligat
alligat

PRAE

Tum psonarum Leges circa habitū acitatē offin partes agen
nemo diligentius Teren⁹ custodiuit. Quin et solus ausus ē
cum in fictis argūtias fidem ueritatis assequeret et cōtra
p̄scripta comica meretricis interdū non malas intro p
ducere. Qubis tam̄ cur bonaे s̄nt uoluptas per ipsum
& causa non desit. Hec cum artificiosissime Terentius fe
cerit. tum illud est admirabil⁹. q̄ & monem retinuit: ut
comœdiā scriberet & tempauit affectum ne in tragediā
transiliret. Quod minime obtentū a Plauto. Affranio.

Appio multisq; fere magnis comicis. Illud quoq; in Terē
tiana uirtute mirabile. q̄ eius fabulae eo sunt tēpam̄to.
q̄ neq; extimescant ad tragicam celsitudinē. neq; abui ciant
ad Mimicam. Adde q̄ nihil abstrusum ab eo ponitur
aut quod ab historiis requirendū sit. quod sepius plaut
facit & eo est obscurior multis locis. Adde q̄ argumenti
ac stili ita attente menor est. ut nusq; cauerit atq; curauit
quae obesse potuerat. tum q̄ media primis atq; postremis ita
nexunt. ut nihil additū alteri: sed aptum & ex se totū & uno
corpo uideat esse compositū. Illud q̄ mirabile in eo: pmo
q̄ non ita miscet personas quatuor. ut obscura sit earū dis
tinguo. & item q̄ nihil ad populu facit actore uelut ex tra
gedia loqui. quod uicium Plauti freqūtissimum. Illud etiam
inter cetera ei Lande digna uidet. q̄ locupletiora argūmēta
& duplicitib; negotiis delegerit ad scribendū. Nam excepta
Hecra in qua scribit pamphili amorem cetero quinq; bi
rios adolescentulos hñt. Illud uō tenendum ē potissime
Latinos mīta fabulaꝝ genia p̄culisse. & ut cogatas ab sce
niis atq; argūtias Latinis p̄textatas ad dignitatē perso
narū tragicarum ex latina historia. Attellanas a ciuitatis
campanie. ubi aditatem sunt plime. Rhyntomcas ab actoſ

Plaut⁹ cur
obscurior
multis lo
cis

Plaut
Plaut⁹

Plaut⁹
Plaut⁹

Togatae
Prætegatae
Attellanae
Rhyntomcas
Tabernariae
Mimi

fabulaꝝ

FATIO

nomē. Tabernarias ab humilitate argūnti ac stili. mīmos ab diurna imitatione uiliū rerum ac Leuium psonarū.

Inter Tragoediā aut & comoediā. cum multa tam in p̄mis hoc distat. q̄ in comoedia mediocres fortune homū parui impetus pericula leuia. Laetiq; sunt exitus actioni.

At in Tragedia omnia contraria. Ingentes personae magnitores exitus funestū habentur. & illuc prima turbulenta tranquilla ultima. In tragedia contrario ordine res aguntur. Tum q̄ in tragedia fugienda incia in comedia capessenda exprimitur. Postremo omnis comedia de fictis est argumentis. Tragoedia sepe de historica fide pertitur. Latinæ fabulae primo a Liuiu Andronico sc̄ptae sunt. et cum recentius idem poeta & actor fabulæ suarū füss. Comoedie aut motorie sunt. aut statarie aut mixte. Motorie turbulentæ. Statarie quietiores. Mixte ex utroq; actu consistentes. Comedia per quatuor partes diuidit. Prologum. Prothesin Epithesin Catastrophen. Prologus est uelut praefatio quedam fabulae. in quo solo licet preter argūntos aliquod ad populū uel ex poetæ uel ex ipsius fabule uel auctoris cōmodo loqui. Prothesis primus actus in tumq; drachmatis. Epithesis incrementa processusq; turbarum. ac totius ut ita dixerim modus erroris. catastrophe conuersio rerum ad iocandos exitus. patesca eti cunctis cognitione gestorum.

DECLARATIO QVID SIT COMOEDIA

COMOEDIA est fabula diuerse constituta continēt affectum ciuilium ac priuatorū. quibus discitur quid sit in uita utile quid contra evitandū. eodem fere sensa greci diffiniunt. Comoediā esse ciceru ait

Inter Tragediā &
Comediā

fūnestri ety

Liuij Andromachy

Quer enā Comœ
day.

Motorie

Statarie

Mixte

Incidenti
actu

mixta proposita

PRAE

imitationē uitae spectaculū consuetudinis ueritatis Co
moedie aut more antiquo dictę qz in uicis huimodi
carmina initio agebant̄ apud grecos. In italia in com
pitaliciis ludicris admixto p̄nunciatiois modulo qdum
actus comutantur populus attinebat̄. Recte iō ab actu
uitae hominū qui in uicis habant ob mediocritatem for
tunari non in aulis regiss ut sunt persone tragedie. Co
media uō qr poema est sub imitatione uitę atq; silitudinē
compositū in gestu & p̄nunciatione consistit. Comoediā
apud graecos dubium est quis primus inuenient. Apud Ro
manos certū est comoediā & tragodīā & togatā primū
Liuu Andronici repperisse. dicentēq; esse comoediā
quotidianas uitę spectulū nec mūria. Nam ut inten
speculo ueritatis lineamenta facile per imaginē colligz
ita lectione comoediae imitationē uitae consuetudinisq;
non egerrime adiudicatum. Huis aut origines ratio
ab exteris ciuitatibus moribus q; peruenit. Achenenses
namq; atticā custodientes elegantia cum uellent male
uiuentes notare in uicos et compita ex omnibz locis leti
alatresq; ueniebāt ibiq; cum noimibz singula uita pu
blicabāt unde nōm composite ut comoedia vocaretur
Hac aut carmā in pratis molibz primū agebant̄ nec de
erant p̄ma quibus ad scribendū prouocarent̄ doc̄torū
ingenia. Sed et actoribus mūria deserebant̄ quo liben
tius iocundo uocis flenti ad dulcedinē cōmendationis u
terentur. Caper namq; pro dono us dabatur. qzāl
noxiū uitibz a quo etiā tragedie nom̄ extortum est.
Hōnulli aut & amurca olei fece que est humor aquaalis
tragodīā dicit uocariq; maluerit qui Ludus cum per
artifices in honore liberi patris agent̄ et ip̄i tragedia.

Q uin fuerit Comœ
diae rector.

Liuu

androm

Donabat
caprū?

Artifices bacchi

FAT 10

6

comediari q: scriptores huius dñi uelut presens nūm colē
ueniari q: coepē. Cui' rei pbabilis rō existit. Itaq: carmina
incohata pferebant. ut per ea landes eius & facta gloria
proferri celebrari q: liberet. dū paulatim fama huius artis
increbuit. Thespis aut p̄mus hec scripta in oīum noticiā
protulit. Postea Aeschilus securus exēplum publicauit. De Thespis
qbs ita Horatius in arte poetica loquit̄.

Aeschylus

Horatius

I gnotum tragicē genus inuenisse camoenē
Dicunt et plaustris uexisse poemata Thespis.
Qui carerent agerentq: peruncti foetibz oratione
Post hunc personē pallēq: repertor honeste
Aeschilus & modicis instrauit pulpita tignis
& docuit magnū q: loqui ritiq: coturno
Successit uetus iūs comoedia nō sine multa
Laudē: sed in uitum Libertas excidit etabimō
Dignam Lege regi. Lex est accepta chor' q: h̄tē mīnū
Turpiter obtinuit sublato iure loquendi
Nil intentatum nostri liquere poetae qui post comediam nouā lūnū
Hec minimū meruere decus uestigia greca
Ausū disertare & celebrare domesticā facta
Vel q̄ē pretextas uel q̄ē docuere togatas comedias nouas
Fabula generale nomen eius due prime partes tragedia
& comoedia. si Latina argūntatio sit. pretexta dicitur.
Comoedia autē habet multis species. aut ēi palliata est
aut togata aut Tabernaria aut Attellana aut Mim
mica aut rhinthonica aut Planipedia. Planipedia aut
dicta ob nobilitate argūnti eius ac uilitate actorum
qui non coturno aut socco utuntur in scena aut pulpi
to. sed plano pede uel ideo q: non ea negocia continet q:
personarū in turribus aut in scenulis habitantū sunt
sed in plāno atq: humili loco. Personarū primi egisse
humilitatē & minus al-

Prætextata qd

Quot Spesq:

comedias

Palliata

Togata

Tabernaria

Attellana

Mimica

Rhinthonica

Planipedia

salib.)

PRÆ

Qui p'mi egerūt
p'sonati fabulas

dicunt comoedias Cinetus & Phaliscus. Tragediam Minu-

tus & Protinus. Omnuū aut comoediay scripta ex q'or

rebus omnino sumunt. nomine loco facto euentu. Noīe

ut P'horio. ^{plau} hetyra. ^{plu} Curtius. ^{pla} Epidicus. Loco ut Andria. ^{pla} leu-

chadia. ^{plu} Brundusina. Facto ut Eunuchus. ^{plu} Asinaria. ^{plu} Captiu-

Euentu. cōmoriens ea' tonnem' menos. Comoediarum

formae sunt tres. palliate grecu hñtes hñtum quas nonnulli

tabernarias vocant. Togatæ iuxta formam personar. ut ha-

bitu togati desiderantes. Attellane saltibus & vocis com-

posite quae in se non hñt nisi uetus statum elegantias.

forte
uenustatu

Comoedia aut ut pdixim' m q'or partes diuidit prologū Epi-

thsim Prothsim catastrophē. Prologus est ipsa prefatio

a grecis dictus tanq antecedens uerā fabulae compositionē

eloquio. Eius spes q'or sunt. Comendatius cū poeta ul-

fabula cōmendatur. Sublatus quo aut aduersario ma-

s.al.re
latiti)

ledictum redarguit. aut poplo gratis referunt. Argu-

mentarius exponens fabulae argum̄ta. Mixtus om̄ia

h̄c in se continens. Inter prologū & prohemū qdā hoc

interesse uoluerūt q' prologus est ubi aut poeta excusat. a'

fabula cōmendat. Prologū aut est cum tñ de argum̄to

deducit. Prothsis est primus actus fabule. quo pars argu-

n̄ti explicat pars creitat ad populi expectationē tenendā

retice ^r

Epithsis inuolutio argum̄ti. cui elegancia cōnectit. Catastro-

phe explicatio fabule. per quā euentus eius approbatur. In

plenisq' fabulis priora ponebant ipsaq' nouū q' poetarū. In

nonnullis poetarū q' fabularū. cui moris diuersitatē antiquas p'bat.

Nam cū primū aliqui fabulas ederent. ipsaq' nomina p'nunciatabant. an q' fabula p'nunciaret. ne aliqua

inuidia (a scriben') deterret posset. Cū aut per aeditiones

multarū iam esset poete auctas acq'sita. rursus priora no-

m̄ia poetarū proferebant. ut per ipsorum nomina uocabilis

poet

ab a'dendo melij). q' sequitur
cum autem p' a'ditione

A plebeij q pro salute plebis luduntur
apollinare apollim conservati

FATIO

attentio acquiratur. Actus diuersis ludis manifestū est inscribi. Nam sunt ludorum spes q̄r quos ediles curules munē publico curant. Megalenses magnis diis cōsecrati.

Funebres ad tenendū populi instituti. dū pompa funeri decreta in honorē cuiquam patricij uiri plene instruitur.

In scena due are poni solebant. dextera semp liberis. sinist euis deī. cui ludi siebant. Vnde Terentius in Andria. Ex ara hinc sume uerbenas. Lubi fulissem semp palliatū īducit. Toretiū sine q̄ aliquan^o insamiam simulauit. q̄ tempore tectū se ē Vlyses uoluit. ne agnitus cogeretur in bella prodire. seu ob singlū sapiam. qua tectus munitus q̄ plūmū sociis profuit. Hui' ei mūtutis erat animi semp decipientis ingenuum. Non milles utace incolas sicut locros palliatos fuisse cōmenorāt.

Sed Achillis & Neoptolemū persone diademata habent. q̄ uis nunq̄ regalia sceptra tenuere. Cuius argumēti p̄batō talis inducit. q̄ nunq̄ cum reliq̄ grecie juuentute ad gerenda cū troianis bella. sacramita coniurationis mīere. n̄ unq̄ sub Agamenonis impio fuerit. Comiciis senibus candidus uestitus induit. q̄ is antiquissimus fuisse narrat.

Adolescentibz discolor. Serui comici amictu exiguo mē-

gunt paupertatis antique gratia. uel quo expeditores agāt.

Parasiti cum intortis pallijs uenūt. Loco uestitis cādūt.

erūmnoſo obſoletoſ. Purpureis diuini. pauperi phoenice

Militi chlamys. purpura est puelle habitus. Peccatoris

induit melochino.

Leno pallio colore uario utimur. Me-

retici eb auariciā luxum datur.

Syrmata dicta sunt ab eo q̄ trahant q̄ res ab scenica luxia instituta est. eadē

in luctuosiss personis intuīta sui per negligētiā significat.

Ailea quoq; in scenis terre sternunt. qui pictis ornatis ab

attalica regia Romā usq; perlatus est.

Eadem quoq; po-

II. al. in terra II. laeto

Ludorum species.

Megalenses

funebres

Plebeij

Apollinares

Ulyssis asty

Ulyssis asty

Achilles

Neoptolemū

Candidus uestitus
antiquissimus

Purpurei

Phœnices

Melochini

Syrmata in

Suppara

pro q̄b) suppara

Actas posterior

acceptit. est

autem minutū

uelū quod

PRAE

pulo obtendunt: dū fabularū actus cōmutant. Verba
histriones p̄nunciant. Cantica modulis tempanē: non
a poeta s̄ a perito musicē artis factis. Neq; ei omnia iis
dem modis in uno cantico agebantur: sed sepe mutatis
ut significat qui tres numeros in comedijis ponunt: que res
cōtinet mutatis modis cantici eius: qui eiusmodi modos
facuit Homen in principio fabule. Scriptoris & Actoris
supponebatur. Huiusmodi autē carmina tibis pulsabant
ut iis auditis multi ex poplo aī disserent q̄ fabula acti
scenici essent & q̄ omnino spectatorib⁹ ipsius antecedens
titulus pronunciaretur. Agebat autē tib⁹ parib⁹ et Impa
ribus idest dextris aut sinistris. Dextre autē tib⁹ sua gra
uitate seramē comedie dictionem pronunciāt. Sinistre
seramē acutamē levitatem locū in comedia ostendebant.
Vbi autē dextris sinistris q̄ acta fabula inscribebatur mix
tim loci et grauitates denunciabant. Comœdia And
ria cum palliata sit fabula de loco nomi accepit & a
Menandro prius: q̄ a Terentio qui cum de chryside loq
retur sic ait Veritor ne quid Andria apportet mali & hō
cōmune uocabulū est et in grecā et in latina lingua.
Andria
Hanc maiore ex parte matoria est: continens quinq̄actus a
matoni adolescentū: callidi semi Ancille astute seri
uientes adolescentile liberales. In hac primae partes Sy
lomoni sensi sunt. Secunde Dauii. Tercie chremetis &
demptis reliquo. Prologus in hac acer inducit &
in aduersarios non mediocriter asperatur: sed tamen
subtiliter tanq; ad omnia lacesitus facere ut uideat
ac dicere. Hic prothsis subtilis: epithesis tumultuans
d̄ catastrophē pene tragica: et tamē repente ex iis turbis
eā tranquillū peruenit. Hec prima facta est ludis
mūa poemū profundit. Alio per ip̄sas statim.

abcedendo melij. q̄a sequitur
unquam Edipus autem p̄ editionē
varrofiliq̄ p̄t̄ḡ
- fī. tropē
nturīce mortuū
bāp̄ n̄n

FATIO

megalensibz. M. fuliuo aedile. & M. Glaberone q. Numi M. fuluij
 tio Terminij f. L. Valerij curuli. Egere L. Attilus p[re]ae M. glabrio
 nestinus. L. Ambiunus turpio. Modos fecit Flaccus. cL.f. Q. Minuti
 tibus paribus dextris & sinistris. Est et tota ædita graeca. L. Valerij
M. marcello. C. Sulpicio coss. & pronunciata est Andria L. Attilus
Terentij. ob incognitā adhuc nomi poete fuit & minorie L. Ambiunus turpio
 apud populi auctoritat[em] ac merit[em]. Ex uerbis autenticis Flaccus
 lepide distincta est. & successu aspectata prospero ornamento poete fuit ad alias conscribendas. Initū aut pro
 thaticon prosopon. id est aduenticiā psonā recepit sosiae
 pp euoluendā argumēti obscuritatē. Persona aut proth[etic]a ea intelligit que semel inducta in principio fabulae
 in alijs deinceps fabule partibz non adhibetur. Adnotā
 dum sane pueriarū in prohemio liberaliū nullam oratio
 rīmā induci. In comoedia palliata inuocationē lunonis
 Luang: que et ipsa quoq: post scenam fieri solet.

M. Marcelli > Coss.
 C. Sulpitiij
 Autentica uerba
 Protatīco prosopō
 .i aduentitia psonā
 que sit

ista Argumēti narratio nō
 videā clarificare quoniam
 chremet filia sua p
 dederit. sicut
 Bello ortu art
 mis ut.

DECLARATIO ARGUMENTI IN COMOEDIA ANDRIA

CREMES atticus pater passibule & philomena cum
 ex iis duabus passibulā perdidisse se falso credet
 relictam athenis nec uisam postea m̄to tempore tanqz
 unicā sibi putabat philomenā. quā carinus adolescens
 atheniensis amabat unice et sibi petebat uxorem. Sz pat
 cā Pamphilo Symonis filio ultro desponderat. Qui pam
 philus cum sororem chrisidis ac peregrinā per eū tum
 creditam passibulā supra dictitatā chremetis altera filia
 ac sub nomine giceru latente sic amauit. ut ex ea filii
 suscepisset in saco patre. Qua re intellecta cōmotus simo
 pamphili pater. dum per falsas riuptias tentat animuz
 pamphili. multis dolis ipse a dano deludit seruo: piculop:
 carini et pamphili motus error in fabulis: qui ad eū ducit

PRAE

est finē dum Athenas ueniens Andrius quidam Crito
rem aperiat & nodū fabule soluat. p que agnita pas-
sibula recipitur a parentib; et traditur pamphilo amāt
& phlomena carmo despondeat & traditur exoptant.

A nouissimis incipiunt
poetæ

Per respecto argumēto scire debemus hanc esse uirtutē poetā
ut a nouissimis rebus māpiens initū fabule & originez
narrationis reddat spectatoribus auctoremq; pñtem sibi
exhibiturus ubi finis fabule est. Huic ei ordinem & circa

lum poetice artis uel uirtutis non mō secuta sunt Tragici

Homer) comici q; auctores. sed Homerus & Virgilus tenuere Diffi-
cile est diuisionē actū in Latinis fabulis internoscere ob
Virgili) supdicitam causam quam dudū demōstrauim'. Vnde at
& quomo quis egre tam̄ intelligi distingui q; possint. est

ope pietū discere. Principio dicendū est nullam per-
sonam egressam quinques ultra exire posse. sed illa re-
pleruntq; decipimur q; personam cum tacuerit ingress-
sam falso putamus. qua nihilomin' in pscenio tacens lo-
quendi tempus expectat. Est igit̄ attente aīaduertendū
ubi et quando scena uacua ē ab omnib; psonis ita ut i
ea chorus & tibicen audiri possint. Quod cum uideriz
ibi actum finitum esse debemus agnoscere. Confundit
sepe lectorem et q; ea psona supiore scena deficiens & i
proxima i cipiens loq. intelligit̄ ingressa. quod experi-
entes ipsā statim diiudicant de re ipa ac temporz q̄tita-
te. potest tam̄ fieri. ut et ingressa sit & egressa quam
praeue credim' de proscenio non recessisse. Posse aut qnto
egredi personā non & necesse esse dicimus ut appareat
ultra exire non posse. in tragedia & partius exire & sole
pariter & licere. Primus actus in andria narrationē sy-
monis apud sosiā continet argumēti quod populus hac

Actū diuisionē in lati-
nis fabulis internos
cere difficile esse

Acty . ?.

FATIO

occasione perdisat mox querelā apud se Dau de domio
& eiusdē cum dñō uerba & rursus eiusdē serui deliberatio
nem quid rerū gerat. Secundi actus hēc sunt. Ca
rini uerba p̄ cum Biria suo & post cum ipso pamphilo
de nuptiis philomene. Dau interuentus & cum eo dis
putatio de nuptiis pamphili. Sermo cum patre dolo co
sentientis nuptias. Birie uerba. dāui callida oīo adūsu
senem. Tercio actui attribuunt̄ misidis cum obste
trice colloquii dāuo ac simone audientibus. partus
Glicerii suspectus seni. & dāui apud eundē fraudolēta
simocinatio. Simonis uerba cum chremete de nuptiis
Dāui perturbatio & pamphili. Quartū actum p̄ hēc
intelligimus. Prima carini uerba sunt indignans uēt
fidem non seruatā a pamphili. Tum misidis uerba eidēqz
tum Dāui administratio dolī aduersus cremenēm.

Quinto actu chremetis & Symonis p̄pe uirū est disputatio
tū deceptio fallaciaz dāui. tum malignatio patris adul
sus filium. tū erit omnis interuentus & per eū cognitis rebz
in trāquillā rem acta reducentibz uxores quas concipi
uerāt pamphilo & carino. Illud nos cōmouere nō debet
q̄ in horū actui distinctiōe uident̄ de p̄stero non disces
sisse personae quedā. sed tenere debem̄ ideo Terentiu
cinitatis mentionē fecisse in p̄ncipio ut modico retep
tu & adesse personā & abesse intelligamus. Nihil ergo
securus factū est ab antiquis qui ad hūc modum terentianas
fabulas diuiserūt. Cūq DE SORP TIO PROLOGO

Poeta cum pr̄ a. a. s. ap. Principiū factū a cō
mendatiōe p̄sonę & pudens & honestus & prudēs
Terentius. & honore maiore poetā potius q̄ Terentiu dix.
ut illū hoc ipso nomine de q̄ laborat ornaret. Poeta

Acty. 2^oActy. 3^oActy. 4^oActy. 5°

Cūq DE SORP TIO PROLOGO
Cūq DE SORP TIO PROLOGO

PROLOGO

Intentio

Vtq; nouis erat qđ gratz
vel pñiam tñris: si qđ vn
Terenti seqbat morem
noue comoedie. et ne
minē ledere ml
tis placere.
alter uero
vetens consili
etudine: i. ma
ledicere et carpē
landandos

Appellere

Negociū

Syllepsis

Poeta. unde

Quid credere?
Quid intelligere?

Vt abutit.

Consumptus
Virtuales

Cicerio

Res

Intēto omnis prologi hui hoc agit: ut nouo poete ueniar
paret & ueteri odium. & ut qđ maxime modestū mūneq;
errante Terentiu p̄bet. Ergo iam meritū poetae dedit: poe
tam eund dicen & ab animo eius quē defendit. Poeta
cū pr. a. a s. a. Sensus hic est. Proposuerat quid poeta
nr. ut in prologis arguīta narrare. sed hoc imputatur
L. Lauvio aduersario qui cum non pmisit facere: quod

L. Lauvii proposuerat: maledictis suis ad respondendū eundē p̄uo
cans. Appulit. appellē pprie est: cum ex pelago aut na
vigatione laboriosa quis ad littus accessit. Virg hinc me
digressā uestris deus appulit oris. ergo & in scđo loco cla
rius: ut posteaq animū ad uxorem appulit s. in honesto
& tanq periculo amo libatus. Sibi id negotiū cr. s. d.
negociū modo pro modestia et cura non labore. Poptō
ut placeret quas. f. fabulas. ad fetiss rectulit fabulas
nō ad placerent. & est figura silepsis uti scđo loco quas
credis esse has non st. v. n. Quas. f. fabulas bene fe
ciss; non scripsiss&. vnd & poeta a facien dictus operari
promittēs quid magna & noua facere. Sic virg maior
renū m̄ nasat ordo. mai' opus moueo. Verū aliter euenire
multo intelligit. Non ei hoc elegisse dicit: si qđ ex ordine
ipso natū sibi esse intelligit. & quod credim' plerūq; fal
sū est. qđ intelligim' certum est. aliter aut̄ cont̄ significā
ut virg dīs aliter visum. Verū aliter ic. qđ prepara
uerat uel intenderat s. neminē ledere: ut de sua spe
falsus lacestius qđ hoc faciat. opera abutit utimur
fructibus i re quo saluo usu nobis submistranc abuti
mūr. quando depdimus et rem et fructū. ceterū ut et
abutit in rebus et consumptis et virtualibz habetur

Cicerio in Topicis. Non debet mulier cui vir bonoru suorū

1126

qm si vna biberet
abusus fuisset. lege
romana vnu
mulierib
interdicta.
nisi sic m
colligat sensus
erit non intelligibilis.

usufructū legauit cellis uinariis plenis relictis. putare
id ad se pertinere. usus ei non abusus legatus est. ea s̄t
inter se contraria. Non qui argum̄ntum narrat. Quod ille
prologi est officiū. qui p̄ ut, ḡ non est nūc p̄nomen.
alias et qui p̄ quomō. Sed qui maleuoli veteris poete
primū a nā maleuoli. deind' a t̄p̄re uel ab inuidia uetus
a signo emulatiois poete. Vetus plerūq; refert ad laudē
interdū ad uitupationē ut hic. & alibi. Vetus ueterosus
senex. veteris p̄ cariosi & q̄i rancidi posuit. atq; ideo ma
lenoli non criminib sed maledictis. Quid aut̄ inter c
men & maledictū intersit. docet Cicero in Tusculanis.
veteris ratio inuidie poete cā aemulatiois. maledictis Cicero
criminatio aduersarij. respondeat. qz senex Lauinius
edebat fabulas. adolescentē tūc Terentio. & eleganter
tria. maleuoli veteris maledictis conglutinavit. Et
ei cōmendatio poete a p̄sona aduersarii. respondeat.
excusatio respōdentis. ut non malefaciat si respondeat
Nunc quā p̄ qualē rem. uicio dent. uituperent culpent
uitupare est male uicio dare etiā bona. nūc aīaduertite.
oratorie q̄i multa facit cum sup̄dixit quā rem. Queso
ppositio. aīaduertite Legite et attendite. vnde manifestū
est. attendē et adiuertē. non esse plenū nisi addideres
animū. Menander fecit andriā et perinthiam. Iam
narrat. et proprie fecit. Sribit ei Terenti qui uerba ad
hibet tñ. fecit Menander qui et argum̄ntum compositū
sed sepe ad Laudem Terentij fecit. ex eo quod est trāstulit.
utramuis. Prima sc̄na perinthie. fere usclē uerbis qb
Andria scripta ē. Cetera dissimilia sunt exceptis duobus
locis. Altero ad undētimū uersum. Altero ad uicesimū
qui in utraq; fabula positi sunt. Qui una norit. ambas.

Qui pro ut &
ahas q̄ m̄

vñ diebat vñ comedie
precariū.

Vetus

Inter crimen &
Maledictū D

Vitupore

Attēndere & ad
uertere imp̄fe
ctē dici m̄p̄ adij
aciatur animū
mane

Quid ḡ sup̄dixit. quas finissit
fabulas
f. Teren
tius

PROLO

nouerit . omnē rem uno uersu nouerit norit . Vtramuis
deest harum . Non ita dissimili sunt argimento . odo
itā non sunt ergo ita subdistinguendū : si tñ discretio
est a superioribz . non ita dissimili sunt oratione . ita pui
de & caute . potuit ēi dici quomō duc īḡ sunt dissimili
ratione ita ne Menandri culpare videatur . hec adiūxit
quod laudis est . oratione ac stilo . oratio in sensu est stilus
in uerbis . oratio ad res refertur . stilus ad uerba . stilus
non est in tpe sed in probatione . oratio autem & in cogita
tione est & in probatu . Orōnem in sententiis dictam ēē
stilum in uerbis argumentū in rebus . ergo & poema or
uiae conuenere in Andriā / appareat non de industria sed
casu esse translata . ea q̄ ex perinthia in andriā eodē sēsu
usdem q̄ uerbis perscripta fuerunt . Que conuenere in
andriā . unam ergo non duas transtulit . que apta et
commoda fuerūt in andriā latīna non grecam faret
transtulisse . Sed q̄i ergo se onerat Terenti⁹ / cum possit

in perintia.

uideri de una trāstulisse / sic soluitur . quia consuevit sibi
est primā scenā de perinthia esse translatā . vbi senex
ita cum uxore loq̄ : ut apud Terentiuū cum Liberto . At
in Andriā menandri solus est senex . Id isti uitupant .
isti ad reprehensionē sumit̄ psoneae . interdū reprehensionēz
siḡ rei . vt virḡ aut qd petis istis⁹ . Vitupant incū rei
putant . disputant / morant̄ calūniant̄ argūmantur
Contaminari prope cum manibz luto plenis aliquid
attinge . q̄ & contaminare & contingē est polluere . bñ
ergo & alio loco ne gaudiū contaminet uita egritudinē
aliqua . non decē fabulas . i . ex multis unā non decere
facere . Faciunt ne intelligen̄ . Ne quidā corripunt
& cū interrogatione p̄nunciāt . quida p̄ducāt . & pro/nō

Iste . pronomē cō
tempt⁹

cōtaminoff

: accipiunt :

Ne p' ualde vix

i. non quavis singulis ordine

accipiunt. alii ne pro ualde. ut ne ego homo sum infelix.
& hoc melius. nā statim infert. *Qui cum accusant hunc.*
plan. He. En. accusant. In singulariter. in agna emphasis
[auctorib;](#) sed ordo non est seruatus. *Enī ante plautum*
fuit. s; quod est summum auctoritatis enī; ultimū dixit
Quotū emulari exop. negl. potius q̄ istorum ob. d. māc
duplici modo maiori q; uehementia contēnere ausus est. ra
tiomibus sup̄ demonstratis. *hunc terentii inquit specialiter*
accusantes. hunc et pro talem poetā que potius laudare
deberent. *Virg.* *hunc ego ne te fury. aspicio.* et taliter *Virg.*
accusantes. nesciunt se bonis omnib; maledicē. quos ille
imitatur. & est argūtum ab ex et auētate. *Dehinc ut*
quiescant. recte. nam quiescere ille dī. qui mō insolens
et inquietus fuit. *Porro. hoc in futurū dī.* *q̄ moneo ter*
ribiliter dixit. *Cicerō moneo predico. q̄ iratus dixit.* *Cicerō*
ad moneo liberalius est. *Fauete adeste. iam ad auditō*
res conuerit. a quib; fauete cepit. q̄ dicat. hec adū
sari faciūt. *Vos aut̄ quod in uobis est fauete. uos ergo*
fauorem facite. *Adeste non ut absentibus dicit.* quippe
qui corporibus p̄sto erant. sed intenti estote fauete silete
sic et pontifices dicunt. fauete linguis fauete uerbis. *Vñ*
Virg. ore fauete omnes. adeste animis. s. auxiliū prebete. *Virg.*
ut adesse aduocat dī reo. *equo aio ab honesto.* *et rem*
cognoscere. a iusto. *malefacta ne noscent sua. redarguti*
dix q̄ si dixisset audiāt. *ut pernoscatis quēadmodū in ē*
cyra orator ad uos uenio ornati prologi. finite exorator
siem. *ut p̄noscatis ab utili.* *reliquiū.* sunt qui p̄ reliquo
acipiunt. *ut sit sensus de hac fabula sumire specimen.* *ut*
sciatis. an ceteri uobis spectāde sint. Nam postmōs deinde
alio prologo. Alias cognoscens eius. q̄so bñ cognoscere reliquiū

quiescere

seruata

fauere ore

Adesse

in ore rebū

Ueritatem

Cognoscere

AN

ablatu^o q̄ vlt

vobis uictum rursum non i

Syllepsis

PRIM' ACTVS.

Albi' Donati

Aufferre

adferre

Ades pro adsis

Parelcō. dū.

Curatio

Cura

D.

quasi diceret postremū ergo queso aduerbuī. siue hoc reli
qui dicit siue reliqui pro reliquo^z geminata u scribit
faciet scribeat „de integro utrum denuo. an ex integris
grecis „spectande an exigende ad comedias refert et est
silepsis ut sup̄. ad uerbū faciet spectat comodie. specta
de aut ad sint et spectande ut probande „exigende p exa
gende. i confutande uel expellende de prosceno

STMO senex heras. SOSIA libertus eius uideat

Simeon Frang 100 - fol 103v
OS istec in auf abite. In hac scena haec
virtus. ut argum̄ti narratione actio sc̄enica
uideat. ut sine fastidio longus sermo sit ac
senilis or̄o. hec iḡ scena p argum̄ti narratione pponit. in
qua fundam̄ta fabule iacunt. ut uirtute poet̄ sin offo
prologi agi res magis q̄ narrari uideat. Callide et mol
liter retenetur sosia. dū alijs imperat ut abeant. uidetur
liberto p̄cep̄ ut secum adhereat. addidit ergo causas
illis abeundi dicēdo istec auferre. n̄e suspicionē iniiciat
sosia cōmunicādi secreti gratia remāssisse. & bene auferre.
auferimus ei ea quę cū fastidio cerim̄nus. deinde q̄si
respicientes i crepuit. dicendo abite. cōcitatum legendū
est. quia & respectates propat. & discernita sosia So
sie persone non ei usq; ad finem p̄seiat. ut est clari in
phormione. in hec yra philotidis & syri „Ades p adsis im
peratiui. dum ^{sup̄ positi} paraleco est ei productio. paucis te uolo
deest colloqui aut uerbis & est figura silepsis. & ades
dū. sicut eodem ad me „dictum pura ad hoc respō
det. ut agi res uideant. q̄ ad modū supradiximus. cu
rentur recte. diligenter coquanti. Curatio p̄prie medi
corū est. cura reliquorū sed coquina medicinae ^{familia latr} adu
latria est hec dictis. Nempe ut carent deest uis. ut

parelcō

est

sit. nempe uis. Immo aliud. bene immo ad nempe subuixit
& deest uolo. Quid est quod tibi mea ars effice. ars unde
areus q̄i virtus ergo p̄ sincopā. Virtutis uō quāt̄ ḡnāles s̄
sp̄es p̄rū iust̄ fort̄ mod̄ s̄; p̄rū in mlt̄ rebus desen-
dit. effice facere est in ope esse. qd̄ perfectionē desiderat.

Nihil istac op̄ est arte. mire art arte: naturae opus s̄; op̄
est artibus. S; uis quas semp in te intellexi. ip̄e hic ondit
signatissime mlt̄ uariasq; artes esse: quae uirtutes uite
intelligunt̄: sed uis Zeuma a supiore. qz sub audiē artib;
sitas. cōstatutas positas. fide & taciturnitate. fides est cō-
mendatorū fida exercitio uel obseruanta. Taciturnitas
uō obſuantie genus in silentio constitute & in celan° secreta
quaerit aut taciturnitatē ne p̄dat pamphilo secretū: qd̄ ei cō-
mendatur est. fidē ad cōplendā taciturnitatē ad celāda mā-
data. Expecto quic uelis. expecto desid'ro. Virg. expecta Vrg

12

Ars unde

ars a dō tuō āperitio

Vretutes & gener
- efficere. artesfides &
taciturnitas

expectare

nihil desideraret. Ego postq; te emi a par. cōmendatio
psone nō tam eum seruū declarādo. ne contra filiū ali-
quid cōmitti indecorē uideat. filē est Salusti Egote Ju. Sallusti
gurta. non ei a patro si a paruulo. ut clemens tibi fuīt
seruitus sis. hoc ē a paruulo sis. ut semp t̄/cōtinuationē
signif semp iusta & clemens. ita dix ut alibi non ne-
cessē hēo. mea p̄ meo iure agere. quid ei non iustū dñō
in seruū. iusta in qua nihil iniquū iubetur. clemens
in qua et multū de iusto remittit. & apud me iusta
& clemens moderata equalitas. cui contraria virgilii aut
inquo pondē & inquo sub fasse. nā qui pro iusta debi-
tā putat dici. nihil afferit ad iuuandā sententiam. Ius-
ta & cl. f. Sallusti. Libtate imputatur. clemētē intu-
lit suitutē. mire suitutē p̄ dominatū posuit. Sic sat. Sallusti

Iusta
ClemensVrg

de seruuli impio. p. con. scis feci ex seruo ut essem libertus.
 dulcem libertatem fecit opatione & tractatioē uerborū di-
 cendo ex seruo libertū. nō ei tanta h̄et gratiam si dixis-
 set feci libertus ut essem. sed ex seruo ut essem libertus. ac si
 quis dicat feci ut essem diues non tantā uim h̄e: q̄ ut ex
 paupe diues essem. Libertus m̄ p emphasi. q̄ m̄ libertus
 essem non filio aut idō additū m̄ q̄ libertus ad aliqd dr̄
 bene m̄ ne pertimescet filiu: cui nec liberti mun' debeat
 apte q̄ ex suo libertus. ut uī bñficij ostentet. q̄ om̄e bonuz
 Libero aptum est. seruo malū. Idem alibi factū est a uo-
 bis duriter immisericorditer q̄. et si est pater dicendū
 est magis aperte liberaliter & bene admonuit. cur dede-
 rit beneficū ead' & nūc officia quesitur'. Non ei dix artifi-
 cione quia supra art. nihil istac opus est arte' q̄ seruebas.
 bñ imperfecto t̄p̄re. non perfecto. ut oñdat potuisse etiā atq;
 etiā seruire. iuxta illud Vnq̄ atq; omnis pelagi q̄ minas
 caeliq; ferebat inualidus it de anchise dictū. ut oñdat eū quis
 inualidus senex et laborem potuisse tolerare. sūmum pñū
 libertatē dicit p̄sonū tibi q̄ pretū dixat. personū dix
 p̄prie. p̄sonū tibi modeste pretū redditum dixit non be-
 neficijs prerogatiū. In memoria h̄eo hoc est non sū migrat'
hanc inuto factū sed de industria. sic non me penitet
 nam si quid poenitēt infectum uelle dicebāt. Legit̄ inuto
 secundum ius qd̄ aduersus libertos migratos est. ut in ser-
 uitutē reuocent'. Sed non cōuenit senem dicē hoc. In me-
 moria h̄e plus dixit q̄ si dixissi sc̄o nā que scimus possu-
 mis obliuisci. que uō memorie cōmendam' nunq̄ amittiz'
 Ceterū p̄ eo inuto legit̄ & multo hoc est dāno reprehendē
 et sic intelligeret' nolle factū. nemo ei p̄t factū infectus
 reddē: s; adūbialit̄ dixit: ut dicim' nolle factū nolle h̄uc

Vnq̄

S. Delanivs s. D. D.
 S. Silva

exitu ergo haud muto factu non me poenitet factu. *Si* beau
deo felicitans est: ut quae et facienda sint grata. *Si* beau
per aliquid feci aut facio quod placeat simo. Et fecisse se & adhoc
facere ostendit quas manumissus. *Agatū* fuisse apud te.
penes te aduersu te: sed dubio propositio est aduersus par
ticipium pot esse ab eo quod est aduertio sed alibi. *quod* non
aduersu dixit pro apud te. *quod* quasi exprimatio est exprobra
tio est conmemoratio beneficii cum enumeratione factorum. cum
dixerit semimemoria habet. Sunt quod ad beneficium refe
ravit minime memor ludonis iudicatrix ut aut*migratorum*.
Quin tu uno illo dic uno verbo una sma. Axioma ei sen
tentia est. quod constat ex nomine et uerbo. ut postea dixit
has bene ut assimiles nuptias. *gradu* plerumque virtus non ab
horre a simulatio*n*. *Quin tu uno verbo dic una sma* ut i
radelphisi. non est illud uerbū facio quid initio bene ac sa
pienter dixit. dicitur uicina est comune omnium quod natura
natura male intelligit legentes assimiles. *Ita facia* hoc est uo
uno illo dicam. et quod uerbum prius ibi dicitur. Nunc
utrum est officium has bene ut assimiles nuptias. *Quas*
credas esse has non sunt verbo sylepsis. *cur simulas* igitur
verbo et quod tanta sunt nomina ecce uidendi *ed* pacto modo *Vrg*
qman antecedit pac*tu* seq*u* modus. *gradu* ab eo quod sequitur id quod pre
cedit dicit *et cognati uit*at* & consilii me*u**. Iste diuisio*n*
sunt cognati uit*at* quoniam dicitur est *et* non opam do
con*s*. cognosc*s*. Tripartita distributio cognati ei uit*am*
in duas partes diuisit. in narratione an facta bonam
et presente*m* malam et in ap*tu* mala ab interca mulier quod;
& bene acte*m* narratio ad eam rem ualeat. ut ostendat quod i*ns*
te dolerat patri sic spe decepto. *Nam* us post*quod* excessit ex
ephebis. necessario positi*m* pronom*m* anaphora ad illud

Aduersu per apud

exprimatio

Iuno

Axioma

Verbo. i. sententia

*Ab eo quod seg*u*
t*id* quod pre
cedit*

Dedere

*Obseq*s**

Ephelia

longa q̄ iſtricula

unus deponit

*Scire
neſcire*

omnis

necroixA

Ex abundanti positiu-

Adiectiones

Plus satis

Interea loci

Interibi

Pleriq; omnis

plus Archasmos

grec longib; tib; 22

gnata uitā nam si non posuissi hoc p̄nōm̄. s̄oſia erat inteligendus. Nam is p̄ ex ex eph̄ arguita per connecturam excessit nati. s̄. uirt̄ ex eph̄ebis. *Ephelia prima etas adoleſcentia est adolescenti est extrema puericia.* liberius nō est ibi compatiuus gradus. nō ei ante libere uiuere potuit dū etas metus maḡ phibebat. ḡ deest aliquo ut sit q̄d̄to liberius. s̄ addas ei. *qui scire posses aut ingenii nostere* s̄amus qd̄ certū est. nescim̄ quae adhuc incerta desideram̄ magister ibi pedagogus. Ita est interedit poeta. ne solus simo loqretur. ceterū non erat respondendi certus loc⁹. *Quod pleriq; omnis fac ad.* hec adiectio dī in p̄ positā loco. adiectio uō aut in p̄ma parte orōnis. aut in ultimā adiūciā hic q̄d̄ pleriq; ex abūdanti positiu est. omnis uō nec essario esse constat. sic alibi nā calesces plus satis. et Intea loci. Inter ibi. Attēdenda et locutio b̄ qd̄ pleriq; omnis fa ad. aut ei quod in que uertendū est. ut sit que pleriq; omnes om̄is faciunt adolescentili. aut quod ad singulare et studiū referendū equos alere īt. aut eris certe figata locutio sicut est illa. Si quisq; est qui placeat studeat bonis q̄ plurimi & mīme mltos ledere. In iſ poeta hic nom̄ p̄fitetur suū. ḡ pleriq; archasmos est nā errat qui pleriq; plerū q̄ intelligē aut subdistinguit pleriq; et sic fere omnes. hoc ei p̄ una p̄ parte orōnis dixunt ueteres. eod̄ mō greci & sic latini. qd̄ pleriq; om̄. f. a. qd̄ faciūt pro que faciunt. i. que faciūt pleriq; adolescentili. *horū ille nihil egregie preter tecā* studebat. est ergo figatū. qd̄ rectū esset si dīret. que pleriq; omnes quid faciunt. horū ille īt. adolescentili bā diuinū tue. ut pp̄ etatē facile ignoscat. *adiuingat* alligent aptēr et accommodent. *equos alere aut canes ad venādū*. si et. equos ad uenandū. alter quomō et canes quod multi docti

improbat & dicunt separata esse. & ad uenandum extra rationem pro ad uenatum. ut uenatum eneas una quod miserrima dido VirgV
 ad phos. uicunus apparet. quia dixit ad aliqd studium ruit si
 ad phos. separada erat locutio sic. animum adiungat ad phos
 ceterus standire possumus. audiendos sive sectandos. & egregie
 egregius dicitur quod ex gregie eligunt. sed hic egregie ualde nimis.
 non est quod ad laudem positum. hoc inquit ut cetera sibi studebar
preter cetera in edicto iter. ergo non extenuauit. sed ad laudes
 retulit. gaudebam. non dix laudabam. Laudat ei etiam alie
 nus. gaudet qui pater est. non iuria. intepetue sosa
 respondet. si prudentia tate sententie compensauit import
 tumitate. uidelicet. Apprime adiectio e confirmationis
 ut admirabilis dicimus. ut nequid nimis. Sententia non
 incongrua suo. que et peruulgata est referenda ad personam
 dñi dicentis et de quo loquer an quod magis conuenit sosciae
 eiusmodi character. ut nequid nimis supple agas ut
 sit nequid nimis agas. Facile omnis perferrere ac pati. la
 tens argumentatio. qua filium ad merentem comeasse. et quod pater
 non ad corruptelam filii. sed ad obsequium amicorum
 duxerit. ferre cum certo tempore. perferrere finem expectat. es
 factus ferunt. onera sustinens. perferrere mediocriter. stu
 tos odiosos quod cum quibus erat sicut themesis. his se de
 dere. quod plus est quod consentire. quod admodum in hostium po
 testaten. hostes se dedere. quod pertinacibus corum. obsequipes
 si corum. obsequi studiis comodior. talem esse pamphilium. ad
 uiuat argumentum facile simul et carinum. exceper dedere
 se et obsequi est sapientibus. non aduersari. paribus non
 se pponere in servisibus. nemini contradicere. ita deus
 faciens uolens agens. ut fallime sine iniuria laudes
 intemias et amicos paros. Sat. & cum omnis gloria an

Consilio

mel in videt. gaudebat. si
 mecum. et occulte. non laudabam
 quod arrogante fuisse filium facere
 sepe ei do quoniam nobiscum gav
 dem. quod in aperte non dicimus

Cibus

Vitry

ferre &
pferre

querere

Tenebris

amator

Dedere

Obsequi

condicio

ex agere

ANIC

teret omnibus tam carius esset. Inuenias secundā psonam
pro tercia pōne plerūq; elegāti est. ut migrantis cernas.

Virg Sapientia uitam iſtituit. Improbat hēc a plerisq; sīmā pp quod
sequit̄ obsequiū amicos v̄ o p. Nam obsequiū assentator
amicus uitatē colit. sed hoc sententia magis theatro apta q̄
officio scholari. De qua Tulli falsū dixisse uidet̄ q̄ Terentius

hoc primis prouerbii ediderit. cum Plautus et Ennius an
i simili de obsequio sīmā dixerint. Intra mulier. Intra est
cū h̄t instantiū a superiori actori rōnem. mulier quedā sic

dixit q̄ ignoraret nōm eius paulo post chrisidem nos uir

Sed ideo ut grata expectationē faciat simulq; audiū lectore

nōis audiēnti reddat. ut vnḡ paulo post nominatur ait Ec

ice manus iuuenē interea post t̄ga re. Intra mulier. hic di

gressio est. Nam proposuit ḡnati uitā dicere. q̄ abhinc triēni

um artificiose triēnum dixit. cum posset plus minus ut

temporis ponere. ut sit uerisimile unū annum fuisse pudi

cē pareq; uite sequente condicōnis accepit. Tercū mortis

Primo īḡ āno ignorata potuit esse pamphilo cl̄m̄ chrisi

dis. Secundo gl̄terio cognitus. Tercio turpis gl̄terio pā

p̄philus pariter iuuenit parentes. hinc uicinie ut hinc ul

hunc loco. In opia et coonatorū laudatis moribns qui

mox dicit uxorem superest ut futurę quoq; matrone. i gl̄

terio probitā debitā pro persona reddat. q̄ quia hōsta

nuinq; esse poterit si sic eam constet ante nuptias impu

dice ductā esse partē defendenda partim et laudanda est

chrisis. cū qua cōmorata est. q̄m̄ necesse est m̄ceretū fati

in condicōne turpissima normis multū sumitur excusa

tio voluntatis. hinc ananis legitur et uicinie et cognatoz

hic parat iam nos ad cōnotis aduentū. egregia lenimenta

p̄stantiq; y atq; ecce integra. Integra est etas que in flore

CepheliamyrraCicerō

1. Ad h̄būm̄. Tūlū ī cl̄m̄
Tūlū ī dīm̄. Tūlū ī dīm̄.
Tūlū ī dīm̄. Tūlū ī dīm̄.
Tūlū ī dīm̄. Tūlū ī dīm̄.

AdiunctionesPlus facieshinc et lociinteribiPlena omniset totaArchagōnesleuigataDedicationeOphidie

DRIA

consistat: cui neq; addendū rā sit: neq; adhuc quicq; sit immīni-
 tum. ut integer ḡn Ascanius. et contulit duo ad questū cōgrua
 meretricū „ hei uereor nequid Andria apportet mali. An-
 dria mire. audiuit ē excessisse ex ephēbis pamphiliū. illatāq;
 esse tñtonem mulieris pegrinę adolescentulæ pulchrae. neq;
andria eleganter ex andro andrie nom̄ ostendit & mulieris et
fabule. & bene apportet. quia portare ignotis est. ¶ Prīmū hec
pudice defendit ut diximus. uitam chrisidis: ut potuerit apd
eam recte moratā esse glicerū. ¶ prīmū hec pudice uitam.
 ergo bñi coacta „ duriter contra rationem regule dure aut
 ab eo quod est dñrus dicē debuit. & tñ est differentia. ē
 ē duriter sine sensu laboris dure aut crudeliter illud ad la-
 borem hoc ad sēniaciam relatiū est. sed dure in alterū du-
 riter in nos aliquid facimus. Lana et tela uictum queritans.
 subdistingue tela finis est laboris. uictū queritans. ita virg Vrg
 ceu femina primū cui tolerare colo uitā tenui q; minerua de
 uid̄ finem laboris intulit. non cibum s; uictū dixit. Cibus
 est ē qui ē delicatis prebetur. victus in paruis aridis q; ali-
 moniūs ē constitutus. Vnde yng. victum infelicem baccas ic
 & post tantū laborem uictū non cibū dīx. vt virg. at patiēs
 operi paruo q; assueta huiusq; & querens s; queritans dixit
querit ē qui ad plenū & perpetuū reponit. queritat q; uic
 quotidie in querē uictū inuenit. Lana et te v. q. artifi-
 cione: ut uideatur pudice apud eā mater fāliaſ educi posse
 quā meretricē necessitas fecit. Sed postq; amator finge pōt ^{amator}
 amans uere amat. unus et item alter. duo ex quib; alt̄
 ut sint tres. nam dixit iū tres tñ simul amabāt. vt alt̄
 ab undecio. q; alter non est sed s; tertius. proclive ad li-
 bidinē. pono inclinatū uel pñū aut pñtinus inclinatū. ac
 cepit condicōne. cū uno, questum, cū altero, cū multis.

Dūciter \rightarrow D.

Cibus \rightarrow D.
Victus \rightarrow D.

querere \rightarrow D.
queritare \rightarrow D.

amator \rightarrow D.
amans \rightarrow D.

Proclivus. und.

condicōne
uestis

Conditio

Perducere

habē

Virg

Sic ut ingenium ē omnī hominū. q̄ta defensio chrisidis
 ut quæ ante pudice fecerat: ipsius sint q̄ postea peccauit
 naturae hominū adscribat. condicionē. condicio ē cū uno
 certā certā legem in se continens. Postq̄ accessit alter hoc
 est plures. questus iam meretrici factus est. perduxē illuc
secū iniuitā esse pāphilum his uerbis significat perducunt
 ē necessitate coacti. hoc et uerbū iudices pronunciare solent &
 hoc est qd̄ supra ait iis se dedē eoz studiis ut una esset meuz.
 & producere legitur esset p̄ comedeleret. & correpte: ut alibi una
 simul. i. una cibum capim̄, p̄duxunt illuc secū secū duxere
 ut secū esset. egomet continuo metū. bñ metū: ut apparent
 nihil temere constitutū uel plati foras. hoc ipm̄ satis quesitus
 esse qd̄ statuit ut de falsis nuptiis & inoffensis esset a filio.
certe captus ē metū deest uoluebā. cogitabā uersabā. capt̄
 est: tenet & irreatur ex translatione ferat atq; uenatus. hē
 uulnatus est. habere ei qui p̄cussus est pprie de gladiatoriib;
 dicit hē. quia prius ali⁹ uident. q̄ ipsi sentiat se p̄cussos. hē
 sic dī de eo qui letaliter uulnatus est. Virg. hoc hē hec m̄q
 m. d. victimā d. ḡ quid seq̄ captū nisi occidi. obſuabā māe
 videt̄ subintelligi. & quis captus ess̄: tñ obſeruabā. rogita
 bā heus puer. non rogabā: sed sedulo id faciebā ḡ rogitanſ.
dic sodes. dic impatiū est: ideo tēperauit iniuria blādūm̄to
 sodes aut̄ est si audes. exhortat̄ uox est. ut amabo rogo.
quis heri huit chrisidē oportune itulit nom̄ chrisidis. et
 bñ quasi illi dicat̄ quā tu Andriā nominasti. nam andriā
 id illi erat nom̄. Atticō more p̄grinif̄ metribz: a patria
 nom̄ im̄postul̄. et simul celebrat̄ nom̄ comedie. dicen̄ ex
 andro cōmigrant̄. et nūc andrię illi id erat nomen. quid
symbolū dedit: sed subdistingue ut sit uox querentis q̄ dicit
 de pamphilo id nom̄ adiecit. ut de pamphilo postea non de

DRIA

alijs quesitiū crederet „ coenauit . cetera in gestu sunt querētis
 quid dicat de pāphilo . nī inuenientis . symbolū dedit coe-
 nauit . mire . nulla pro pamphilo negotio facti est posita
 sī per puerilē simplicitatē . omnia gesta narrata sunt . et
 quid tacitiū est . non celatiū . sī ut nō factū est ita videatur.
 „ itē alio che . itē similiū & vide diligentē tps adiectiū qī nō
 sufficit unus dies . „ compiebam nihil ad pamphiliū . Vide
 patris uerba . et de rebus ueneris circa filii in tationem agentis
 „ quicq̄ horū attinere . paraleon . nā abundat q̄c̄ . Eniuero sp̄
 etatiū satis . ad pamphiliū non ad exemplū referit . & spectatū
 probat . „ magnū exemplū continentie . ipē pamphiliū scilicet
 „ nam qui cum ingenij . qui animus . sī aut certe hō subaudi-
 endū . „ neq; cōmouet animus deest ei . ceterū ingenia p̄ hōib;
 posuit . „ conflictat . i. atteritur . conflictatio tactus in uice cor-
 porū . „ neq; cōmouetur . utrū qui animus an hō . ut nūc sub-
 audiāt ei? . an ordo est . qui aūs cum ingenij conflictatur
 eiusmodi . neq; cō . in ea re tñ . quis non premiserit licet intel-
 ligit . „ sic uix modū . moderationē regimen . „ tū mihi id pl.
 tū uno ore om̄s . hic ne pater filii amore falli uideret . iō mox
 ait . bene dissimulatū amore et celatiū indicat . Laudare for-
 tunas . non fortunā . de more dixit . ut qui te tanti talem Vrg
 genue parētes . et uade ait o felix nati pietate . Plautus for Vrg
 timati qui illū adduxit sibi . „ hac famā . ut puer et sui ḡha Plautu
 habeat . et excisatio est . non ex stulticia falsū . sed predictis
 rebus impulsū chremetē . et bene . „ Impulsus . ultro ei uenire
 impulsus est . „ unica gnata suam . videt suā abundare .
 afferatū est . et patris affectioni conuenies . ut in ea uonam .
 sepe sū filii replicat Menedem⁹ . et tecđio nullorū filiorū ait
 unica . neq; adhuc de glorio p̄spectū . „ cū dote summa ad so-
 teri affectionē . „ placuit despondi . subdistinguēda cū pro-

otiv Bozor alias
 om̄n̄oosor uel
 otiu Deinpros

Paretco

alla Simoni
 alla conflutam

hoc d. ne despandi sic insinuat
 fī turis p̄t.

AN

Competitors

spondere

Despondere

nunciatōe. hic nuptiis dictus est dies. utrū constitut⁹ qđ ad
soceros spectat. an dictus. ad Iunonē. ex more. Despondi. g⁹
ad soceros et uel competitores pertinet. et sic sponsus et sponsa
in patienti signe. et bñ placuit simoni. ut q̄uis ultro obiceret.
tū ei placeret. ceterū spondet puer⁹ pater. despōdet adolescē-
tis. Ch̄risis uicina hec morit⁹. cōmemorat uicinitatē sepe q̄i
per eā offensus. nā & supra. ex andro cōmigravit huic uici-
nīo. ob factū bñ. aiaduerte ubiq; a poeta sic induci comi-
cas exclamatioes. ut cū ad necessitatē referant̄ argum̄ti. nō
sint tam̄ tragicē. nā aut meretrix sumit⁹. aut senex. aut
de duab; simul uxorib; una. itaq; huiusmodi obitura.
ut mediocri tristitia expiat̄. interessit sōsie gaudiū. Me-
tuo illū. Tmeo ab illo

frequens

funus unde

Noctu efferebant⁹
funera

est frequens miles apud signa. curabat una funus. fun⁹
est pompa exequi⁹. dictū a finalib;. et ei noctu efferebant⁹
pp. sacroꝝ celebrationē diurnā. Interim hic est discrecio huius
offici⁹ q̄ ad narratioem pertinet superiorē. curabat u. f. utrū
potuerit in exequi⁹ non uidere patrem. nonnūq; collat⁹.
At sodalib; magis cā flendi eā fuerat quā amicitatē. Inc amo-
rem gheeri respicit suis q̄. simul cū lachrimis lachrimas admi-
scens. sic cogitabā. ac si dicēt hoc cogitabā. sensu tantū cogi-
tatiois dñe debuit. s; q̄ sic cogitabā. dixit ipm gestū cogita-
tionis exponit. Item hic parue cōsuetudis. hoc est cōmuniſ
tū. & q̄ dixat sup̄ puer id solū egisse pamphilā. nihil aliud q̄

symbolū dedit cerauit. // hui morte tam fert familiariter
 i. grauiter nā que nobis sunt familiaria grauia sūt aio
 nro. // quid hic in faciet patri multa circa me, et postq
 in dixit. pondus intalit nomis dicen° patri familiariter qī
 familiaris aut qd tam familiariter in faciet // hec ego pu
 tabā putare est eius q simplicitate pectoris oberravit, ei
 cero non putauit Lapsus est. // humani ingenij māsuetūq; ai
 mōgeni circa chrisidem. animi circa amicos. hec eos putauit
 cū adhuc nihil peccatiois oneret: tñ dolor in futura prupit
 ut vir. & gener auxilii pr. phr. q. f. // in funus pdeo. i. m pō
 pam exequiarū nihil suspicatus alia et in exitio. // effertur
 effere grēū est qd vitans vng. dix exportant tecas. // ego Virg.
 met quoq; sicut & pamphil. aut ego quē minus crederes
 eius causa. eidem māsuetudis & huānitatis & eius paph.
 imus subsequimur. unā aspicio adolescentulā statim eore
 qm̄ indicat. tolle unā & nihil deerit sensui. s; cosuetudo
 mirantis non erit expissa. unā ḡ pro quandā. // forma
 hinc duo sunt. ex parte forma. quib; addit; pudor ut mēt;
 sō sit. forma & mēt; sō sit. forma immobilis est et na
 turalis. mēt; mouet et frigē. // adeo modesto pri dixit po
 stea uenust. q; formis laudatio cū meretice cōmyra ē
 sic dissoluit. // Cerētū si formā tunct̄ pbat et pudore puelle
 simo minus sita deniq; repugnabit. quin pot̄ hanc
 eligit q philomedā. Modestia ad probitātē uenusta ad
 corpus pparea uultū multi sibi fingere possunt. formā
 nemo. // ut nihil sup̄ eclipsis terentiana & ad stupore ac
 pfectionē attinet. // honesta ac liberali. honesta ad formam
 liberali ad uultū pertinet. // preter ceteras i. plusq; cetas.
 // paulli ilico animū supple suspicio. uel aliqd tale jat at in
 veriectio admiratis est. // hoc illud est. quod scilicet i aio

putare

Cicero

Peccatiōnis

Vna p qndā

Echipsis teretiana

Honesti. i. pulca

Virg

fumus

concepam. Virg. hoc illud ger. f. hinc alle lachrimet. hic
ex ista ea. quorsū euadant ex eas uel pueras. si sum' matrē
procedit. Fun' a finalibz. pōpa exequialis. ut sup' & bene fu-
nus poedit nos sequuntur dixit. quasi post ipsū moritur

Cogit unde dicta utā exequie dicunt. Ad sepulchrū. per antiphrasin dictū
& sine pulchritudine sit. aut q' ibi sine pulsu sint. i. mortui.
an q' illuc anime a viuis sepeliant' & separant'. sepulchrum
et est a sepeliē dictū. Virg. ppe. At pūis geneas ingeti mole
sepulchrū. Inst. s. q. a v. Q' timo quorsū. nō uidet adhuc
sosie plenum amoris argumentum. adeo pendet ad ea q' dictis
est simo. In ignem imposita. supple est. fletur. hic bñ tm-
personaliter. ab omibz. nam extrema mortuoz. ouim astanti-
um animos cōmouere putat. s' hinc hæc soror quā dixi. i.
hec quā dixi esse sororē chrisidis. ad flāmati accessit impden-
tius. inuenit affectū sotoris. unde om̄s uident. Ceteri ei an
flāmas flebat. hæc se flāme ingerit. Virg. cum complexa sui
corpus mis. n. atq' d. a. a. u. c. mater. Flebant autē circum
Daphnū nymphē. Ibi tu examinatus pamphilus. a uoluntate
et facultate a sumo ad unū ubi sumis dicta et facta. ibi pa-
thos est. i mire ibi bene dissimulatū. bene multū. q' dolens
quid ēt negatur us sit chremeti dixit. brede celati. indicat.
omnia significant. non ostendit inquit sed indicat. Accur-
rit. non accedit. media mulierē complectit. non ueste. aut
manus. complectit. non tenet. ex q' tribus rebus inducit
in alius rei gestationez psona. s' affectu factu dicto affect
est. quod ait ibi tum examinatus pamphilus. factū quod ait
accurrit. mediā mulierē complectit. dictū q' ait. Mea
glicterū. quid agis. cur te is perditū. Indicat ig. in diu-
pprie ad tria illa pertinet. mea glicterū. q' familiaris dixit.
quid agis. q' perturbatus. cur te is perditū. q' derelictus.

VirgVirgaffectus
factum
dictum

Gneph

Hoc dicitur

ut consuetū facile amorem cerneres mire non suspicareris.
 et est ordo facile cerneris sic supra laudem iuemas et amicos
 pares preterit se in eum flens quod familiariter obicit pamphilo
 quod a glicerio factū est || Quid agis' non interrogans sed ad
 mirantis est || Redeo inde iratus atque ergo ferens quod preter
 spem Nee satis ad obiurgandū mire expressit indulgentiam
 patris erga filium Erat inquit causa sed que in amaritudine
 obiurgationis nō satissaceret hoc est non idonea uidebat || non
 satis ad obiurgandū cause deest habui uel erat Virg nec sat Virg
 rationis in armis || diceret deest ēi || quid feci mire fiducia
 protulit argūm̄to quod est in seq̄nti uersu || quid cōmerui a mi
 noribus ad maiora & feci quod facinus dix facere ēi quis homi
 ciū dicit ergo ut cōmerui minoris culpe est ita peccauit
 maioris uel granioris || que sese in ignem inidere uoluit mi
 ra dissimulatio tanque illa sup mea glicerii & reliqua protr
 periculū tesciat || Nam si illū obiurges uite qui auxilium
tulit argūm̄tu per rocamationē a contrario ut si dicas for
 ti uiro premū dēbet desertori poena cōstictita est || tulit
 Patulit sed multa signe & alias pertulit at sustulit ut idem ē
 oīa fere etas prouertit quid facias illi pro cuius damnu Virg
 aut malū damnu rei est malū ipsius homis || Indignū
 facinus & et facin' ad utrūque signe comp̄erisse deest se || Vir
 chremes post die ad me clamitans argūm̄tum ex cōiectura
 in testibus ei mire ultro uenit ad me ergo hic causa insti
 loris ostendit quā dolet et chremes nā potuit non datu
 rus filiam non uenire postr. a m. ut sine dilatione sebi
 possit et clamitans indignans ē preter verba clamore ad
 dere || cōperisse pamphiliū de quo et chremes doleat pro
 uxore h. h. p. cū emphasi dixit ut quod prudens et bñ morat
 hiecar non amicā solum sed et peregrinā mire quod quasi

Annotatio

arrigoq

Cōfessi

verū quod ualeat
G. m. p. e.

Confore

tulit

damnu
malumEmphasis
nag e regn
datur m.

quasi non hoc d'oleat q' amet. sed q' pro uxore habeat et simul excusat filia denegatur sacerdotum. q' p' uxore habeat p'gnam. et hanc ad contemptu dixit. ceteru' & p'gnu' contumeliosu' est. ut alibi adeo' est demens ut ex p'grina. Nam hoc nomine et metrices nomina'ne. ego illud sedulo quato affectu' factu' pater q' uiderat negabat. quomodo sedulo strenue inq' et non simplici r'one s' multis decausis negabat. ex p' hoc officiu' patris et sunt expressio probatiois. // Ille in stat' uultu noce et gestu corporis factu' esse. // Deniq' ita discedo. // q' tanq' iuctus prim' discedit simo non alter cui' est victoria in expressa ueritate. deniq' ad finem properat dictorij deinceps i' postremo. et sic probata res est quando q' obculit ne gat daturu'. et sic probavit senex q' uoluit sosie. Superst' uit' ostendat q' non sit iracundu' quin iuste irascat. // Non tu ibi gratu' eclipsis deesse uidet. inuasisti obiurgasti ad ortus es. // obiurgandu' inuasandu' in clamandu' // ut te his rebz f' p' p' tumet ca' es ut errem. q' me lubes histe.

Voluptuaria re

voluptuaria rebz fine impon' nuc i'g fine impono. cui' postremo t'pie eis adhuc gaudeo. na' prope assunt nuptias. q' sum intra metas libertatis. et bñ sine mino me vivere int'ca'mo. ut licenti fieri posse uideat q' brevissimu' sup'e. in h'co modo uel more s' mea uoluptate meo arbitrio. // q' i'g relit est ob Lymire obiurgadi tanq' incensus pater in filiu' uideret. na' supra satis redeo inde iratus. // Si in p'p' amore u' n. du' hoc erat secundu' in diuisione ut consilu' sens' sosie aperiat. legit' nolit et noller. // ab illo in aduertenda iniuria e' uindicanda exequenda p' me ex se ipso certissima ei' notauit p'son'a qui deberet p' iniuria poenas solue. q' si dixisset iniuria ei' amphibologia fe'ciisset. uiru' qua' passus est ab alio han' se alijs intulit.

na' p'grina
agen. et pati.
et vuln.

¶ qun*c* id opam do. ut per falsas nup. hic reddidit consilium me
 um cognoscet. id pp id. uera obiurgandi antitheton. quia
 falsa dixit. multiliter uera. ¶ m*a*nibus pedib*us* qui. omni*b*us ubi*s*
 ¶ ob*m*ixe. omnia cum conatu instanter contra conant*e*. ¶ mag*s*
 id pp id. mihi ut inc*o*mmodet. noceat. inc*o*mmodum afferat.
 ¶ rogas. non ei respondet. qui prodest filio amare metrictem.
 si quasi nulla causa sit fallendi dn*m* ¶ m*a*la mens. mal*a*.
 arguitum a n*a*. an aliq*s* s*u*n*c* causa malus. an ab impulsione.
 ideo qui dixit. magis ut ledat qui obsequat. v*t*runc*q* accipit fab*u*
 natura magis & sine ca*m*ult o*n*dere clau*u* malefacturum.
 ¶ quem quid ego si sens*o*. ect. ect more v*irg*. Quos ego. s. m. V*irg*

Eclipsis

v*t*r*u*q*: uale*t**

Conf*ore*
conf*ici*

obs*uare*

Nic tu*u* est offic*u*. has. hoc ad illud tertium respicit. quid fac*e*
 in hac re te uelim. ¶ has bene ut ass*u*. nup. go assimiles hoc
 est illud un*u* uerbi. quod petebat sossia. quin tu uno uerbo
 dic qud est qud me uelis. ¶ p*er*terrefac*as* ueniste et poetice.
ob*s*serues filiu*u*. ob*s*seruatio in diab*z* rebus est. in ob*s*equior
 speculando. ¶ curabo. recte co*q* ita sup*u* nempe ut curent
 recte hec. ¶ l*pre*. sic antiqui nos pre*l* & pre*c*ede.

SUMO senex. DAVUS seruus

Non dubiu*u* est quin v. n. f. Peracta narratione i*u*
 persona sossie non erat necessaria. ergo subsistit senex.
 per quem agenda sunt reliqua. ¶ non d*icit* est q*u*n*c*. Ad hoc cert*u*

Productio. i. dilatio

inducitur sūmo ut magis perturbet inopinata consensione
pamphilus ad ducendā uxorem & præterea nihil agat cuī
chremete de productiōe nuptiarū ¶ ita dāui modo timē
non recessit de loco senex sensit q̄ ante q̄ cum sōnia loqui
cepisset, ideo dixit modo quod paulo ante significat, Mirab. h. si sic ab.
et heri lenitas. ic
hic locus est in quo dāuis in sinuatur spectatoribz multa
gesturus si sic ab. sic pro leniter & negligenter & est
de us quae gestu adiuuanda sunt. ut tantillum puerū
Lenitas clementia facilis cui contrarie asperitas & dif-
ficultas. semp cum Lenitas non cum uerebar nam si sep-
nerebat nō erat ei mirandū. Lucretius semp florentis
homen. semp lenitas ac per hoc simulata usq; nimē
nam nemo in diuersis actibus semper lenis est nisi sit
assimilator et callidus. semp lenitas sine differentia est
importuna. ¶ quorsū euaderet ad quam partem eruinet
& euadere est per quamcumq; difficultatē ad aliquid pueire
verbū fecit non dixit ligū aut rixam, q̄ semp lenitas.
istę exigitates asseueratioſ dicunt' & cum pronunciatiōe
ut intelligat ne verbū quid, ne pilum, ne obolū & scia
neq; id eore culit, hoc est semp lenitas. ¶ At nūc faciet q̄
dicam, id ſintelligendū, uerbum, persona tercia p p loq.
H eq; ut opinor, ſin tuo m m ſ. q̄ tōminabit tibi et
quonā minas contemnes ut ad poenas peruenias. ¶ id
uoluit aut absolute accipiendū. & distinguendū, ut ſic uo-
luit ipē ſic ei placuit uel ligatur protinus ad nos non
opinantes ¶ duci. subduci & procthi, falli per expectati-
onē tpris, malū prolatari uel proinduci ut feras in

Gestu adiuuanda sunt

Semper lenitas

enadere qd

*Litigii
Rixa*

recedere

*Duci
Subduci
Protrah
Prolatorū*

retia „falso gaudio et bene falsū in re qm̄ statī turbabit,
s̄ dāius alī sentie dissimulans „os̄tantes. os̄titatio est ani
mi oculū & securitas dicta ab ore ciendo. os̄titantes securi ul'
nihil p̄udentes. „ne esset spacū cog. ad. d. nup. mira lo-

Oscitatio

citu. ut si dicas cogitat ad dicendū astute. hoc & gestu &
multi seruili et cū agitatioē capit̄ dixit „Carnifex q̄ loq.
aut ex carnificans dñm aut ip̄e dignus carnifice. ut caro
fiat. i. lamet. Lucilius. uix cartere dignus. „Neq; p̄inde Lucilli)

Carnifex

rām p̄udentia duplex est. aut ei animo aut oculis pre-
indemus. nunc quasi correptio totus corporis. echo nūt^{q̄}
est intentionē aīaduersionē q̄i depositus ei cū quo uult loq.
echo dū ad me paraleon est hoc loco „Quid hic uult. modo

Praeuidere

seruili & uermipli gestu. sic ei uocati a dñs secū uultuose
agunt „qua de re negantis uī h̄t hec interrogatio. plus
est ei qua de re q̄ nihil. „roqas. hoc rogare respondere
est cū indignatioē „meū gnati rum. est am. grauiter
constantia q̄. senex nōdum se fatetur credere. nec uerum
scire ne amittat uim uindicatur. si rescerit. „Id po-

Echo

pulus curat scilicet q̄ rūmigeratio populi est. i confu-
tar per ironia. vt virg. Scilicet is sup̄is labor est. sa Virg Scilicet
licet semper cum ironia ponit „Hocine agis i. audis
alibi si hoc age amabo. Plautus uos hoc agite spectatores Plaut
non iam demonstratiue ueluti aurem suam tangens. „ego
uero istuc deest ago uel audio „Inqui patris est. In
qui est si nūc uelut querere actus liberos adolescentis
„nā quod antehac fecit. an̄thac pro antehac cosuetudine
magis q̄ ratione dicit „Nihil ad me attinet. id agit ut
consiliū seruare se oīdat. „Dū tempus ad eā rē tilit
ut sit dum tempus se prebuit. q̄ sup̄. tute nū rebūs
p̄scripsisti finē „sim animū ut expleret suū. miratio em

Rūmigeratio

miror. q̄ a Virg.
nō sump̄ ponit.

Scilicet

Suni

suerit: ut et hoc qd' permisit ad bonū p̄misit non ad luxuriā sūi antique p̄misi cessauit. alias in adelphis non sūnt egestas facere nos. sūc hic dies al. v. hoc est recte & seuerē et inexorabilē denunciat. Sic virg. diuīs alit nūsum. sū te oro daue gratius illd' dicto nomine sūt redēat iam in uia. iam mō tarditatis est signū & in uia dixit

In uia redire prouerbiale qī antehac errauerit ceterū in uia redire prouerbiale ē

hoc quid sit deest qd' q̄ris ita aut̄ hoc credunt et loquuntur uniuersi & est tepida consensio et qī multa responsio ut in eautōmerūm ita credo monente pate filū. Tu si quis magistrū qī de pedagogo metaphorice dicat sū in dāuī adiutorē filij inuit qd' ut clari significaret addidit improbū ad eā rem. i. super eā rem hoc est sup amore ipsum animū egrotū p̄ ego. Nam animus eger est & ei egritudo. corpus egrotū cui egrotatio est

Hon. hem. mīc interiectio est irascentis alias dolentis aliquo mirantis. Dāuīs sū nō oedipus. contumelia multiplex potest ei senem qī spīngā dixisse i. deformem monstri q̄ similem pot̄ inhumānū et fez ut spīnx pot̄ et per oedipū se ultorem promittē futurū atq̄ oppressore sapiē sensis ergo facete se negat oedipū ut senem spīngā esse confirmet. Irritationū duo q̄nā sunt quedā necessitas introducit quedā voluntas. Nō oedipus si latine p̄nuncias in ḡto oedipi facit si ḡree oedipodis sū Sane quidē sane ualide q̄r qui sanus ualidus est. si sensero hodie quicq̄ cōminatio et sic pronuntiatio ut singulis uerbis ardeant mine. hodie ad tempus non plenū qd' ad cōminationē refert ut vīgnū om̄s hodie morienti multi et dies p̄ nocte acti p̄t ut hoc ipm̄ nunq̄ om̄s hodie m. In. q̄ fiant

Ad. p̄ sup

Hem

Same. i. ualide unde

Virg

minus.

minus. hoc est quominus p^{er} quo impeditus. verbis
 te c^{on}s^{er}vare dare. in p^{re}st. & nomine et p^{ro}nominie eum exagitat
 per cōminationē. ne quid relinquat multū iracundie de
 dām. in p^{re}st. dare est qd^{em} repetē qas. dedere est ad p^{er}petuū
 et dāmus et amicis. dedim^m trī hostibus. ea lege atq^{ue} om̄e
 lex ad hoies omen ad rem diuinam refertur. i. firmam̄tu^m
 per humana et diuina. omen aut̄ quicquid ore dicitur.
 ceterū leges auspiciis seruaticis ferebant^g sic intellige
 q̄i dixerit se ea condicione. antiqui auspicio om̄ia facie
 bant. que rata esse uellent. An nondū etiam quartū
 paraleon q^{uod} abundat et ipsam rem mō locutus ipam re
 i. uoluntatē suam. an inēminationē. hoc est i. pistrinū
 et penas seruiles. nil circuitione. nil pro non circuitione
 i. periphrasi grecē. Legitur et usor es. ubi uis facilis
 pas. sū. admontio. cicerō. nō est in hac cā locus peccandi Cicerō
Bona uerba q̄so. q̄i dicat meliora uba loquere rogo te g^o
 cū admiratioē bona uba inquit rogo. Nihme fallis. i. non
 te ignorō. non me decapis. si gatfallis lates ut sit nihil
 p^{er} et non me fallis. neq^{ue} tu hoc dicas tibi nō predictum
 due negatiua una affirmatiua faciūt. tres negatiue pro
 una negatiua accipiunt^r. ut hoc. neq^{ue} haud non. Sallust
 haud impiore. neq^{ue} in multis occiditur. uera g^o lectio ē
 neq^{ue} haud dicas est quintū paraleon. Plautus in bacchidi Plautus
 bus. neq^{ue} hoc subditua glia oppidū arbitror.

DĀVVS SERVVS SBCVM LQUVNS

Enī uero Dāne. hic breuis et comica delibatio est
 magna expectatione plimariū rerū in minentia
 motura excitantis dāui cōsideratioē p^{ro}posita. Enī uo. Da.
 enī persona aut ab altero cōmendat^r aut se ipa^m populo cō
 mendat^r aut & ab alto cōmendatur & a se ipa^m ut hic dat^r

dare &
 ddere

Continēt
 Interminationē

Hil. p. no.

I p ap. faradoc

Due negatiua &
 tres qd^{em} ualent

Agam pro fid.

Nomina
 tu seruus
 tracta

Lesbiū nūmū

Fylacus
Pmatiū

Oeconomia

Iandudū

Vrg

temerā
ebriosa

Committo

Importunitas

Eclipsis

excessus luxuriosi
stulta irrationabilis

Vrg

ebriosa a Lesbo insula: que ferax est suauissimi cädidissi: uini aut amorib: ut uernulita: ut scurulus: aut ex negocio ut clrisalus: aut ex qualitate corporis uel specie: ut tilachus et pinatū.

MT SIS ancilla secum loquens

A VDI VI archillis iā dudu: he sunt inuentiones poetice: ut prīs aliqd factū intelligat: nā oeconomia est: ut accersiat obstetrix: cōueniat pamphilus. Factia sc̄bentis i his uerbis est: qz archillis compotice potissimū adduci uibet & singit. Aud. arch. ic. Freqnter hoc mō Terenti' compendiz facit: ut egrediens loquatur persona: de eo qd est gestura: et simul doceat qd ab altera gestū sit: an Iandudū audiui an iādudum uibes: incerta distinctio est: et s̄t quā iandudū iam primū intelligat: ut iandudū sumūt penas: sane pol sane multū: alias nāq: ualidū est: ut q multū rerū necessariaz h̄t ad salutem. Temulenta produc p̄maz syllabā: te temulenta: uinolenta: hoc ē ebriosa: qz temetū vinū et iō abstemius: sobrius: dietū: aut temeti ab eo quia tentet mentē: temulenta ḡ et temeraria et stulta: v̄ satis digna cui cōm. p. p. mul. primū bene in conclusione illa specialit probauit: dicen' non idoneam: cui cōmittatur p̄m' partus mulieris: s̄ mire signate q: dixit cōmittas: et c̄ cōmit timus magna: et qz salutē in dubio h̄n̄t: nec sāt digna cui cōmittas primū: duas res nec pariente: n̄ primo partu figa. Tam adducā reddit ad illud: Audui iādudū: Importunita tē spectate. Importunitas neq: loci neq: tpr̄is h̄t cōmoditatē anicule: archillidis: s̄: quia compotrix est: in uultu remaſit orō: deest: c̄ per figam: ecl: iō illam uult accersiri: in alijs poti peccandi: utru in alijs mulierib: an in alijs reb: s̄: quidnā pamphila exanimatū video: exanimat̄ est per turbat̄: ut Vrg: exanimata sequens impinḡ et̄ ag. in.

384
DRIA

7

21a

quo iure quaq; iniuria puerbiale hoc est q; sunt fas ne-
fas uelis nolis, sine ista uxor sine amita est et hoc cū
quodā tedio & indignatioē stomaci interrupit, audireq;
eoriū est opere pretiū, dicit de mirificis et laudabilibz, nā
et ea que magna sunt, et si mala tam̄ miram̄ qr libet
audiām̄ et pretium audiēdi audaciā proprie dix̄ ut
in eunicho audaciā meretricū specta, Nam incep̄tio est
amentū hanc amantū, amabat ueteres de p̄ximo sitia
dicere, ut Cicero minus carū putauit, sine de armario q; Cicero
qd̄ de saccario ablātū fūss̄, y quicqd̄ peperiss̄ maiore rep-
hensionē sonat quicqd̄ peperiss̄, pariter ei aut masculus
aut femina, et solet iustior causa esse tollendi, i. nutendi
si marem uxor peperit, sed nimis amoris est non expectare
quid tollas, decreuerunt tollere decernē est de magis
rebus certā perferrre sūmā, nū et senatus decretū, &
singunt quādam argumēti partē narrat, et non credit
futuriū esse quod dicit, ut sup̄ sit locus errori, fallaciā
quādam in qua maxime uersat̄ error comedie, y Fuit q
dā olim senex m̄ator, mō totū sūmē argumēti narrat po-
pulo, qdā senex mire a senectute ad mortē repente, utit
is obiit mortē plene dixit, Virgili et, morte obita, chrisidi Virg
patrem fama est recepisse orbam, paruā predixit, ut sit
uerum, non posse eam facile suos agnoscere, fabule, sup̄
sunt nā sup̄ dix̄ et singunt quādā, arg: ipm̄ cōmentuz
placeat legit et atq; pro sed atq; nō pro ac sit signatum
tā placeat, qd̄ cōministāt̄ probat, Sz misis ab ea egredit̄
parascue alteri scene, Ego me hinc ad forum multo se
hoc pronunciat̄ ut desit pergam, aut ducam me mi-
sis semp̄ nomina comicorū suorū aut a nationibz sunt
induta ut Aassis syrus, aut ex accidentibz, ut lesbia uelt

Op̄e preciū

Decernere

Atq; pro sed
parvū exp̄r̄

Nomina comicō
rū secuorū unde
tracta

& per simonē sup̄scripta. ubi dix̄ mala mens m. a. & hic p̄
 se dū hoc gestu ac sermone agit ac disputat secū. Enīō
 D. enīō signem h̄t nimū p̄moti atq; irritati ai. Segni
 cę ad agendū, seconde ad cōsiderandū. q̄tum p̄ in quātū
 q̄ si nō asti prouident̄ exhortatio a periculo. ceterz prouisio
 renū duas signes h̄t. p̄uidem̄ eī nobis tā bonū negotiū q̄
 malū / malū sicut quis eminus ueniens telū p̄uidit atq;
 hic cauerit ergo hic prouident̄ cauent̄ uitam p̄icula de
 nuptiis. quas nūc tanq̄ fluctus in nauigatioē siḡ. dū dix̄
pessundabit. nam nisi quis ex adūso undā uenientē pra
 excepere demersus in undas pessundabit̄ est ḡ metaphorā
 aut hec p̄herile filium, pamphiliū ne adiutē an auscultem
 seni. Semp deliberativa ūba h̄t quendā sonū per quē exi
 tus rei demonstrat̄. ut hic oñdit pamphiliū se maḡ adiutūz
 q̄ uerbi sensu auscultaturz. si illum relinquo eius uite ti
 meo partū tractatus q̄ supra st̄. s. pamphiliū ne a. a. a.
 ei uite timeo ut alibi syre timui tibi male. si op̄itulor
 opem ferre dicit̄ & malis in rebus et his qui de salute du
 bi sunt. ut fer op̄e p̄ua me Lucina op̄itulatio ab op̄e tol
 lenda dicta hoc est ferenda. h̄i minas s̄baud̄. t̄meo ūni
 uerba dare. dare uerba fallacia est ad illud spectat ūhi
 me fallis. primū de amore hoc cōperit p̄ inquit tā mifē
 sus est senex. deinde a pamphilo grauidā est ḡlicenū. dif
 ficle est non dixit impossible est. q̄ post et deceptus ē.
 primū iam. anastrophe p̄ iam primū. de amore hoc. c.
 sic quasi cū tedium et reprehensione ei amoris loquat̄. me
 insensus suat̄. s. de amore filii senex me suat̄. et re ūia
 timendus est. ad hoc ipsa re maior est difficultas. q̄
 grauidā ḡlicenū seruat̄. ne quā faciā nup. fal hoc
 ad illud spectat. Tū si quis magistrū c̄p̄it ad eā rē imp.

Chronico
Anno 1500

Pessundare echar a
hondo proprie

op̄itulari

DRIA

^{m x^o}
et exanimus mortuus ut idem ubi exanimi corp^p pal. ^{ve}
reor quid sit ob quid ul^p pp quid sit uel quid sit negoti ^{vix m p^o m.}
quidnā quid pro quaere ut quid ueniant quid nū et quid
nā comici est hoc comici est et Terentianū nā exceptis nū
et nā sufficē ad interrogationē potuissi ^{Vrg}

Exanimatus
Exanimatus
Quid. i. q̄re
Quidnū

PAMPILLVS adolescentis WRSIS ancilla

Hoc cine est humanū factū aut inceptū. Hic inducitur
adolescentis anū circa nuptias turbatissim^r. ut ex
magistris eius turbationis. ingens gaudū comparet in fē
fabule cognita glorio. & simul id agitur ut magis magis
per insidem pamphilus excitetur ad resistendū patri nup-
tias indicenti. Hoc cine est hu. f. ab iracundia & dolore
cepit iracundia ex iniuria descendit dolor ex miseria
hoc cine est hu. f. aut incep quasi deliberatio est. in qua due
partes sunt. una patris altera amioe persuasoris. Missis est
principiū ab inuentione iniqua ut hoīem accuset demd' ut
patrem. hoc cine est h. f. hoc est dilatare orationē ne dīet
quia fecit et est peruersa auxesis a maioribz descendens ad
minora per amplificatiōē accusationis. factū aut inceptū i
alii factū aut inceptū ^y officium dī nō ab officendo sed
efficiendo ab eo q̄r queritur quod efficie in eo unū quinq^z
conueniat pro condicōe personē. Quid est si contumelia nō est
het sic dicimus per circuitiōē q̄r alio vocabulo elici sentiūs
non possit. hoc stomachose dictū q̄r cum aliquis litiget contra
dicente non esse contumelia. Cicero queso quid merelle si Cicero
hoc nō est. vñorem decrebat sese dare in odio detinetē
est de magnis rebus certā per ferre sentētiā. Vx de pro
positio iniurie ^y nō ne oportuit oportuisse ad patrem refutā
nā ne sic concueret ad nuptias. si fac tñ me uelle nō ne opor-
tuit p̄scisse me antea dolet aut se spacū non habuisse cōsili^r

Auxefis peruersa

Officiū inde

Stomachose

Decernere

meper

follis

magistri

Lesbiū nūmū

Fylacus

Pmatiū

Oeconomia

Iandudū

temetū

Ebriosa

Committo

Importunitas

Eclipsis

errors hereticorum

error irrationalis

error irrationalis

Vnig

ebriosa a Lesbo insula: que ferax est suauissimi cädidissi^q: uini aut amorib^z ut uernulita ut scurulus aut ex negocio ut chrisalus aut ex qualitate corporis uel specie ut tilachus et pinatū. MT. Si si ancilla secum loquens

Audi vi archillis iā dudu. he sunt inuentiones poetice. Aut prius aliqd factū intelligat. nā oeconomia est. ut accersiat obstetrix cōueniat pamphilus. Facetia sc̄bentis ī his verbis est, qz archillis compotice potissimū adduct uibet & fingit. Aud. arch. ic. Frequenter hoc mō Terenti' compendiz facit. ut egrediens loquatur persona. de eo qd est gestura et simul doceat qd ab altera gestū sit. an Iandudū audiū an iādudum uibes. interta distinctio est. et s̄t qui iandudū iam primū intelligat. ut iandudū sumūt penas. Sane pol sane multū. alias nanq; ualidū est. ut q multā rerū necessariaq; h̄t ad salutem. Temulenta produc p̄maz syllabā. te temulenta uinolenta hoc ē ebriosa. qz temetū vnu et iō abstemius sobrius. dictū aut temetū ab eo quia tentet mente. temulenta ḡ et temeraria et stulta. y n̄ satis digna. cui cōm. p. p. mul. primū bene in conclusione illa specialit probauit. dicen' non idoneam. cui cōmittatur p̄m partus mulieris. s̄ mire signate q; dixit cōmitas. et c̄i cōmitum magna. et qr salutē in dubio h̄nt. nec sāt digna cui cōmitas primū. duas res nec pariente n̄ primo parti figura. Tam adducā reddit ad illud. Audui iādudū. Importunitate spectate. Importunitas neq; loci neq; t̄p̄is h̄t cōmoditatē ancule archillidis. s̄ quia compotix est. in uult remansit ordo. deest c̄i per figam. ecl. iō illam uult accersiri. s̄ in alijs pot̄ peccandi. utruī in alijs mulierib^z an in alijs rebus. s̄ quidnā pamphili exanimatū video. exanimat̄ est perturbat̄ ut vng exanimata sequens impinḡ et ag. m.

DRIA

^{m 10}
 & exanimis mortuis ut idem ubi exanimi corp^o pal. ^{ij} ve
 reor quid sit ob quid ul^o pp quid sit uel quid sit negoti^{m p o} ^{ij} ^{ij}
 quidnā quid pro quare ut quid ueniant quid nū et quid
 nā comicū est hoc comicū est et Terentianū nā exceptas nū
 et nā sufficē ad interrogationē potissi ^{Yrg}

Exanimis
 Exanimis
 Quid i. q̄re
 Quidnū

PAMPHILUS adolescentis ^{Wrsis} ancilla

Hoc cine est humanū faciū aut inceptū. Hic inducitur
 Adolescentis anū circa nuptias turbatissim^o. ut ex
 magitudine eius turbationis. ingens gaudū comparei in si
 fabule cognita glorio. & simul id agitur ut magis magis
 per insidem pamphilus excitetur ad resistendū patri nup
 tias indicenti. Hoc cine est hu. f. ab iracundia & dolore
 cepit iracundia ex iniuria descendit dolor ex miseria
hoc cine est hu. f. aut incep quasi deliberatio est. in qua due
 partes sunt una patris altera amicū persuasoris. Misericordia est
 principiū ab iniunctioē iniqua ut hoīem accuset demūdūt
 patrem. hoc cine est h. f. hoc est dilatare orationē ne dīr
 quia fecit et est peruersa auxesis a maioribz descendens ad
 minora per amplificatioē accusationis. factū aut inceptū &
 alijs factū aut inceptū. officium dīr nō ab officiendo sed
 efficiendo ab eo qz queruntur quod efficeri in eo unū quinqz
 cōueniat pro condicione persone. Quid est si contumelia nō est
 hec sic dicimus per circuittionē qz alio vocabulo dici possit
 non possit. hoc stomachose dictū qz enim aliquis litiget contra
 dicente non esse contumeliam. Cicero queso quid metelle si Cicero
 hoc nō est. Vxorem decreuiat sese dare in hodie decet nē
 est de magnis rebus certā perficere sentitiam. Vx. de pro
 positio iniurie ^{m p o} nō ne oportuit oportuisse ad patrem refut
 nā ne sic concinet ad nuptias. si fac tū me uelle nō ne opor
 tur p̄fisse me antea dolet aut se spacū non habuisse consili^o

Auxesis peruersa

Officium unde

Stomachose

Decernere

metella

fratrum

regulus

Præfuisse me antea

ex r. b. i.

verbis

decomponere

Abstrahere

abstinentia

*Qui in aliq^o moerore
confidunt*

Invenustus qd

sicut invenit

effugere

non ne oportint o q de stomacho repetitum esse oportunt
& de more presasse me antea p̄sasse prope ad cū reserat
hoc est pamphili cōmunicatū quod neq; h̄s p̄pum est
neq; illius et ante abundat aut certe pre cū sufficiat sas
se, cōmunicatū qz nuptiaz non oīs potās in patre est, quid chremes transit a p̄re n̄c ad sacerū, quod uerbum
audio de nuptiis s. hodiernis, quid chr. trascit patri
qz cogat chremetem qz non neget uxorem, noue dolet
non odio habet non repudiari, vnde et Dauis atqui
posteaq; audiū fuerat non datū iri filio suo uxorem,
id mutauit noue dixit id ei ad denegarat cōmissuz
in opatā uxore pauerat nuptias, et chremetē mutare
sentētia, ita ne obstinate facē aliqd in alteri malū cū
conati perseverante, et in alterius p̄niciem, ut me misse
rum a glicorio abstrahat, magia ui usus uerbi & p̄petre
abstrahat maḡ indignatioē usq; est ueluti chremes no
tam filie consultā uelit qz lesum pamphilū adeon h̄bie
neminem putat esse in grē humano ita infelice, ut se
quod est cōmunicatū qui in aliquo mororo consistunt
ita qz nō se sed cōdicionē humana dolet, et querit nam
esse quenq; qui possit esse tam miser ut ipse est, In me
Inuictū Inuenustus est sine venire, i. sine grā quem om̄s
i. respuant repadienq; pulchre, et quē deformes nō appe
riant p̄mūcristi cui displicens obiicit, Infelix cui pla
nūt negotiū, qd eo se miserū dicit, qz sibi repudiare nō
sūlicet, ut pp̄ se doleat humana gen in q̄ sit aliquis tam
miser ut cadat in quenq; ut ego sū, p̄h deii ag. h. f.
q̄ ferueat indignatioē hinc aspice qz frequenter exclamat ēr
conē sacerū, effugere est in totū fugere, quot modis
contemptus sp̄cius si chremes sp̄ret intelligeret pamphili

lum dicere: quia opem dederit ut se repudiaret. chremes ut
 sup̄ dixit mutauit, q̄ me in. u. Quot modis cōtemp̄ pā-
 philus an chremes, sacta ansacta oīā pueriale ē, facta at
 a pamphilo transacta a chremes, repudiat repetor, satis co-
 turneliosū repudiari et repeti. & tale est in eunucho exclu-
 sit reuocat. // aliquid monstri alunt duplex cōturnelia et
 monstri et aliquid et ei min' esset aliquid monstri, sic in
 eunucho taceſ monstri homīſ, // n̄i id qd' suspicor coiectu-
 rale argum̄tum. // ea quoniā nem̄i obtrudi mire obtrudi
 quia inuito ei totū cum iracundia obtrudi infri-
 gi impingi. // Itar ad me, q̄ inueniſtū et infelitē ceteru-
 qd' amator nō cogitat nec ad utilitatē trahit qd' ult
 uenit, itur ad me q̄ in hostem, sic Pla. in pseudolont Plautus
 ad me, // Virg. simul enſe recluso ibat in Euryalū. // Nā qd' Virg
 ego dicā de patre, q̄ d. quid ego de patre dicrem, qui alie-
 nū accusaueri chremem nā q̄. e. q̄. d. p̄f. redit ad patrem
 in quo nonne hoc accusat negligenter eu agē, qd' uoluuit
 fieri, tantā ne rē, tā negligenter agē, de nati sumā et nuptijs,
 // pteriens mō hic specialiter ōc, qd' peccauerit pater, pt. mō
 in apud forū, vndiq; conflati accusatio ex facto, q̄ pteriens
 ex t̄p̄e q̄ mō, ex loco q̄ in foro, et mō ex uerbis, vxor tibi
 ducenta est, mire ducenda, semp̄ hoc gen' declinatiois ne-
 cessitatē ōc, sic yng. aut patē latino ab re. petendā. Sat Virg
 agendū atq; obuiam eundū est, Id in iuisus est dicere Sallust
 abi cito ac sus. te ad hodie cito retulit, ad vxor t̄ ducen̄
 suspende te, // aut illā causam ineptā saltē falsam, duo
 t̄p̄a in defensionē, aut uera, aut ad t̄p̄s accommodata, in
 ineptū est qd' ō quo uis licet uerū, reprehendi p̄c, falsum el
 p̄c aptum, si uerissimile aut probable, q̄ uob si ego refas-
 sem id prius, si meū cōmunicasset prius, q̄uid facere si

Pueriale
 facta transacta oīā

Monstru hominis

Obtrudi

ineptū
 falsum

faceré pro taceré

Sollicitatio
Solicitude

Salue
Saluere

Oh.

quis me roget ipse se reprehendit. qui si rescient an hoc ne faceret et nota faciem pro tacerē. // Sic nō quid primū ex delibatio et partes ei amor misericordia. hec oratoria sūt cū unū negotiū in multis distrahit partes. // amor a nocessario misericordia ab huāitate s nuptiarū sollicitatio a perturbatione. quib; colligit sibi cōsulere non posse. diusq; trahit q; in diuersa. s sollicitatio est q; ab alio fit. sollicitudo q; mheret m̄tib;. // Tū patris pudor amphibologia. q; me tā lemi p. est aīo. Explanatio in qua pudendum sic apud prēz
,, ei ne ego ut aduerser. pronomē ei qualitatis est. ut cali uel tā bono. q; me tā lemi pas. est aīo. an qui accusabat eū s; amator est. ei ne ego ut ad. videt inclinasse. ut sc̄m patris amū cōsistere i amore. an ad incerta iterū reuolueret. // Quorsū accidat. nūsis dicit. ad quā rem q; uersur sit. // aut hunc cū ipsa. hoc est glicorio. s ad calliditatem feminam pertinet. nūsq; ei fort̄ q; in p̄ntia confidit. cū ipsa ipsa nō dñā mea. aduersū hunc apud huc. ut sup̄ et id gratū fuis se aduersū. dū in dubio est animus pau. m. h il. impellit. translatio hec est a mole alicui ponderis. que an q; in loco sederit. dū perpendet. facillime cōmouet. // Quis hic loq̄ mis. sal. hec sc̄m. deinde cōuersus misim videt et salue dū difficile est aliud inuenire uerbū. qd̄ sic declinet salue et saluare. Quis hic loq̄ principū ex more Terentiano. iūn gendis personis. oh salue pamphile oh infectio optatis aduentus aut repente pertussi. // Quid agit amatorie & familiarit̄ nō alias irrisorie. ut onato in par menor cū partē underet impotentiore. // Rogas cū p̄niciatione extenta qdām et tristis responsio dolore plena. // Laborat ex dolore duplē laborem glicorū indicat. vnu paritudis alteri sollicitudis. de pamphili nuptiis. atq; ey hoc misa

DRIA

sollicita est, callide aggredit' inuenit, nā utrumq; pp illum
 perpetē, et dolorem, et sollicitudinē, 7 sollicita ē, Misis q̄
 contra patrē suasura est incertū inueniens pāphiliū, facile
 ad se cōuerat, pp mentionē dn̄e sue, & maxime qd̄ addidit ut
 illā egrā esse dicat, quia statim perfectū est qd̄ uolebat, ego
ne istuc conari quam, dicta per pāphilū, Ceterz misis aut q̄
 in hūc diem cōstitutę s̄t muptię, nec addidit a patre, si in
 iudicose, q̄i et a pamphilo sint cōstitutę, in hūc diem, idz
 ei dies est, quo placuerat destinatę muptię, q̄uis chremes
 denunciaret, et supra, hic muptiss dictus est dies, "Tu aut
hoc timet, sollicitudo rerū inceptarū, si in hūc diem cō. nu.
 hic certior, "ego ne istuc conari queā, ideo sic pāphilus q̄
 illa iudicose non deserere cogaris dixit, ceterū non per
 ficerē sed conari uelle non sibi licere, qd̄ multo minus, nā
 dū conam̄ experim̄, nec perficius, ergo uoluntas hic nō
 factū damnat, vt ung. ausi om̄s immane nefas ausoq poti.
ḡ non conati s̄t, 7 conari leui est q̄ facta perficē, "egon pp
 me illā, magna uis est in prōnōibz, et diuersa sunt 7 sin
 gula, et nō p̄cipitanter, nec dicunt̄ uno spū, sic in eunuchō
 E gone illā que me q̄ illū, egon̄ suadenter subaudit̄, ut fieri
 sinā q̄ nihil sumat ab eius bñficijs, "suū animū q̄tum ad
 amatorē pertinet, atq; omnē uitā, hoc est, ut maritū sper
 aret, et sic argumentū a consequiti, si eā deserat, hec sibi
 icuunt̄ quā ego carā aio, ad animū suū rñdet, p̄ uxore
 habuerim, ad oēm uitā percinet, "bñ et pudice hic eius
 docta, hic illud soluit, lana et tela uictū queritās, non
 pertineret ad argum̄tum nisi post uitā glicery intelligas
 bñ 7 pudice ab honesto, eius doctū, hanc suām quasi
 de ex̄ probat, nā bñ eductā a chriside dictū est q̄ p̄mo pu
 dice uitā parce ac duriter agebat, coacta egrate postea

Virg

non paupertate cui contraria est inopia et cognatorum negligē^a
 haud uereor. si m̄ te sit siti. arguit animū adolescentis cō
 patrē. cui etiā nōm̄ graue est. si uī ut queas ferre et hic uereor
 subaudit. ut pro ne non possit. si uereor non queas uim patris
 ferre. et ut ne non possit. non dāuatio est. uerū adolescentis
 s̄ prouocatio in cōtemptū p̄t̄s. adeon me ignauū. q̄ non ue
 risimile. qd̄ aduersus necessitatē proferendū fuit. id p̄mū dix
 adesse sibi uirtutē. nā que sequunt̄ ad finem p̄tinent. Ita pro
 t̄p̄e cōceptum patris. pro fortitudine h̄c ingenuū. Ignauis ē
 qui uim non p̄t̄ ferre. qui non est p̄seuerās. adeon porro in
 gratiā porro conuictio est expletua. alias adūbiū t̄p̄is. adeo
 ingrati aut̄ inhu. m̄ta hoīs coniūcio. nō ei dix adeon me ob
 sequēt̄ patri existimas. adeo gratiā. adeo p̄ui. adeo māsuctū
 s̄ amatoris per omia seruat condicōnes. ut oratorio hoc co
 gat scelus esse. si ita fore patiat̄. ferū reddidit ad māsuctu
 dinē. q̄ et fere māsuestant̄ amor ad illud inhumanū. q̄
 per consuetudinē uehem̄tior est in hoīes. ^{in Gvo} Virg. ^{langu} quid iuuenis
 magnū cui uersat in ossibus ignem durus amor. pudore
 ad ingratā retulit. exquiste omnia. ut seruet fidē. et sic
 contemnat patrē. vnu hoc scio. Vide q̄ callida sint. q̄ a mi
 side subincūnt̄ ad irritandā pamphili p̄missionē. vnu h.s.
 q̄ d̄. quid tu facturus sis equid̄ nescio. s̄ illud scio certe. ut
 memor esses sun. bñ in p̄to potias q̄ futuro. qm̄ que p̄t̄ita
 sunt in recordatiōe maḡ lachrimabilia et misabila s̄t̄. Virg.
 p̄ caput hoc uiro per quod pac̄ an̄ solebat. o missis missis p̄
 mū uocandi alterū intrepandi est. et nūc scripta. Id ar
 gam̄tum est q̄ hui uius memor sit. qui et uerborū mortuū
 meminerit chrisidis de glorio. Jam ferme moriens. fer
 me ad uerbrū est festinantis. ideo ex t̄p̄is necessitate. p̄bat
 hec uerba locutā. non quid̄ ficta et simulata. nā qui sani

Ignauis

VirgSalve
Saluus

ferme

DRIA

sunt. spe longioris uite adulant^x vng^x et dulcis moriens re. ar. Vrg
 q̄ iā ferme moriens affectus a tempore q̄ postrema uox erat. ac
 cessi uos semote nos soli. si ge terentianus. deest recessis. et re
 mansim. q̄ mltio magis paph^o credendū q̄ et sine teste se factū
 o. „Incepit deest dīcē. p̄paratio quasi et uestibulū est orōnis. i
 ceptio dī orōnis. qd̄ longa tacitūtate pri mox grauit^e profert
 „ mi pamphile. hui formā et etati uides. prosopopeia. nā est p̄na.
 p̄nū blandimēto mi pam. imitatus est et blandimētum chrisi
 dis. hui for. atq; et. amat comp. idū lassitudo / formā cī dicen^o
 pulcitudinem sig. etatē q̄ parua. hui for. atq; et. duplex anim^o
 cā cōmendationis forine et etatis. sup̄ forte unā aspicio adoles
 centulā. mi pam. uide redditā. uoce morientis densis ineuall
 intersūptam orōnem. ut pote lasso hanellitu in tūmentē. y uēq;
 ref legit utiles et inutiles sient. et ad pudicitā. q̄ formā dixit
 „ et ad rem tutādam. q̄ dixit etatē. y qd̄ te per hanc dexteram. Vrg
 ut qd̄ te per sup̄. ordo est qd̄ te oro. „ per hanc dexterā. te
 nebat ei ut appareret manū misidis. p̄ hac dex. fidei et fidis
 membrū. y ingenuū legit et gemū. y per hui solitudinē. legit
 et sollicitudiez. y obtestor. obtestatio dī qn^o eum adiuram^o quem
 rogamus. y ne abste hanc segreges. hoc ad fidem rectulit. y
 ne deseras. hoc ad sollicitudinem. s. ne aliā ducas. aut amare
 desinas. et si non ducas aliā. ne abste hanc segreges. q̄ ipsā
 amantē hanc. post formā et etatē segreges. hoc ubi simp^x
 fieri non pot. y postremo te obtestor. sextū paraleon. dī enī
 iā. qd̄ ego te per hanc dex. y si te in germani fr̄is. si tūc dici
 mus. qn^o prestitum^o aliqd. et tam nolum^o exprobrire. Vrg
 sibene quid de te merui. y si qua meis uenatib^o hausi. in ger. Vrg
 mani fr̄is. nō fr̄atis solū. sed et germani. y sine hec te solū
 si. aut. m quoq; te pretilit. aut nullū alii nouerit amatorē
 in domo meretricis. y te isti my do. hec ut diximus. et sin-

Proseopopeia

Si sic est q̄ tot vocabula
 mutari possint. q̄ car
 minis rō non suar
 in Teren.

gula s^te. et non precipitari, nec dicunt uno spū amicū tutorē
patrem. pōt ei et maritus esse, si non amicus, sed ad mariti
 affectum retulit amicū, tutorem quasi orbe, patrē qī pue
seu tibi morigera fuit. hoc qī amanti utile fuit aut tibi qgī
 dulce meū Te isti uirū do. Conclusio per mandatū et obtes-
 tationē efficax sat te isti ui do ami tut pat apparet q
 uingant dextras, iō et supra hęc bona nrā hęc tibi qī supel-
 lectilem suam oñdens. bona nrā hoc est ad rem tutandā hac
mihi in manū dat. Confirmatae sunt legitime nuptie p ma-
 nuū coniunctionē, et mire hanc, non hui' manū mors con-
tinuo eam occupat. q magis memorē oportet esse eoruū
 post q illa locuta est nihil accepti ppe qī uxorem accepti
acceptā seruabo. conclusit partē deliberatiois sue p electioe
obstetōm ac. q opem retulerit obstetrix dī. vñ parturiētes
 fer opem clamāt. Si cur tu abis ab illa. corripit eā q
 abeat q̄ non interrogantis sed corripiens ē. et increpantis
 q̄ glicerii deserat propera atq; andin. et properare sub-
 et reuocat, argum̄tum magni amoris accedit, Verbum
unū caue de iuptis deest dicas, non quo hodie futuras
 nescierit glicerii, s̄ q illas nouissime mdixisset pater filio
 cū supra & pamphilo et glicorio distribuite uiderent, q
 sunt cōstitute in hunc diem caue adnotant quidā hęc
corripiendū esse. ne ad morbiū hoc etiā deest accedit.

CARINVS adol. triualis. BIRIA ci seruus. PAMP'

QVID aif Biria dat ne illa pam^o hodie nuptium?
 In hoc colloqo altera pars oñditur fabule. Siqd'
 Andria ex duoz adolescentū pculis gaudijs q: componit
 cum fere solam hetyram Terenti' ex unius commedia ado-
 lessentis efficerit. Quid aif. B. has personas Terenti'
 addidit fabule, nam non sunt apud Menandrū, sed

copiosus: ut philomene deserte sibi et marie' muemac fiatq:
 manus chremetis gaudi et affinitatis propagatio. Quid ait
 ex uerbis carini apparz biria ei dixi ^{philomena} suntias factas pamph'
 nec adducit tñ ut statim credat et accommodet animum
 sepi' q' repert interrogan^o et bene illa uelut amatorie et de
certa loqretur persona. Sic Virg. Solam nā perfid' ille c. a. e. Virg
 ergo nō eneas sed ille. item nō hic philomena sed illa
 dix quid ait biria mirat magis q' interrogat, uel poti'
 indignat. Sic est. hoc cū indignatione stomachi dixit.
qui fas non uult ei uerū esse, qui quatenus unde hoc sis
 apud forū mō ex dano audiuij. de loco apud forū de tpr
 modo de persona ex dano. Veh in iuso in tandem perduer
 est aliquo ut crederet, ueh in iectio in iis rebus quas exectra
 mur. Apc' f. in plima dixit ad confirmādu; biria, quan^o
 de tpe loco et persona respodit. ante hac i. ante q' tua uerba
 audire et duas posuit ppositiones ut dī. sed unū est totū
 uelut ad uerbiu non iā prepositio. attentus fuit: ut atter
 auditor dī. ante hac attentus. nulla ppositio ppositioni ad
 iungi separati pot. nisq; eiusmodi est: ut sine aliqua ppositi
 one raro muemac. Lassus. et si lassus cura ex preterita spe
 nūc confessus est sicut vulneratus: ut peccus ut sanari
 non possit. lassus cura confessus adempta attentione ea
 confessus confirmato timore stupet abiecta spe. Queso
 ed epol. obiurgantis est qso uelut rogantis. qm' non potest
 id fieri quod iis id uelis quod possit. Consolatio ad id qd'
 fieri non pot. suadens ut id uelit qd' possit. prouibiale. ni
uelo aliud q' phil. cu gemitu amatorio, et honeste iussum
 ut nihil nisi unū postularet et quid legatum. si biria ab eo
 tamq; impossibili dissuadet. dī' g' potius uelle philomenā
 q' lucem & uitam, non ei dixit nullā malo alia q' philo
 menā. si nihil uolo aliud quod infinitū est. Eto satius

"sed in cōpo
ftione

Regula

Nsq:

est te id dare opera qui p ut istum amore ab aio amoueras
tuo legitur ex corde eius. Tu si hic sis aliter sentias
hoc gestu sceno melius commendat nam hec magis specta
toribus q lectori scripta sunt hic g se ipm ondens dicit
est hic pnomen s pamphili uideo s inceptu pro atq
eccu pamphili age age ut lubet qm non habet quid contra
responderet et est permissio reprobantis ea q sentit carinus
omnia experiri prius certu est idem in eun omnia prius
experiri Virg quoq hinc Terentiu imitat neqd inexpai

frustra moritura relinquat Ipsu hunc ipsum q actorez
et principem rei fertur et ad dignitatē Ipsu hunc orabo
huic supplicabo oramus que bona se supplicam in adūsis
malis uel cu lachrimis amore huic narrabo meū nō pe
tam si narrabo dixit totū magifice huic orabo huic suppli
cabo pma sunt petitionis quib o poeta narrationē q no
ua sit et utreprobabilis sed tū petir ut aliquot saltē pro
trahat dies desperatis rebus solam petentes salutē hoc
utimur uerbo saltē protrahat prolatet differat legit
et prodat in eadē signe ut Lucilius an porro prodenda dies
sit et interea fiet aliqd tale est hoc quale illud id aliqd ni

hilest per seruū dictū Adeon ad eum consuetudinē magis
q nomine dī unū ei abundat ad Quid nisi nihil impetrē
in utroq idem sensus est sed superior per ironia inferior p
simplicem explanationē soluntur et si quid legens subau
diendū adeas ut sit quid ni adeas ut te arbitri esse
paratu mechū si ullam dixit Quid n nihil impetrē
g ironice si quid si nihil petas qmam petitionē sepe im
petratio seq s carini uideon non imperite pamphiliū p
orem loqui facit ut fiducia det carino loquendi quod &
Virg eleganter huius mqr lunares mōstrate m v s q
ad hoc q prior in apie pamphilius ut ac confessionē cari

Hic se ipfū ostendens
dicit

orare
supplicare D

Salte

Prodere i. p̄trahere

Adeon ad eū

Lucilli

"Intra aliqd ac
cedent boni si
nihil illū dixisse
poeta ipsū o di
cendo.

DRIA

non adempta sit p̄ pudore uia. Ad te uenio spem s. a. c.
 expectens eleganter quasi demens et improbum est quod
 petit nouissimum posuit consilium ut si non possit concedi
 uel consilium expectat ad sanandā demitiam. Cicero tu da Cicero
salutem qui spem dedisti spē salutē aux. con. expectens ut
in petitionib⁹ fieri solet beneficia peten⁹ utī parab⁹ delibe-
rati⁹ Neq; pol consili⁹ locū hēo neq; aux⁹ cop⁹ Apud am-
 tem neq; auxili⁹ facultas apud inopem neq; consili⁹ In his
 duob⁹ o⁹ et sese amatorem esse sed quidnā istuc est hoc si
 non aderit locus confitendi amoris elate nullus fuisse
 neq; pol consili⁹ quia amo neq; auxili⁹ copia q̄ sū misera
Hodie uxori dicas vide mirā interrogationē an confessio-
nem Aūnt de re dicim⁹ quā uolum⁹ esse falsam Si
id facis hodie postremū me uides nihil prius q̄ moriūz
dixisse pudenda diciturūz uñ datū est ut ille instanti
querere causā plus dixit q̄ si dixisset morior hodie pos-
tremū videbis adiubui est postremū spōsam hic tuā amat
biria pro seruili facecia patissime narrat ne iste handne
ualde sensus est non id amat qd amo nec id odio h̄t
qd odi ualde iste inquit non meū sentit id amat qd
ego odi sponsam hic tuā callide & sponsam amat hoc
neq; adhuc uxor tua est neq; aliquid amisit qui rogat
tantū Ah ah pamphile artificiose terentius personā exp̄
sit iuptias recusantē et simul dignitatē uirginis tosua-
uit Quellem ut esset uiciata et simul cā recusand⁹
mūte per amicitia suam et pamphili et p̄ amore obsec-
p̄ amore sui tñ erga virginem p̄ncipio ut ne ducas suf-
ficeret dixisse me ducas qd optā plus illi pmisit
q̄ ille poposat sed si id non pot supple fieri et hoc ad p̄
retulit ant tibi iuptie es sunt cordi hoc ad pamph. p̄t̄c
non ei unū & idem est nā si idem esst alterutru supflui

Neq;

Satis habeo p̄ suffi-

ciūtū diciturā aut

Instanti⁹

Postremū adiuerbi⁹

foret "cordi in fixo scilicet sicuti sibi caro erat. ceterum dabo
opem plus dixi, q[uod] non ducam. "Saltem aliquot dies proferet, d[omi]n[u]s p[ro]fessor aliquid ne indeca. p[er] que maiora sunt peccata. postremo
que ex us uidentur minima. & hoc p[er] arte. ut incute uentis et
ad postremum aut age diuisos et dissice corpora ponto; proferat
prolata producit. aliquo dixi ut exiliu esset incertum "Audi
correptio impatientis q[uod] non sinat audire: "ego carne se
tentas q[uod] ex propria incepimus sera semper sed uera permittit

Virg. me natu nulli genio Ego carne. ne utique officium
sensus hic est. non puto magis liberum hominem, q[uod] cum nihil
prestet, deberi gram sibi poscat. ergo cu[m] tibi nihil p[ro]stem
minime uolo in eis agas. non ei cuiusdam fugio. cu[m] priusq[ue]
me peterent, magis nolebam ducere q[uod] tu cupis. "cu[m] nihil
mereat merere aliquid mercedis pro labore sumere. cu[m]
dicimus nihil mereret hoc intelligitur. nihil est mercedis di-
gnus accipe "neutiqui una pars est ordinis p[er] nequaquam aut
alio modo dicitur cu[m] si mereat id presteret. ut quisque sui
memores alios fecere merentur. et inquit regna negabo pro
merita. contrario autem ledit. Quid comeniu aut peccauit pat-
er cu[m] si nihil meat labore ut meatetur. uel mercedis petere de-
beat. postulare id gratie apponi sibi. aut id postulare
q[uod] nihil mereat id gratie apponi sibi. addi in gram suam
uel suam sibi met gram mereri. "nuptias effugere ego istas
malorum grau ad ipsius interposita distinctioe uultuose hoc
dicas. "Reddidisti animi plus dici non potuit. aut
hic bireia. hic qui efficacior est. q[uod] ad compationem alterius
refert. facite singulare inueniente efficite. sit quod uer
est. singulare uerissimile ut pro illo habeatur. Inueniente ex
cogitate. q[uod] post efficaciam hoc est ad effectum perducatur

Sallust "Sal- Nam et prius q[uod] incipias consulto. et ubi consilue
ris. in uite facta opus est. "facite finem in effectu mire exp

DRIA

mit pampili animū nuptias renuentis. cui quicq dixerit
 parū est, qui detur tibi q̄ pro q̄admodū. m̄ ne det. ueteres
 freqnter ne pro non dicebat, ego id agam m̄ q̄ ne detur, nō
 dixit ego non instabo ut ducā s̄ quod est amplius et recte uetusq
 opa opus, non ei continuo ducit carinus si nō duxent paph.
 sat h̄eo, sic antiqu pro sufficit. satis h̄eo dicebat At tu h̄ic
 haud quicq nisi intelligit effers dicas nuntias. nisi ea que
 nihil opus sint. ut sup̄ clatur ne illa hodie paphilo. sic
 est modo audiui ex clauo i reliqua. quo memor est
 carinus se non libenter audisse. s̄ fugit hinc cōminans
 uultuose et reuidentis a se. s̄ ego uero ac libens nemo
 fugit libenter. s̄ coactus aliqua necessitate. hic et libes
 dixit quod est libenter.

DIAVIS seruus. CARI N VS PAMPHELYS adol:

Dil boni boni quid porto. Hec scena consiliū cōtinet
 personarum ad quas maxie p̄tinet arguitum
 hic est locus in quo ut fieri solet fortuna mixta rebus dispo-
 sitis magnas turbas dat. Dii boni b. q. p. Ni m̄ q̄ in
 solentius clavis exultat. qui cū simone mō loquens ti-
 midus fuit. ut ipse clavis et desperauit ex nuptiarū
 terrore. quas nūc falsas compenit. dī boni b. q. p. ex
 proxio repetiunt bis. s̄ tam alterz nō plurali alterz gto
 singuli dictū est boni quid porto. Non solū ei corpore. s̄
 et aīo portamus tā bona q̄ mala. sic alibi. ne quid an-
 dria apportet mali. ut metū m̄ quo nē est adimam.
 acq̄ expleā animū gaudio. ordine letatus est. prius
 metū adimere sic cēmū gaudio perfundē. hic ordo et
 in laude seruat. Letus est nescio quid dīest post. ut
 sit post nescio quid aduerbiale. examinatū perterritū
 et perturbatū. sed ubi querā aut quo nē. m̄ omnes se p-
 tes seruat. querens quo dirigat cursum. abeo uidetur

Ne p̄ no

Satis habeo p̄ suffi-
 ciat dicebant antiqu

portare

*Quis p̄ rimo. alias
quare nō?*

quasi restitisse deinde elegisse quo pergit abeo dicit. si et
habeo quoq; scriptū mueni ut merito illi dicat resistē. quis
hō est qui me uocat o pāmī an uidit q̄ compleret orationē
euge carīe p̄ interiectione positum est ambo oportune de
est adestis nō oportune uos uolo. Duae periū p̄ priū est
dolentibus ad indicāclā q̄ dolent sed hē nōnullū affectū
qđ addidit qui tu hoc audi qui p̄ omīno alias qđ non
mea quid hercle certa sententia est uidet carinus plus di
xisse periū q̄ carinus mea quid hercle in dubio est uita si
non est hoc plus ēi carinus dixit Nam qui uuit non potest
interesse: si autē qui uuit uita potest in dubio h̄ē id et
iurauit hercle et affirmans iusurandū certe addidit her
cle certe bñ certe q̄i interij falsū sit Ita carinus plus fecit
peritū se esse dicen̄ q̄ pamphilus interisse. & tu quid sao
mira compendia q̄ contrahit poeta longitudinē fabule nec
tam perdit affectus personarū & tu quid deest timeas &
id sao tangi dicat nihil est legi & si sao Hoc die tempus
addidit tamq; rem scientiā obtundis sepe repente dicere
obtūdere est. Translatio a fabris qui sepe repetit tōndendo
aliquid maleo. & retundendo ut hebetet & id precaues ne du
cas deest ob ut sit ob id hoc autē pamph̄ dicit tu autē ut
ducas pro ne nō ut possint Atq; i stuc ipm̄ nihil periculi
est Ille ei hoc idem dixit cū exclamatiōē qđ quasi uanū
cōtemnit & me uide utrū letus sum an me specta fidei da
torem ut duci solet me habes me respice & obsecro te qđ
mū hoc me liba miseriū metu cū p̄ abh et tempus admis
cut et bñ liba perfecta ēi securitas liberatio nominatur
hem ecce demonstratio est facta uxor rem tibi nō dat iā
chremes oratorie a sūma cepit cuius partes multo di
cent iā chremes bñ iam qđ si non dixisset intelliget
pamphilus uel postea chremetē filia esse datū sed ad-

Obtundere

Nemo

dito iam plena securitas est. iam ei renunciatio ē perpetua
 tatis. sc̄is preparatio est auditoris ad eā narrationē que
 oī arguita falsay nuptiarū. Tuus pater mō me prehēdit
 addita aspiratione geminavit syllabā & phendit dixit: qī
 uitantē ac fugientē, ait tibi uxor. d. h. ait pprie q̄r con
 tēnenda dicint: ux. d. h. conjecturā facit ex malis: q̄
 pcesserunt, dicit cur p̄ crederit ueras dicturis subic
 tur falsas putari. Ita alia mīta q̄ n. n. e. n. loc. bñ distu
 lit narrationē: ne audiret carinus & biria: ne p̄sant
 dolos adūsus uigilantissū; senē. Ita alia mīta, cōmoda
 narratio de necessariis tñ. minas at senis p̄termisit, ne
 corrumper bona q̄ municiabat, q̄ n. n. n. loc. arguita
 est querere potuisse cū quis sit territus, nā timor curam
 parit. narrādi locus. mō tempus est spaciū eius, nō ult
 dicē q̄ minariē secū egerit senex. q̄q̄ in stet nuptiis, ne ca
 rinū et biriā de spe deficiat, quos iuit secū āniti: ne uxore
 paphilus ducat, continuo ad te propans percurro. Vide
 q̄ cōnuata properas dixit et percurro: ut cōtinuatioē cursu
 oderet ubi te non muenio abi. ubi nō est mō adūbiu; locu; tpiis p̄ postq; a sumo ad innū diuisiones qm̄bus
 dicta et facta cōtinent, nusq̄ deest uidi. forte ibi ui
 deo hui biriā deest seruū & recte dixit ei apud forū mō
 ex dano iudiu; rogo negat uidisse mira breuitas & umi
 tanda. paulū obsoniū: hinc est q̄ ou nūmū parce fa
 cere sūptum. ipsius tristis de improviso nuptie. mire et
 moraliter, ex iis cī que facta non sunt docet quid fecisse
 deberet, & de improviso & nuptie premū ciandū, cū gestu.
 ego met continuo, bñ continuo: ut si ab utroq; hoc fieret es
 set uera suspicio, deest duxo, consuetudine dictu ē. egom
 una ps̄ dōnis & chremeti, & chremetē sic darem & darete

Vbi p̄ postq; m

nā stat̄ dicta conscientia
intelligit quid rogim ve
lebat. s. si te vidisse.

Dhūq; . . .
Praecepit ardentia

q̄ cū illuc aduenio solitudo an̄ hostiū . ecce signa eoz q̄ esse nō
 deterent . iam id gaudeo . recte iam dicit . & uultuose hoc d^e
 Interēa s̄ dum maneret t̄p̄ris longiusculi significatio ḡ m̄t̄re
 nemine ut oportebat . exire nemine quid si m̄t̄ erant h̄e
 dixit intuore nemine nihil ornati qd̄ potissime conuenit i
 nuptialib⁹ . magnū siḡ signum p̄ argum̄to conjecturali oratoe.
 non indēt conuenire a consequentib⁹ argum̄tu . Non opinor
 dane . ille opinionē accommodat tantū . hic multū accommodat
 conjecturis . opinor narras . qm̄ argum̄ta sunt & conjecturae
 opinioe . dix nam contra opinionē certa res est q̄ aut opina
 mur putamus que putamus incerta st̄ . opinor narras
 bñ a prima ad scđam p̄sonā . olera & pisaculos minutos
 sufficeret diminuen̄ pisaculos dixisse . s̄ minutos ad ptium
 retulit . cū aliqd̄ sit genus uel grā sint pisaculoy pretiosoy .
 ergo obolo emptos addidit . & sic nullissimos pisces significauit .
 & ut obsonationis modū simul & morem sensis ostenderet .
 pisaculis olera cōmisiuit . qd̄ sup̄ gn̄iliter paululū obsonij .
 et puerū inde abiens cōueni chremi . sic chremi ut v̄lissi &
 Achilli pro genitiuis . in cenā semi . cui est maior curia do
 mi . Nullus quid̄ pro non ut alibi nullus dixeris . Quid
 ita una pars oronis . ridiculū caput . pro toto hoīe nō
 ei ore contempro . ex alijs membris hoīem uelit significare
 laudabile . & est smodochetropus . quasi necesse sit si h̄i
 nō d̄ te il vx ducere . Araticiose Dauius carinū excitat
 ut si fieri possit . adiuuetur negotiū pamphili . dū ille sibi
 prouident . nisi uidet prouides . ambis magnaz rerum
 desideriū & appetitus ambitio dicitur . Vale . confirmata
 re a factis & a personis . deliberativa nascitur

Q P̄M̄ H̄I A V̄Ḡ ET D A V̄D S̄ secr̄te loquites
 Vld̄ n̄ḡt sibi uult pater ? Hec scena deliberatione

, continet:

continet dñi et pamphili. & bene. iō. si false sunt nuptiae quid cogitat stomachose ut eneas. quid uult concursus ad amnem. si id succenseat ob id pp id neq; ad id inuria id usq; adeo iniustus sibi uidebit: ut se in iusticie ipē condemnnet ad nuptias perspexerit. perspitere est ad plenū & perfectū uidere. tū ille turbae illae ad terrorem retulit „Quid uis patiar“ hoc est patiar ne uxorem ducere. pater est pam. hoc multiose pñuciandū & mire pater dix: ut hoc solo noīe uideat h̄re auctoritate; & ueluti dormitātez & oblitiū potatis paternē his tribus excitat. pater est pamp. hec sola mulier. sine defensib; uel cognatis nā dix cognatorꝝ mōpia. quid uis patiar sunt qui quid uis p̄ quicqd eueniē intelligat: q̄ dixat adeon me ignauū putas alii pñuicant ut sit sensus q̄i superior qd me uis facere an ut hoc patiar in uxorem dari. pat̄ est a necessio arguituz. ut pamph sit difficile pat̄ resistre glicherio pñciōsu q̄r peregrina et amica z sola sine auxilio ac per hoc deserta. dictū aut factū. vel ac factū puer biū celeritatis. uel cito dictū ac fac. inuenit pro iuueniet coniunctio mō p̄ indicato usus ē. & honesta locutio. obrem ejciat oppido. callide ad eius pñculū se conuertit cui plus amator timet q̄ sibi idō uincitur statim. Apparet aut̄ dñi male suadē. quia cum caueat pamphlo tū maxime formidat senē. oppido. hac ciuitate ejciat mirat & stupet. ceterū illo admirat̄ hic et confirmat iquens ato. cū t̄p̄e celeritatis. cedo hoc ubū singulis mūi est. cetera plural̄ t̄m. ut salue saluete. dic te du-
catur pñicia dic. quasi rem faciem & nullius pñuidi-
 cu. dic te duc. hoc est quod ab initio nitiebat. ego ne
 dicā. ego. s̄ quem non oporteat fallere. neq; mentiri. cur

ppicere.

Hucusq; funus h̄c lor̄ or a
 domati rephoris in Tere.
 s̄ bñ pot̄ excusari.

Præiudicij

non non meroget si facilitate rei o^e. ¶ nunq̄ faciā. nūq̄
 plus h̄t negatiois q̄ non . ex ea re quid fiat uide quid
 supple cōmoditatis . ut ab illa excludar hac cōcludar mi
 re pronomia suat ad efficaciā maiore , ceterz concludar a
 feraz est trāslatione . ut alibi conclusam h̄c habeo uxorez
 seuam . non ita ē aliud infert atq; intelligit ducum dicē
nempe sic esse hoc opinor dicturū patrē conjectura atq; di
 uinatio nam hoc an illud uenturū sit nempe sic esse opīcē
 a possibili arguit . cedo quid cedo singlāriter tñ cetera plur.
 hie reddes om̄ia hie aduerbiū nō loci si t̄p̄is . Ut virg. hie
 annis grauis atq; animi m A. reddes facies restitues ce
 do quid iurgabit ab utili . incerta ut sient hie est euent
sine si periculo hoc est sm̄ ducenda philomena . Nā hoc
 haud dubui . non consentiet chremes filiā dare . n̄ tu ea
cā minueris h. q. f. ne is muret sentētiā suā q̄ promi
 sist te esse duceturū , ne is muret suām suā chremes f.
 n̄ tu ea c. m. hoc est quod sup̄ id mutauit . qm̄ me in
 mutatū uidet . ne is muret ad cōsiliū reddit & cōuigit
 euentū . patri dic uelle ut cū uelit : ure tibi irasci non
 q̄at . et sic rāteat potius securus . nā qd̄ tu speras sunt
 qui sp̄eras protineas hēant . nā q̄ tu speras aliā s̄ datuz
 propulsabo facile . hoc est causā manem esse mōstrabo .
 nihilominus te aliā esse duceturū . etiā si hanc nō duxis
 ppulsabo s̄ eleganter . pro eo qd̄ est repellas . uxorem his
 moribus deest aliqd . ut sit his moribus agenti . aut his
 morib⁹ p̄ditio . his pro talibus dabit nemo . muenier
mopem s̄ pater cūlunq; virginis . inopē qualencūq; muen
 iet maritū potius q̄ tibi det . sūt qui dicāt pater curus
 iuemet inopē potius q̄ te corrūpi sinat . si si te equo animo
 ferre accipiet negligētē feceris . hoc est et in paratis nup-

Virg

tus. alia otiosus queret. hoc est otio securus de te. In te
aliquid ac morte patris quam forte non queret bonum fore
denunciat. quod acciderit et pro bono et ab hoc et apud
ueteres frequentat. hanc dubium id quid est. magis in
tulit quod interrogat. Vide quo me inducas in ead trascia-
tione pmansit. quia dixit. hac concludar. bona economia

ut mox iuste successeat pamphilus clavo. Quintace. car-

non securus es significat. nam tacere est securum esse. ut in
adelphis. nunc ego conueniam pamphili. et ideo ille ut consen-

tire dicenti tacens iudiceret. dicam ut scias illi non silentium
sed securitate impetrasse. Quintace. corripio est silen-

tium precipientis de eo duxerat. ne timeat de iuptiss. id
est securus. nam silere secum est. Puerum autem ne re-
sciscat. uidet hoc illi contrarium esse. quod dixit. quicquid pepe-
risset decreuerunt tollere. Sic ergo soluitur. quod ubi seru-

cum stomacho dixit. hinc tu pamphili ueracide locutum
accepimus. puerum autem ne resciscat. nunc hic puerus quilibet
sexu accipimus. ut sobolem. hoc est filium. nam quicquid pepe-
risset decreuerunt tollere. sic greci sic Homer & Horati Homer?
dicam & alcidem puerosque lede. quod pro utroque sexu. cautio Horati?
est. cautione opus est. hoc est cauendum est. natura pollicitus
sum suscepimus. promissio et pollicitatio eandem uim habent. si
pollicitatio maioris asseneratio. ceteris apud amatores u-
trumque est pro sive iurando. hanc fidem. ordo est. ut
hanc fidem sibi darem me obsecravit. qui sciret non des-
turu. curabit. non curabo. sed impsonaliter cum difficultate
quod quasi arduum est & graue ostendit.

SIMO senex DAVIS seruus PAMPHILUS

REVISO quid agant. aut quid capient consilij. Hac
scena nodum inicit erroris fabule. & periculum comicum
facit. etiam exactione consilio. reviso quid agant. quod et

Oeconomia

Quim

Tacere

Promissio

Pollicitatio

Quod prudenter dictū
fuerit nō piget repe-
tere

Reuiso

Solus .i. desertus

Differat .i.
disturbet di-
llypet

Comutare uerba
ad Nimirid
aristoteles

SECUND' ACTVS

Iudicarentur

Imponi ma-
nū rebj qd

Virgo

Virgo

AN

sepe insidiabat quid agant auribus opus est: quid capter
prudentia et sagacitate et qd supra dī non poenituit
idei repetere obserues filium quid agat quid cū illo co-
sili capter Quod ei prudenter fuerit dictū non piget
repetere. Actio tam ex iis tribus consistit cogitatione di-
cendo regendo. Reuiso redeo ut uideā qd agant quid
respondeat quid dicant. *¶ hic nūc non dubitat nō dix*
senex aut pater sed hic cum odio quoniā animo adūso
loc. ex solo loco desto ubi meditari facilis possit
& orationem dixit qd quasi ad plenū cogitari potuisset
¶ qua differat disturbet in diuersum ferat virg atq;
arida differt & in adelphis miserā me differor dolorib;
hec est in diuersum rapit dissipat. Prom tu fac apud
te sies non ne timeat cauet datus: sed ne amore a co-
silio suo alienetur pamphilus apud te sies pparatis cui
contraru est non sū apud me. modo ut possim daue
a possibili possim apud me esse. nūq hodie tecū comu
taturū patrē Jurgū habituz hoc est ei uerba mutare
comitatu altercaturū. In phormioē tria nō comutabitū
uerba inter nos hodie hoc dabis atq: accipietis id uir-
gabitis ego puto comutare uerba hoc est pro bonis dicas
ingerere maledicta & ad iracondiā compelli.

Biria seruis. **STIMO DAWS PAMPILUS**

HERUS me relictis rebus sc̄. Videq mire cu omes
consulto agere uideant tam omnes uero rerum
exitu in opinato ludificarent herus me relictis omnib;
ad hoc ueniet biria in errorem compellat carinū ipē met
errans. & m hac scena quattuor persone sine implicati-
one intellectus loquunt̄ herus me r. imponit man
rebus cu persicatur id quod cepit vt virg **Imponit Re**

gina manū. relinquunt iū res cum imperfecte dimitunt
 Item vng. atq; opere in medio desixa reliqt aratra. // pā
 philū hodie obseruare. seruatio dupliciter est. uel cap-
 tionis uel obsequij. her' me r. r. adoo posuit hoc nego
 ei omnibus rebus. // id ppea nunc hic uen. se. necesse
 est. aut alterū esse supuacuū. aut prop̄ea post accipien
 id agam in gestu est. Nam est figura corporis obſuare
 quid agat. // utrumq; adesse video & dāui & pāphilū
 q̄i de impuso respice ad eum. Int̄est eius qui repente
 aspercerit. nam uidebitur mil dolose locuturus. quasi
 dixit de impuso. respi. ad eū. ne immediate eū intelligat
 habuisse consilia. // hodie uxorem ducas ut dixi uolo. no
 lo et uolo. impiosa et supba dictio est. ut alibi p̄fces cēq'
 purga dromo. congrū istū maximū in aqua sinas ludē
 pauli per. ubi ego uenero exossabit. prius nolo. // Nūc nr̄
 ti. p. q. h. respōdeat. In me mora. Retusant̄ est magis nō
 uolent̄ consensio segnis ac tepida si penitus consideres
 hem percussus hoc dicto biria interiectioē magis q̄ uerbo
 exclamauit. // cū istut qd̄ postulo imperio cū grā nimis
 obsequent̄ locutus est pater. et postulo pro iubeo & impe-
 tro pro extorq̄o postulo iuste uolo. petimus ei p̄cario. posci-
 mus imperiose postulam̄ iure. // quid dixit. nota hanc
 birie personā. partem. sed non admixtā. // Herus quantū
 audio ab uxore excidit. cadere spe dicunt̄. q̄ leuati aio
 a sumo ad inferiora labunt̄. uxore hoc est matrimonio ac
 ruptus. // sū ueris. ueridicus. ut falsus & fallaci. // illa
 ne in re esse cuiq̄ hominū fidem. non in aliquibz terris. si
 neq; in terris. neq; in persona. Ut vng. iusq; tuta fides Vng
 & in amore fracta esset ab eo. quem sub. h. c. & p. aud.
 alibi terentius. cuius tu fidem in pecunia p̄spexis. uerere
 ei uerba credere. // Vera illud uerbū est. id prouerbiū et

VngSoruare diphili-
citerMolone invenit
metath. verbis

Immediate

Habuisse coſilii

petere
p̄scere
postulare

Caderere fpe

anno d.

Verbum pro sententia

Negare est dicitur

*Memini uidisse &
uidere dicitur*

Enni

Virg

Plaut

Gratia pro causa

Hem

Expectam)

Speramus

Vir

sententia & sic ueteres uerbū pro sententia & om̄s sibi male melius quod alteri sic alibi proximus sum ego me mibi ego illā uidi forma bona hic corrigit a poeta quod per in cundiā dixit pamphilus aliqd monstri alunt & memī uidere ut memor sum me uidisse aut memini uideri hoc est intelligo scio an memī quod uideri memī uidere pro uidisse Enni memī me quod fieri pauidū alibi sic me minī uidere Virgē generis distinguit a forma & quod equior quod hoc est quare equior pamphilo beniuolentior nō iratus uel minus iniquus si se illā in somnis per nocte vt ving Libra die somniq; pares u f h & plautus miris modis ludos faciunt horriblē mirisq; exs om̄a in somnis Da mīne quod ualgo dicitur cū illa manē cū illa dormire alijs in somnis uigilans sed meli per noctem

Davi seruus grano sene herius
Hic nūc me credit aliquā sibi fal. por. Hec scena do los contineat utriusq; persone: quibus utraq; capit & capitur mīno mīno. Hic nūc me Davi ita uideat loq ut nullus spectator audiat sed hoc ait ut uelit a sene audiā & gratia grāti ueteres pro cā ponebāt quid Dav narrat. Videtur ibi blandius locutus esse & eque quod nunc quidē bñ nūc quidē similē nō nihil. ut paulo an cum dixit id populus carat scūter eque quicq; n quod hoc est nihil & nihil ne hem interiectio est irati adūsūz ei qui negat se aliquid locutū esse Nam ipse sene explicat quid sit & nihil prorsus in quo nulla sit ambiguitas & est confirmatio negantis. Atqui ex peccabā quod expectam tam mala quod bona speram & preter spem cueit propter pro contra ut preter etatē tua hoc male hē uirū ironice uirū dixit defessū sene nonē ioculariter dixit uirū: uirū ei mīdo ad uitiationē cū ironia aliqn ad laudē

bona

DRIA

„potissne in uerū dīe. integrū potissne pro potis. vt virg.^{m̄} nec po-
tis ionios fluctus aequare seq. & deest illi est ei nōm potis. i-
facit potis potior potissimus. „nū illi molesti quippiā he sunt
nuptiē. quippiā signem mūm rei. „pp huic hospitē consu-
etudinē. hec omnīo pnomā bñ mollita sunt. & et atrocia sunt
si cū suis nomibz nuda ponant. huic hospitē consuetudiez. hos-
pitiē non mereticis. consuetudiez non amore dixit. ita oīā exte-
niat. ut dāius audeat cōfiteri. „aut si adeo. pp turbationē
nostin. deinde desinet. in signe multorū q̄ compendio
facimus. nostin dicim. „ea rem recta putauit nia. reē
tauit. q̄r putare purgare est. un & arboreſ et uites putare
dicimus. via. consilio ratione. „Laude senex inclucitur
& credit. „dū licitū est. & licitū et per te hoc est. dū per-
missisti. et mire hic uit uerbis sens. ipse ei sup̄ dixit. dū
tempus ad ea rem tulit. s. dum etas tulit. dū esset etas
immatura nuptiis. tulit duo siḡ attulit et abstulit pass.
est et pertulit. dū licitū est ei. sic et placitū et pudicitū dice-
bant. q̄r nos placuit puduit. „tum id clam. bñ clam. q̄r
non liqdo apparet pamphiliū uoluntatē ppositū q̄. mutasse
nī id clā cauit. ne unq̄ infamie sibi esset. mire uitatur sens
uerbis. Ipse ei supra dixat dū tps ad e r t. „nūc uxœ
opus est animū ad uxorem appulit. q̄i denūciatiōe sens
necessio dixit. et bene appulit. q̄i a fluctuatione mari-
timi estus. has ei tempestates h̄t amor. et sic dix ad uxore
animū appulit. „subtristis uisus est aliq̄ tulū mihi. sub-
tempamen est plene pronūciatiois. ut subridet. non ad ple-
nu tristis. mire seruatū est in adolescentē libero. ingenuū
et in amatore. confessiois opus. nam et honesto luueni nō
congruebat. uersipellis uultus. et in amatore absurdū fuerat
ingenium celare tristitia penitus. Itaq; nec ad plenū tristis
fuit. q̄i dixit occultada res erat. nec gaudiū fuerat. quia et

Virg

Nostin

Putare unde

Julit

Licitū

Placitū

Pudicitū

Appellere

Ab andrea p
andrea

Ab illo est.

fauet

Verfrpelis

In tristitia retrahebat

succensō

Contra rependendā

Potis. Potior. potissimum

Gratia. gratiosus.

malumque

expeditum

speciebus

A 110

ingenuū & amatoris necessitas in tristiciā retrahebat. Si est quod succenseat tibi quod ille a sumo ad imū opposuit hic causae deriuatiōē opposuit quod succenseat tibi succensē in re graui et iusta irasci. Si puerile est apparet dāuū nunc querere quid respōdeat & ad quam causam derinet auersa suspicione tristiciā pāphili quā animo aduertit senex. Si puerile est nihil est. utq; magis ideo suspendit: ut senex audire desideret: an qua nec clara cōmentus est tam contra rependendam propositioni sensis. nihil uidetur muenire posse. Aut nimū parce facere sūptum. mirum ipsum dicere ueluti fecit & nimū parce parce equalū facere sumptū. ne pepercit ne diceret sordide et perturbati indictū est: q̄ se ipsum pro nomine posuit. meor equalū potissimum aqualū etate potissimum dignitate. & ē potis potior potissimum facit. nūc & quid dicendū hic siet. bene hic ubi non sit adolescens. tu quoq; p̄ parte bene quoq; q̄. d. cum ille peccet: quod pueriliter succenseat. tu quoq; peccas: qui poti' sis accusandus. qui perparce nimū. cum sufficeret perparce. nimū ad uitupationē addidit. ut ne quid nimis. no laudo magna moderatione. non laudo dixit poti' q̄ uitupo. cōmōni. ideo cōmōni q̄ argūta dixit sensis. quib⁹ proditur nō esse ueras nuptias. cōmōni sup sollicitauī dix. tam cōmōni & cōmōni dixit apud se ut spectator audiret. non senex. Quid nā hoc est rei. Verba sunt sc̄ti cogitantis sensis. aut de ijs q̄ nūc locutus est dāuū & de aduentu mulierū que in scenā ueniant. Quid nā hoc est rei. pulsatus est senex. argūto falsarū nuptiarū paulū obsonii tanq; se illud eret dāuū. Quid hic uult ueterator sibi. ueterator est uetus in astucia. et qui una re calidus. & ii duo uersus ostendunt pulsatū esse senem.

DRIA

ex arguimento falsari nuptiarū. illo arguimento quod ait paulinū obsoniū. tanq; se illuderet clavis. Sunt q̄ uerba ut diximus sc̄i cogitantes seris. aut de iis q̄ nūc clavis locutus est. aut de aduentu mulierū que in scenā ueniunt mō. Nam si hic est mali quicq; si premissa non compleuerit pamphilus. ille est hui' rei caput. caput est origo et summa unicuiusq; rei. ut Vrg

Caput

AN 1515 ancil. LES VIA obstetric. GLICERI V. pariq;

Ita pol quid res est. ut dixi lesbia. nouo mō cessante clavis fallitur simo. per nimia sagacitatē suā simul in hac scena id aut poeta: ut ad nuptias facendas. magis acceditur simo. & quedā industria quedā uelut casu eueniunt ut nunc suspicio seris. in multis ēi oeconomia comitoruz poetarū. ita se hnt. ut casu putet spectator uenisse quod consilio scriptoris factū sit. Ita pol quid res est. ut dixi Lesbia hoc smone quem hnt ingredientes scene apparuit pncipiū. Quod ēi audit̄ non qd incipitur dicunt. Ita pol quid res est ut productio est narrativa ad explendū modo potius ius- iurandū. ut dixi. & dixi et dixisti legitur. fidelem haud ferme fidelem maluit q̄ fidum dñe. fidum ēi honesti dixiss. ferme pro facile posuit. & ferme facilitatē sig: qz sunt aduerbia aestimatiois. inuenias uirū. sedām p̄ tercia p̄ sonā posuit. p̄ inueniet quis uel iuenerit quis possit. ut Vrg migrans cernas. Ab andria hec ancilla est. Simili dixit ab andria est. pro andrie est. nā et usu sic dicere solemus. q̄ ab andria est. hoc est andrie fauet. q̄ am dīaz ab illo est. hoc significam illi fauet. illi accōmodo suffragium sed hie pamphilus. bene hic. ut oridat de illo fuisse smoz. hen in toriecto est acipientis uerba et admiratis. ut aut hec surdus cornice et facete. aut hic surdus qui dicē non possit. aut hec muta silepsis pergnā. Jussit tolli hec est.

Ab andria pro
andriæ

Ab illo est. illi
fauet

Hen
nā erit. et muti

Actum est

Apostropheis

*Vesum & auditū magis
nos sensibiles habem⁹
qm̄ pecora*

Cicero

fides suscipi filios legitios faciunt partus & sublatio mat̄
est pater matris tollere, *oh Iuppit̄ qd̄ ego au.* bñ rursum
adducitur ad desperationē senex misidis uerbis. *¶ Actū est*
in sumā rerū despatioē ponit. actū est. s. periūst̄. hec res sm
iusciule dī m̄ quo cauetur. ne quis re acta apud iudicis
repetat sic ipē in phormioē, actū aiunt ne agas, *¶ bonū*
ingenuū narras adolescentis ingenū naturā, quid hoc
secum senex deest ei rei est. *¶ demens ex pegrina*, per a
posiopesin apta cogitanti reliqui sic p̄nunciat, q̄i repertū
consilio, & bñ adeo q̄z demens est q̄ amat ex pegrina i. ex
meretrice. *Mulieres ei peregrine in honeste ac metrices*
habebant, sic ipē alibi. *Samia in* mater fuit ea h̄abitabat
r̄hedi et reliqua. *¶ ex pegrina deest ei ut filiū suscipiat aut*
aliquid tale. *¶ vix tandem sensi stolidus*, pulchro colore ui
te inducto poeta ōf non minus falsi suspiciosū q̄ qui stultus
est huic ei ueritas fallacia uidet. dū nimis est acutus ac
perspicax. & hoc est q̄ ab euentu fingit poetu, non ei in Da
uo est sic errare nunc senem. *Vix tan. s. st.* Quinq̄ sūt
sensus: *quoz duos uisum et auditū magis nos sensibiles*
habemus q̄ pecora. Vnde Cicero non solum uideā sed et̄
audiā pleneq; scilicet quasi ad tactū retulit, quo et̄ peco
ra impellunt ad sensū. Duabus ōf rebus scimus aut roāna
tione aut sensu, quib⁹ maxie p̄stamus exteris animalibus, ōf
senex se non sensu non rōne sensisse, sed ueluti calcarib⁹
& stimulis punctū. *¶ Hec primū assertur iam in* sat
se sagacem senex ōf, quando principia ipsa incepionesq;
comphendit. hec primū bñ primū: quasi ex multis
quas pauerat duius cont̄ chremetē fallacias, *¶ luno Lu*
fer opē. *Lucina ab eo q̄ in lucem p̄ducat et gemina uo*
ta sunt: ut partus et pariens seruet. *Nā fer opē pp̄ parai*
serua me pp̄ pariente dicit. *Iu. Lu f opē serua me ob.*

Lucina in de

DRIA

Nota hot uersu totidem uerbis uti omnes puerpas in comedius. nec alias induci loqui ue in proscenio. Nam hec uox post scenam tollitur. fer opem pp qd lucina est. inde obsterix q opem tulerit serua me obsecro hoc ex et hanc potatem Junoni attribuit. qq illa Menander Dianam appelle Menander let. et sentiat hoc in buccolias Virgilius. Hui tā cito i Virgili) felicitate partus o' incredibilem tā cito ad respnsiones

Ridiculū ad irrisione, et inspice ridiculū si sit adūbiū an nō. ut sit uide hominē ridiculū, sed aduerbiū est magis, non sat cōmode diuisa sunt t̄pribus, confusa tibi sūt omnia inquit. nec unū quod suo t̄pre geritur. q̄ pderis nō sat p̄sat, diuisa digesta et composita et distabuta t̄pribi, ut per tempora, „ mibi ne adhuc Dauus non pepertit, et bū, q.d. cā ille loquat ille agat. nichin nō im memor discipuli. discipuli missis lesbia & pamphilus om̄s per quos agit fallacia. et bene ergo discipulos impiatos, o' et magrin clauis q̄ supra dixit. Tū si quis magistri accepit ad eam rē improbū. Alii hic pamphiliū significare putat discipulū. q̄ clauis magistri nom̄ est. ad aliqd discipulus et magister et nūc discipuli q̄t est singlīs casus. alij nā pluralis putat. ut discipulos dixerit om̄s per quos ag fallacia. Sm illud tū si quis magrin ad eā rem lmp̄r. Ego quid narres nestio semp ita respondeat clauis semitang nō intelligat quid loquat. „ Hic me impatum, redit ad illā sententiā. simul sceleratus clauis si quid consiliū hē ut consumat, „ adortus esset adortus dī qui ex insidiis repente inuidit dictū ab eo q̄ corpora aggredientū exurgant subito atq; increcent. adortus aggressus. oīa hec ex tranquillitate manis sunt dicta metaphorice.

LES DIA lobsteron STRAO davv

adortus unde

AD HOC archillis que assolent queq: oportet. Spe
cta in hac scena: q̄ scite exp̄ssa sit consuetudo me-
dici uel medice coredientis ex egi domo. nā ueniens de
negociis eius loq̄ abiens de morbo. **A**d huc archillis:
sicut ueteres scribūt ad huc ex incertis rebus certa queda-
cū hoc adūbio promittebat. q̄d genus ergo est firmae pro-
missionis. **A**d huc Ar. q̄ Medicina aut in ratione aut
in consuetudine aut i exemplis assolent ḡ consuetudinis
est. oportet rationis signa esse ad salutē deest herentia
aut pertinētia. Sic in cautione atq; hec sunt ad virtutē
omia. q̄ absolute dixit ut desit aliquid tale. unū & nos
dicimus quid ad rem. uel quid ad me. **mū primū fac**
ista ut lauer. ad honestatē rei non dix quid uel quomō

Menstruosa purificatione lauandū sit nam de menstruosa purificatioē ad puer-
perū spectante satis intelligendū est. sic & apud Menā
drū. ut nunc apud Terentium accipimus seruata puerpe-
rāz consuetudine. fac ista ut L. ista quae ex puero sorde-
bat. **Q**uod iussi clari bibere & q̄tum imperauit date hoc
& ex ratione pro puelle nā & ex consuetudine puerperaz
q̄ ex continuo dolore anhelitu siccitatē pectoris contrahunt
date ei bibere. **D**uo uerba miunda nullā hnt signem
sū nomie aut pronoie. ut si dicas dic facere qd iussi. da
mihi bibere & quantū impauit qualitatē & modū rei
dixit qd iussit quantū quod iussi date bibere & q̄tum
iussi replicat q̄ tunet de salute. **mox** hue redeo. ut iactan-
tiā et auctoritatē medicorū imiterur. dicendo quod iussi
nō sufficiebat. si et imperauit dixit **y** scitus puer. satis obste-
trici ad huc incertū cui ut dicā ita & a matre sanguino-
lentū non pulchrū quid uideri potuit. si pro eo scitum
dixit more muliebri adulatorio. ut qd hq: pmū natū laude-

DRIA

ecastor per aedem castoris uel pollucas aptū est feminis iura
 mentū natus e pamp^o Virg quē Dardanio anchise alma
 venus phrygi g. s. ad vn. ordo est persatus ecastor. i. per Virg
 edem cas. satas est. deos queso ut sit supstes. supstes sunt
 senes et anus. ui et ipsi magis supsticosi. qui deos timent
 nimis quod signū est deliranti supstes mīc saluos. qn^o
 quid ipse est ingenio bono. quan^o et cum interdū sunt ca
 suales. et quando pro q̄ & pro quia intelligimus. qn^o qdē
 ipse transit a puero ad ipm pamphilū. uel hoc quis nō
 credat. uel mō non est disiunctua cōiunctio. s; pro etiā
 posita. ut est apud Virg. vel priamo miseranda manus. uel Virg.
 hoc subaudias exceptis illis que reprehendit supra. abste ec
 natū et ortū legitur. ut sit instructū commentū. nō
 impabat corā. coram ad certas personas refert. ad omnes
 palam. qd opus factō eset impersonatue dicit. puer
 pere dat̄ casus. s; non impabat puerpe corā. qd factō op
 eset. sicut ei dicturus quid iusti faciā. nec puerpera
 q̄ puerū solū parat dicta. s; puerū uel puerā. ut antiq
 dicebant. illis que sunt intus clamitat. de eo argum
 tū. qd non factū est. cū fieri non potuerit clamat deuia
 mire clamat. qd maluit clamare q̄ sine labore impare
 o daue itan contemnor. hoc est adeo ne itan contemnor
 pualde contemnor. tenuum aut gr̄cum est. i. cedor et rei
 ciōr. nā ueteres temnē dicebant sine prepositione. Ita ne
 tant indignatio est ad aestimationē reuocantis eius dicta
 uel facta quo contennit. idoneus aptus & ad hanc rem
 natus. aperte fallere audaciū q̄ occulto. saltem accura
 te & mire saltem. quod ponit in desperatione rex. salte
 accurate. hoc est clam non aperte. certe si restauerim. Nulla²
 suspensio minatoria & ad id sup de pistrino spectat.
 aut aliquid ēt uiolentius. certe suspendendū est. her³

Perecastor

Supstes

Vel p̄ etiā

coram
palam

Puer

Tennere

O

PLAN

Veret
metuere D

Rettulit

Mem
Echo

Metalepsis

Etia p adhuc

Occepī

Vreg

Sallust

Cmni

cle nūc hic se ipsus fallit. huius ego. hoc ita dicit. ut audi at spectator. non ut simo. edixi tibi hoc illud reddit edi co tibi ne temē facias. interminatus sum ne faceres pro mi natus sū. num ueritus. ueretur liber metuit seruus. deest es ap̄ta locutio irascenti. alibi non simultatē meam te uereri. quid retulit. retulit pro fuit uel intersuit & producit re syllabā. & est sensus si contempsti. q̄i tibi mi natus non sim. Teneo quid erret & quid agam h̄eo. hoc dixit. non ut simo. si ut spectator audiat. hoc deniq; senex dicens probat dano. quid taces et quid agam habeo. & qd respondeā scio. quid credas. pp quid aut quā rem aut quo modo. quid credas. repetit uerbū eius quod ait credon q̄i adiuuandū p̄nunciatioē est. q̄i tibi non renunciata nunciata compositū p̄ simplici. m̄hīn quisq̄ fauer sibi senex in eo quod se uult perspicacē uideri. echo an tute. echo nūc interiectio est admirantis alias ad se uocantis. echo dum ad me. nam qui tibi iste. unde quasi tu dicas factū id consilio dicas p̄ credas. non ei dia mus nisi qd creditur ab eo quod sequit ad id qd prae cedit. figura melepsis a posterioribus ad priora. idem alibi audacter dico. & alibi foenerariū istud beneficū pulchre tibi dices. i. credes scies senties. Non satis me pernosti. etiā qualis sim simo. etiam pro adhuc. Ut vir ideamq; et cur. et arm. te. Ego ne te. duob; istis pro nominibus o se senex sare omnia. sed si quid tibi narrare occipi melius q̄ incepi dicitur ab occipio. est enim occipi q̄i caput rei institui. falso pot et ironice falso p̄ nunciari. pot et falso loqueris dici. ut Sat. falso q̄ritur de nata. & uocalitatis cā sic dixit. ut sedulo optaro certe. q̄i sedule optate certe. nihil iam mutire. Enī nec dico

DKIA

nec facio || ego unū hoc scio nemine, nemine dicendo maiore compationē facit uel confirmationē fecit non solum glicerū ^{no} peperisse, si et nemine. hic peperisse dicen^o ostēdit domū & est nemine nullum hominē. q̄ et in feminis
q̄ie nemine positi. || deferent mox huc puerū an hostiū
ut q̄i noster nobis id ego tibi renūcio ^{facta in abus} fingit se prodere
quod ipse facturus est ut non credat senex ab eo fieri
qd̄ predixit fort. id ego tibi renūcio. re syllā apud uetus
interdū abundat renūcio pro nuncio. & cicerō re-
nunciatiū est in renūcio q̄i secretū consiliū: ut sup̄
renunciatiū est dāni consilio factū aut dolis cū odio &
magna cū iuidia dixit dāni quasi si sine eo dixisset ut
virg cum turnus incusare dixit nulla mora in ēno
prosuis a me opinione q̄i porro uersus. ergo pro eo qd̄
est oīno. sunt qui coniunctionē uelint esse opinionem
tuā hāc hanc cum tedium dixit. hoc est nimis molestā
nimis suspicacem nimis accusatricē. sic dixit hanc tuā
ut virg in herero solempnū suum sua sidera norunt. & i Vrg
adelp̄hs iam uō omitte demea tuā istā iracundia. || au-
dini & credo locū cōmuniſ an famē credendū sit. bñ subiū
xit credo. non ei audisse statim credere est. || multa cōcur-
runt simul qui cōiecturā restat an ut multis cōcurrentib⁹
signis una cōiectura confletur. iam primū het se ex
Apamphilo concepit sed qd̄ credit senex est a sumo ad imū
& ex factis et ex dictis & ex rebus atq; personis sumit ar-
boquāta postq; inde nuptias ap. || missa est ancilla ilico
ilico loci significatio est. et breuitate t̄p̄is notans. nihil mo-
uenit nuptie. nō perturbant nuptie. || quid aīs cum itelle-
xeras qua se uerterat dāni obiuū. s. in festū q. inuenit
senem. tā etiā uerste ut obiuam et deprehensus elabat
|| quis iox eum ab illa abstraxit non frigide maliit dixisse

E
Re syllaba abū
dat interdū ap̄d
ueteres

nam δολοὶ grece leſiōē.

Abundat

Prorsus q̄ porro
uersi

Conflet

Ilico

se sed cum magna assueratioē. & abstraxit ppe ut sup̄ me
 à glicherio miserū abstrahat. quis iꝝ eum hoc subaudiendū
 est: quasi dicit dixi. postremo id in da negotiū pro dilec-
 tione pueri. pro foribus. Tu tam̄ idem idem abundat apd̄
 ueteres. tam̄ idem integrum fuit. un̄ apud nos tandem et
 tam̄ natū est. q̄ misere hanc amarit. p̄ ualde nimis. n̄t
 sibi uxorem expetit. oratorie pro eo qd̄ non recusat ex-
 petit. perge facere ita ut facias. quippe qm̄ & fallat et seip-
 sū fallat. quod parato opus est. para disette et latine dix
 non impulit hec nunc ut crederē. non imp. nō psuasit.
 non pfect ut crederem. glicheriu peperisse oīno ō quedā
 credidisse. in quibusdā iam esse circumuentū. Mire aut̄
 cautū capi inducit senem. ut crederet glicheriu peperisse
 atq; haud scio. an q̄ d. uia s. oīa q̄ postea dauis et bñ oīa
 ut appareat senē m̄ita credē uerba esse que dauis dixit
 multo maximū est. multo et compatuiss antiq affixerūt
 quid in pollicatus est. pollicitatio multarū rerū promis-
 sio. gnato uxori subaudit ut det. quid alias procul
 alias. alio t̄p̄e. atq; adeo in ipso t̄p̄e. in ipsa oportuni-
 tate in ipso articulo. eccl̄ ipsum obuiā continuo mutauit
 declinationē. ut uideo chremetem.

T R M O & C R E M E S senes socii
I VBEO chremetē. Hec congressio duoy senū ad tale
 periculū agit fabulam. ut id non uideat consilio. ss
 euentu posse uitari. qui euentus est critonis p̄ntia. Nam
 nūc ex falsis fiunt uere m̄iptie. Jubeo chr. firme aliquid
 uibere uelle est. uideo ergo uolo & deest saluere. quod ex
 primūt ab alterius persone interueni. est metalenticos. qz
 qui dicit salue uibet saluere & uult. uolum' ei animo. ui-
 bemus uerbis. Te ipsum q̄rebam placabilis et Lenis amic'
 p totam fabulā inducitur chremes. ut cognitio ad ultimū

108
Jde' abundat apd̄ ueteres

Tande → vnde
Tamē

Misere. i. ualde

Multo comparatiuiss
& suplatuiss adiungi

TERTI ACTVS

Jubeo. i. uolo

Velle et
Jubere → D

DRIA

uerbiā cesserit. *Si uenerit quod dii prohibeāt discessio* (parenthesis pro euphemismō)
corrigitur quoē comoditates uidēt. Silogismus per contraria. *Si* principio amico filiū restaueris. principio. nec itulit secūdo. re
 staueris inuenies ergo anachatin duplex amico filiū ab honesto
uid istic cōcedentis et uelut uicti uerbū tanq si diceret quid
abundat istic uel potius significatiū istic hominē de loco et
sententia decedē. ut e contrario perstare ac resistere dicitur q
aliquid negat. si id animū induxi. legēt et induxisti. s̄ illā
plenu est. hoc per metaplasmatā sincopen diminuit. *Ipsius in*
dāniſ qui manuſ est eorū consilijs dix. cōmendatio testis
ut in foro mō e clauo audiui. ergo ipsius quasi qui maxime sciat
tute adeo iam eius audies ūba. adeo mō abundat. vt virgili
ta q; adeo quē mox. ecclū uicdō. ecclū q̄i ecce eu ueteres di
xerunt. & cuius et cuium ūlli quod apertius significat ec
ce ūlli. **DANUS** ser. **STAN CREMÆS** senes

Ad te ibam. Quid nā. Danus ut recte scribat da
 uos scribendū est. q̄i nulla līra uocalis geminata
 unā facit syllabā. sed quia ambiguitas uitanda est
 nominatiū singulis. & accusatiū pluralis. necessario
 pro hac regula digāma. uitur Danus seruus vulgus
 coruſ. *Ad te ibam. Quid nam.* hic locus est in quo
 iam ad discimū mali producta commedia in meliore
 partem iā incipit inclinare. *Ego dudu nōnihil ue*
ritus ū. semp grauis inceptio orationis. q̄ exordiuſ
sumit a pronomiū. vt ego postq te emi a pariuolo
Ego dudu ueritus sum daue abste ne faceres breui
ter. pro ueritus sum nequid abste fieret. sicut supra
hei metui a cricide. & cicero qui p̄catus sum a diu im
mortalibz pro eo qd est q̄ ab ūis peti. p̄catus ū eos
si p̄pea q̄ amat filius. totū cum extenuatioē p̄tulit.

O Eccū ūlli

Acte eu: ecce ūlli. & obſcuri ūlli

Abundat

Adeo abundat

Eccū

Regula aduer
te

Oratio incipieſ
a p̄nomine gen
iis semp

Cicero

A N

Olim p^o nup

Rephicare

Itaq: due p^te

Virg: lorc
Quod te p^o supē
ros oro. deest ob

Tentamentū

dabas. & nota olim pro nuper alii esse censes nūc me non persone: si rei condicio est cōmutata. „ Si in rem est utriq: ut fiant. prae proposuit ut recte replicaret si in rem est utrūq: ab utili argumētū. utrumq: de duobz cōstat. bene utriq: in et tibi non alteri inutile. „ si si ex ea re i: nuptiarū mutauit nūm ex plurali singlēm fiant ex eare „ in cōmune. i: ex equali prouide „ q̄i si illa tua sit pamphili q: ego sim pater nota suauissimā ueritatē nā q̄uis dicat quasi tñ sic erat uel esse debuit in x̄a copulatione. „ Immo ita uolo q̄i utile est. q̄i in rem est itaq: postulo. Ita q̄i modo due partes sūt ut in hechyra ita q̄i una inter nos aetatem agere licet nisi ipsa res moneā bene inutile moneat non postulet q̄i postulo p̄tulit. Irae sunt inter glicerū & gnatiū. hoc leto uultu p̄nūciat simo. & hoc a possibili est. Loq̄ c̄ apud eum. ex quo au dierat pamphiliū pro uxore h̄re hanc pegrinā. „ Audi ironia. mox fabule. & hic paulo sapientior inducit & minuus obnoxius dolis. „ Perfecto sic est p̄fecto cōfirmatio est. „ Amantū irae sententia. qua sepe ab una p̄sona recedit. & in om̄is aliqd dicit. est ēi sīn aust̄ate sentēta. „ Integratio Instauratio id te oro deest ob ut sit ob id. ut virg quod te p̄ supos „ priusq̄ h̄az inuidiosus cū vna sit ita in lunucho metrīcum ppeti contumelias „ reducat animū. hoc sit ut supra ipm animū egrotuz „ uxorem demus. ut in Fautōn quomodo id mīmo p̄iculō demus adolescentulo. „ neq; illū hanc ppetio. Amphibologia de industria posuit. neq; me perpeti. ut duobz cū argumētis includat „ nisi p̄iculū feceris tentātūm idem Teren fac p̄iculū in litteris. „ At istuc in filiam fieri graue est. mirabile dictū. & id quid' merito in p

DRIA

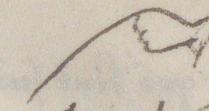
uerbiā cesserit. Si uenerit quod dū prohibeat discessio parenthesi pro euphemismo
corrigitur quo^c commoditatis uide. Silogismus per contraria. Si
principio amico filiū restaueris. principio nec itulit secūdo. re
staueris muenies ergo anachatin duplex amico filiū ab honesto
uid istic cōcedentis et uelutu uicti uerbū tanq̄ si diceret quid
abundat istic. uel potius significatiū istic hominē de loco et
sententia decedē. ut e contrario perstare ac resistere dicitur q̄
aliquid negat. si id animū induxi. leḡt et induxisti. s̄ illud
plenu est. hoc per metaplasmatā sincopen diminuit. Ipsus in
dauis. qui intimus est eorū consiliis dix. cōmendatio testis
ue in foro mō e clauo audiui. ergo ipsus quasi qui maxime sciat
tute adeo iam eius audies uba. adeo mō abundat. ut virgilī
ta q; adeo quē mox. eccū uid̄o. eccū q̄ ecce eū ueteres di Vrg
xerunt. & cuius et cuium selliā quod apertius significat ec
ce illū DANUS ser? S RAO CREMES senes

A D te ibam Quid nam. Dauis ut recte scribat da
 uos scribendū est. q̄ nulla līra uocalis geminata
 unā facit syllabā. sed quia ambiguitas uitanda est
 nominatiū singulis. & accusatiū pluralis necessario
 pro hac regula digamma uitatur Dauis seruus vulgus
 corius. Ad te ibam Quid nam. hic locus est in quo
 iam ad discimū mali producta commedia in meliore
 partem jā incipit inclinare. Ego dudu nōnihil ue
 ritus suū semp grauis inceptio orationis. q̄ exordiu^r
 sumit a pronomiū. ut ego postq̄ te emi a pariuulo
E ego dudu ueritus sum dare abstine faceres breui
 ter. pro ueritus sum. nequid abste fieret. sicut supra
 hei metui a crisiide. & cicero qui p̄catus sum a diis im
 mortalibz pro eo qd̄ est q̄ ab iis peti. p̄catus suū eos
 s̄ p̄pea q̄ amat filius. totū cum extenuatioē p̄tulit.

O Eccū ellū

Ecce eū: ecce illū. & obscuri) ellū

Abundat

Adeo abundat

Eccū

Regulā aduer
te

man
Oratio incipies
 a p̄nomine gra
 ius semp

Cicero

cōmittere
cōmendare

futilis unde

Vrg

04
AN
nullus nulli solus soli declinabat me cōmisisse. non cōmen-
dasse. cōmittimus ei quā cū magno piculo uolum' esse ser-
uata, & futili leui nam a uase qd' futilis dī. qd' non (de) depo-
ponunt mīstī factorū quod est acuto fundo. et patulo ore mīstī
instabilis. ut consiliis habitus non futilis auctor. Ego p̄t mīstī
um. aut premū gnāliter p̄ bono aut malefacto redditur
sed discernit. ita modo pretū p̄ stulticia est poena. pre-
mū pro iuritate honor est ex lucru. p̄tū. ob stu. sic plau-

Plaut)

Vrg

tus. pretū ob asinos pro asinorū pretū Virg. rē magnā pre-
tiā q: more fore & alibi illū titides affectit p̄tio & posthac inco-
lūmē sat scio me fore. sic dicere solemus in magno piculo po-
sti nūq̄ perditatuos. si illud periculū poterimus euadere
post audacter se in columē in futurū p̄mittit fore. cū in-
ta hominis. tā uarijs multis q: piculis sic conferta. s̄ dicit
sic. si hoc periculū euaso. scio m̄s non postea p̄cilitaturū.
est sensus. tam difficile est hinc euadere. ut qui hinc eua-
serit. uideat immortalis futurus. & nā quid ego nē dicam
patri. bñ patri. non simoni. ut de auctē huus nomis
sūmis terror exurgat. & mō pollicitus sū. modo mire. et

Recentiū promissō
rū major uis

et ei maiore uim hñt recentiora p̄missa. ceterū oratore polli-
citus sū dixit. & qua fiducia id facē audeā. qua si. ad p̄so-
nam suā retulit. qua si. m̄s impudentiā siḡ. & nec quid
nūc de me faciā scio. dñli sñ de legunt. atq: id ago sedu-
lo. id q̄ro. hoc est ut inueniā quid faciā. aliquā produ-
cam morā. & productā legitur. signi aut̄ differam pro-
tendā prolarem. & Eho dū bone uit quid agis. grauis int̄
rogatio et minantis. cū primo iracūdia. et nē ironia p̄
sequit̄. cū omne genus contumelie. leue in cū duamus
in quē ferimur iracūdia. & Viden me tuis consiliis. hoc
nūquid negare possis. & impeditū. impeditus p̄pe. q̄ ita pe-

Appellix

grīv

in remedium
expeditus

DRA

def̄ intelligatos: ut progrederi non possit. sed hic ad negotiis
 reculit ille non defendit: si emendatur, promittat: & h̄n
 impeditū expediā reculit. duo promisit simul et tempus
 cum celeritate & effectum, imo melius. bene melius com
 paratiue q̄i hoc bonū sit. illud melius, hoc tibi credā fur
cifer. furcifer dicebant qui ob leue delictum cogebantur
 hominis ignorante magis q̄ supplicii causa circa uicinos
 furcam in collo ferre subligatis ad eā manibus & predictā
 peccatiū suū simulq; subimone ceteros ne quid simile ad
 metant. Itaq; et ēxēto de serio quid inde furcifer quo
 progredit̄, tunc p̄dīta et impeditā multū progress
 est. impediam dicere modo p̄fīditā dixit. sensus hic
 est integrā perdidisti & perdīta restitus. hoc est integrā
 impeditā q̄i turbasti. hem quo frētus siem est memor se
 ante dixisse. dñū indeo: cuius consilio frētus sum. An
non diu hoc ita futurū ut ab illa excludar. hac conclu
 dar. et uide quo me inducas. Quid meritus crucem pleā
satisfactio est confessio peccati sūn reūsatioē poenārū. nam
 mitiores eos reddimus quibus uultu ope p̄tium pro delictis
 nostris offerimus. Virg. equid merui nec deprecor. Sed Virg
 sine paululū ad me ut redeam. redire dī qui animā re
 cipit: aut quia mens esse desistit. ia aliquid despiciā des
 picere est disquirere cōsilium. despicere est deorsū aspicere
 non hēo spaciū ut de te economia. namq; hoc tps p̄cauere
 sic Virg. sed motos praestat cōponere fluctus. et est silēpsis Virg
 illud ei cogit hoc sinit

CARINVS & RAMPHILVS - DAVVS seruit

Hocine est credibile aut memorabile? E legans per
 turbatio in qua inter se Simo pamphil' clavis ca
 rinus Biria Cremes omnes omnib; reddim̄ offensi.

Intertext
mutari immort

furcifer

Citero

Plena satisfactio
quae fit
affutare

redire

Promauerit
opificet

manu

venerat

perdidit

14
Vere

Pronunciatiuū:

Cicerō

ANNO

„hoccine est cr. aut me e contrario intelligendū incredibile & nefarium ab interrogatione quadā incipuit qui nimis irascit ut & illud hoccine est humanū factum & totū hoc pronunciaturū est. Hoc ē genus interrogatiōis uim negandi exprimit. hoccine est credibile a generalitate incipit ut ceterū q̄ facile serpat in iuris & peccandi locis. „tanta uerordia cuq̄ m̄nata ut sicut singlī & plurali nūo respondeat ut malis gaudeant. cum dixisset cuq̄ intulit nūm plurale ut alibi si quisq̄ est qui placere studeat bonis & reliqua deinde dixit: in iis poeta non p̄fitet suū legit gaudeat et gaudeat, ex incomodis alienis sua ut cōparet uel ret cōmoda. hoc est non intelligit cōmoda sua. nisi ex incomodis alterius ea aestimauit. Id ne est uerum īmo id est. alijs sic uerū est hoc genus homīs se probauit esse cū malus sit et sic contra hoc īmo non homīem. sed pessimū hominem se probauit, est uerū īmo quasi parū accusauit intulit id est genus hominū pessimū: ut hoc facere non hominis modo sit. sed pessimi homīs, in denegā modo modo p̄ tantūmodo, quis pudor paululū adest. adest pudor ne denegent. non adest: ut et praestent. post ubi est t̄p̄s deest. ut sit tempus promissa facienda. „Tunc coacti necessario se aperiunt. mox aut̄ necessio. qr nā sunt tales necessitas in natura est constituta. „aperiunt mire aperiunt: quoniam tunc cum p̄mittebat mali erant: sed latebat malitia intra peccatoris altitudēz. „et timent & tam bis mō subaudit̄ denegare. & melius timent q̄ si dicere pudet eos. namq̄ tumor trā malorū pudor et bonorū. res mala scilicet tanḡ mali sunt ad rem quā pre stare nō possunt. „Quis mibi es? quis tu es? quis tu es ad

Timor
Pudor

Dicitur

dignitatem reserat. quis in eis ad necessitatē id est fr̄ aut cognatus. & hec uerba mollia sunt dictū sed aio aspera. cur meā tibi fidem cōmittere. Heus p̄ximus. heus significatio est modo nominis ad intentionē considerationē q̄ reuocandi p̄ximus sum ego met in i. carior in met sū q̄ alienis proximus carius beniuol. & hoc est quod ait sup̄ q̄ equior sū pamphilo si se illam in somnis q̄ ill. m. am. Inde p̄ximus et propinquū dicunt qui nobis cari esse debent y. nihil p̄det. pudor est malefacti. uercundia recti et honesti ḡnire posuit. si roges abundat. s̄ in quo additū est. hic ubi opus est. ibi non prouident illic ubi nihil. et illic et ibi ap̄tai petitios genū. hic opus est saluo pudore. illic legit et illi. ubi nihil opus est. ubi nūndū p̄miserūt. ibi uenit. quod ait supra in denegando mō quis paululum. Sed quid agā adeo ne ad eū. hic locus deliberatiois est. an ad eat ad pamphiliū unū abundat. et moraliter uerba cari in sunt posita. et cum eo iuriā expostulem. expostulaē est aduersus eum quem incusamus. nā expostulare est q̄ relam apud eū ipsum deponē. de eo ipso qui fecit iuriā postulare aut̄ querelā dñe de altero apud alterū. Ingerā mala multa. quasi tela sint ita dixit ingestū mala. atq̄ aliquis dicat nihil p̄moueris. hoc dicit et si existat alioq̄ qui in dicat quid p̄fueris. respondebo multū. multū subiunxit. quoq̄ modo mltū. sed aliud faciā. transitū fecit dicendo. molestus certe ei fuerō. multū subaudie. primo uō ei molestus certe. si hoc est si nihil aliud. p̄mo uō certe ul̄ molestus fuerō. atq̄ aio morem gessero. erit fractus iraqdi ex iudicta et per iracundia et uerberatioē. non iuenerit q̄t sic multū. aliud ḡ iuenerit. molestus certe ei fuerō multū subaudie. Carine et me et te mire artificiose.

Intentio

p̄ximus

pudor

lo p̄miserūt

expostulare

Postulare

Promoverit
et p̄fuerit

fecit pamphiliū priorem alloqui ad perstringendā iracō
 diam Carini. alioquin si prior uociferare potuiss^{et} tragic
 exclamatioē usus esset imprudens et defensio ab imp̄
 dentia. & ei nisi bone esset conscientie nunq̄ diceret te
 perdidī purgaturus. Ita ne imprudens distingue hic.
 attende hoc illum repente qd̄ indignatur magis qd̄ si
 audiret imprudens et non audierit reliqua. qui aut̄
animū ex aio spe meo qd̄ imprudens. hic articulus om̄is
 defensionis. & per concessiā qualitatē hoc dictū est con
 statutus idcirco hoc ipsū carinus post informatioē repe
 tet hoc cupiens eripere pamphilo quo illū maxime
 nitie. falsus es modo participiū p falleris. alias pro
 fallax accipitur. hoc solidū uisum solidū plenū idoneū
 integrū. Nisi lactasses produxisses oblectasses induxisses
 qd̄ significatio frustrationē ostendit. Lactare est inducē
 in aliquā uoluntatē a Lactando. unde et oblectare hēas
 pīnissio irati animi. habeam ut sup̄ aut si tibi rupte
 quas hic in suis consilīs consecit ironia ut sup̄ cui con
 silio fretus sum et cū uerser p̄tulerit sic debite ifferre
 est ergo anacolithon. ut est illud principio amico filium
 consecit legit et conflavit. sollicitudies p̄turbationes. me
 carnifex. qui me torcit. ut alibi deo irato meo. hoc est in
 me irato deo. de te si exemplū capit. utrū si te imitatur
 ut si de te exigit poenas. ut alibi ipse. uterq. exempla t̄ te
 edent. si melius te imitāt accipimus. Hand istuc dicas
 si cognoris. nosti ei si cognoris non ita dicas. cū patre alter
 casti. Legit et altercastus non ei alterco dicim⁹. nec te
 quibus hodie cogere. arguitaz attulit ex iis qd̄ non sūt
 facta. cum fieri debuerit. hīmo et preterea et amplius
 inīo et deest audi. quo tu minus sis. quo a quod. et deest

falsus qd̄

solidum

Lactare

Oblectare unde

de te

Altercor nō alterco

Tuus

Pudor

DRIA.

audi uel accipe: ut sit quod uel quoniā uel quo, ex quo,
aut quare aut certe erit sensus huiusmodi: cum subauditioē
l mmo et qui minus scis erūnas meas eo magis audi aut
ūno et he nuptie non apparabant mihi quo ipse s. q min'
tu scis erūnas meas. idest false nuptie erāt. q res te fallit ma
gis irasa q mihi cogit merito. he nuptie legit et hec. n. sic ei
ueteres dixunt nō appa. m. tna uolūtate coact hic ac
cusatio ille ei excusat per imprudentiā. hic arguit uolun
tatem. hoc ergo dixit eo graui quo nullo cogente peccasti

Cur me enecas crucias, instare ut dicere me ductus pat
suadere orare qī non plus dicere posset, dauis rū admi
ratione pniā aliud cū suspensione, dauis interturbat
intulit et inter mō pro non mediocri signe. est ei actua par
ticula ut intersectus interceptus, uel inter mō post. ut hic Vrg Inter
inter fluuiο tyberinus amoeno, Nescio: nisi, et irascatur
dauo dixit nescio alioquin sat, nisi mihi deos fuisse intu
deest qd' absit nisi q factū hoc est, non q non credat ut
te roget sed q mepte, At tibi di dignā factis exitū duit

A t principui increpatiōis aptū. vt vng. At tibi pro scelere excl. Vrg
z Horati At o deorū quicqd in celo regis, echo dic m. Infectio Horati
est intentionē audientis expostens, dic mihi semp muriōsū
est Viro dic m Dameta. si omnes hunc coniectū, cum o Vrg
dio hoc pronunciandū est, adeo electū dixit, deceptus sum
excusat diu non ultro fecerit, scio non ad clēmptionē s;
ad defatigationē reddidit, ergo cū ironia sonandū. Hac
nō successit deest qd' conabam̄, z prop̄e de bono, sicut dicit
alia agrediam̄ enitamur mō alias adorin, et ppe diu
repente ex insidys aliquē inuadere, tibi pro hoc suictio. suictū
p seruitute posuit. ut seruitio enixe tulim̄. conari inib⁹
et pedib⁹ ut sup̄ quem ego ardo obnixe omiā fakturū, et ac-

Nuptia

Interturbat

Inter

du id

cusatio casu sine intermissione significat noctes et dies manibus et pedibus. *¶* p̄ter spem euenit. euenit productum potius. q̄r hoc p̄petuū non uult pamphilo accidē. ergo euerit pone p̄ ueniet. aut euenit mō correpta. *¶* parū succedit qd' ago. sed uestri est officiū prebē. At nostri non est fortuna posse p̄stare. et bene succedit. ut quod agimus ostendas successus esse atq; fortune. *¶* At facio sedulo. i. ex alio et sine dolo. *¶* me missum face. i. noli uti opa mea parū succedit quod ago hic deest utilis. sūmā pro sapiente contra fortunā. *¶* restituie m̄ quē accepisti locū. sensus est om̄ia mihi integra et salua reddere. qualia tibi tradi di consulto. uel cum nihil p̄missem pati. *¶* Hem sed mane. hoc quasi incipientis demonstrantis q; aliquid noui se inuenisse. Nunc me demū pro deniq; *¶* Nihil ad te. Quero ei hec ad cogitantib; nihil pertinē oportuit. *¶* At iā hoc tibi. i. dabo cōsiliū salicet. quo m̄ pristinū locū restituaris. ubi curab.

MISERICORDIA PAMPHILIUS
ACTA
VII

I AMIA ubi ubi erit. inuentū tibi curabo. In scena
 hac instauratio est adhortati pamphili per misiden
 opus est ē adhortari rursus adolescentem. ne sub paterna
 oppressione stringatur. *¶* I AMIA ubi ubi est. oportune
 rursus aestuante pamphilo amicac int̄io obicit p̄ miside
 ne succumbat ad inuptias patri. quis promisit se ductus
 coniugem. adūsus quā difficultatē q̄r ipsius persona nō
 sufficit. id agit. ut ad glicerū mō adducat pamphiliū. q̄
 affectū cogitat. non ex eo solū. q̄r eū puella uocat. s; et q̄ de
 siderat eū uidere. ubi ubi erit inuentū. in p̄ma parte uim
 suā tenet. in posteriore p̄ductionē. et est q̄admodū ut ut
 quāq; unde unde p̄ ubicunq; quociq; undecunq; *¶* Inuen
 tū tibi curabo. *¶* mecum adductū pamphiliū. nō solū se addu

Vbi ubi

Dicitus BeatA

sturū promisi: sed et tempus addidit, et bene tibi quasi a
 manti. ^{al. modo} Tu uero anime mi^{hi} oratio feminea et mollis mod
 tis implicata blandimētis. ait ei tu mi anime pro meus, hoc
malū integrasceit. Integratur quod ad integrum redit, quod
 repetit quod instaurat. sollitarier perturbari. hoc malū
 amor meus uel glicery sollicitudo. quā nescire oportuit nup
 tias in apparari. apparari ad honorem et timore refertur. et
 datus casui subiunctū cladem et perniciē signe ut virg. mihi Virg
 sacra parari. Age si hic nō insanit satis. hic exatus compri
 mit carinū ne fomita iracundie pamphilo probaret. aut si poeni
 ter te quodum sua sponte istanit. si hic non istanit. Iroma est. aut
 laus ad imitandū pamphilū. Mis̄is asseuatio est. si a nomine
 eius incipias cum quo loqueris. atq; edepol ea res. i. nuptias ap
 parari sensit. per om̄is tibi adiuro deos ad auctiua particula
 ut admirabilē. ualde mirabilē. & hoc superest. ut amissa fide
 iurandū sit. nō si in capundos scia inuiticos omnes homines
 mira uerecundia omnes homines maluit dicere. ut in his quod
 parentes signe. quod aperte dicere pater. cuius metu promisi nupti
 as. et contra illud. sed uim nequas ferre. Nō si capundos mihi
 scia ita dixit de uno hoc est patre. om̄is hoīes. ut idem. o celū
 o terra o maria neptunia. nūquid et celū neptunū est. nō utiq
 hic omnia hec mare uult esse. ut virg. om̄ia uel mediū fiant Virg
mare. contigit: quod vix euénit contigisse dicit. comie
tuic mores. recte et id quod matrimonii firmat. Valeant
 hoc est abeant recedant quod discedentib; et mortuis Vale dicitur
 ut Virg. salue eternū mihi maxime palla. vel potiū cū ma
 le operatur esset considerato patre locutus est. & nō dix quod no
 cedant pereant. et attende quod moderate de plurali dixerit.
 cū significaret patrem ualeant renuntiationis et impicationis
 est uerba. hanc nisi mors. hoc per concessionē dicit. adimz

Apparari

Ad. adauertina
particula

contigit

non moriantur ut alii putant
per amphrafin

infusio

phosphorus

Vale

PP
Resipisco. i. spiritu
reuoco. recipio

Stare

Vrig

Vrig

AN
nemo perseverat ne de patre dicat „ Resipisco spiritu reuo-
cat sensus „ magis uerū et verius dicamus „ ut ne pater ut
ne non „ per me stetisse stetisse hoc est esse . ut ille de staq; mō
tis stat domus aliter plenū est . & idem stant et juniperi s3
pro horrent ut stant lumina flāme per me stetisse hoc est
per me factū esse ne fierent nuptie „ miser eque atq; eg o
bene eque et quia hic amore uexatur et intulit paradoxen nā
uolebat sibi dici fortis . quod illi tam mox dicit . hic iſ aliter
respondet atq; interrogauat pamphilus ideo q; videat im-
possibile esse palā resistere parenti „ Consiliū quero sensus est
scio quid coneris . an efficere possis nescio „ scio quid coneris si
pamphili est persona cum ironia dī . si carini simplici lauda-
tio est sed si pamph' est erit ut sup ex unis geminas in cōsticē
nuptias sed non esse personā pamph' ex subiectis ostendit „ non
tibi habeo ne eres deterret aut carinū ut et ipse adiuuet dāmū
ne pamph' nubat philomena et eoc sensu uti dāmū adūsus
carinū q; supra quasi necesse sit te illā ducē uxorem „ nō tibi ha-
beo ne er uel ut et carinus pro se sentiat hoc dicit ueluti solent
serui cōtumaciores aduersus amicū dāmū q; nup a carino accusat
est uel qz et quod p̄dicit nō h̄t et uidet tacendū non esse . „ sat
h̄c q; dilatio facta est ut satis sit „ ne uacuū esse me me ne
pro ne dū me aut aduerbui est prohibentis ut sit ne non . Sat
secādo libro ne illa tanto paria sunt pro ne dū „ proinde uos h̄c
amoliri . amoliri dicunt ea q; cum magna difficultate et mol-
mine submovent et tollunt et medio sic dixit q; odioso et mo-
lesto distendere dicit qui facile abit et medio amolit qui vix
recedit p̄inde vos h̄c am molestem impeditur ex rei ma-
gitudine iacentis in medio et in impedientib; dix amolimini
h̄c non abire et sic sp̄e in ecta et gaudio nā cē Imperat dñs p̄
callidus subuigens nā in impedimento estis . Utrum hoc ver-

amoliri
discendere

dicit an fingit: qui adhuc consilii non inuenit quod naz
rare possit, ego hanc uisam gliceriu s. & per cōmisatioēz
puelle dicit hanc, Quid tu quo te hinc agis ut tarditatem
discendentis ostēdat agere se ēi tardi et tristes dicunt: sic

Agere se.

^{m. g.} Virg. irrisam sūn honore ratē sergestus agebat. et illud ec ^{m. g.} Virg.
ce qubnator se se palinurus agebat. quid tu quo h. te a
admonitio discendentis ut solet. nā aquo discedere deside
ramus admonem: cu ubi uadat uel quo eat id facere p
interrogatione admonet datus carinū ut ipse abscedat
carinus qui nunc ultimis remanet. ^{m. g.} Verū uis dicam
pro initio sedule narratiois hoc sumit m. an sic responderet
carinus tanq qui intelligat nō dici sibi uelle datur q eat
sed id agere ut abscedat. ^{m. g.} Narratiois th incipit initū nar
ratiois scilicet quo eat q uerū uis dicā probemū narratiū est.
Quid de me fiet: quid igit inquit quid de me fiet
ab eo hoc quasi adiocante p̄nunciandū est. nā sic illi impu
dens responderet quid de me fiet: de philomena dicendo.

^{m. g.} E ho tu impudens nō satis prope carino dixit impudens. q
et insolita et multa poscenti. qui ipse qui et sporisam alienā
petere ausus sit. et non satis hē per domū sibi morā p̄x
stā paphili mptiaꝝ. ^{m. g.} q tibi dieculā addo hora. et est
hypocrisia. diecula hoc est tempus calū. et sumit ab eo
qd est hē dies diecula morā et quasi dies parua. i qua s.
ambiat quātum poterit ad duocūdā philomenā. vult a ^{m. g.} Nutka
se datus adiuuari per carinū et bīriam. ^{m. g.} promoueo
mptias. memoriter datus. scit ē illum his uerbis petis
se salutē. aliquot dies profer dū profiascar aliquo ne
uideam. cuius rei oblitus carinus. et ut ducat uxorem
petit. Ridiculū deest hominem. ^{m. g.} Ago ueniam vix cō
cedentis & uix consentientis. & age ueniam. Tu missis

diecula

Hypocrisia

Apollim com
libero patre
cha sacra

ANIC

dura exeo a glicorio scilicet
MVSIS apud L. DAVVS seruus

Nihil ne esse propriū cuiq;. Hec scena administrationē
doli h̄t quod sit ut deterreat chremes filiā suam
pamphilo dare & inde non minimas partes in hac ini-
sidi attribui. hoc est persone feminē sive hec personatis
uiris agitur ut apud ueteres sive per mulierē ut n̄
uidetur „ **Nihil ne aduerbiū pertinat**. nihil ne cō
propriū homine qd̄ nimū est aut habemus propū
aut mutiū. q̄ propriū perpetuum ut prop̄a h̄t si dona
füssent. q̄ nihil nobis propriū esse p̄t. Quod ei non fuit
nec esse qm̄ potest aut quod eripi p̄t non est nostrum
nisi illa q̄ eripi non possunt ut sapientia Justicia prudē-
tiaq; fortuna neq; dare neq; eripe cuiq; et simul hoc ip̄;
& a re & a persona „ **cuiq; propriū perpetuum**. non tempo-
rale aut mutiū „ **Dij uost̄a fidem admiratiois aduer-**
būm cum exclamacione fidem dixit opem et auxiliū

Vrg ut tyrrhenam q̄ fidem „ **sūmum bonū** mire q̄ pleno et
nentro exculit sūmum bonū „ **pamphili amicum aman-**
torem uirum. Amicus amī est amator corporis. non sat
ei continuo amator et bene uult ut dido amans eneam
sed non et amica fuit nā dixit non potū abruptū duelle

Catull corp̄ et v sp̄ ita **Catullus** cogit amare magis sed bñ
uelle minus et est hic officium et blanditium amatore
et iurū dixit ad discretionē ut p̄ ea que inuenierat ma-
ritū onderet „ **m quouis loco paratū dixerat omnes**
affectus quicunq; de proximo possunt „ **Verū ex eo**
id est pamphilo „ **nunc misera quē capit dolore**. cum
admiratio p̄nauerat quē et cū exclamatioē quadaz
faale hic plus mali est faale aduci biū confirmingant̄ est

amicus
amator
aliam

antiquorum

antiquorum datur Forum

ide est liquido et manifesto. Veteres facile dicebant, p̄t̄o,
Ve cicero illius ciuitatis facile publicū dolorem dolore dēx
 trixit probe et post intulit sepatim qd sequit facile hic
 plus mali est in dolore metus scilicet amittendi q̄ in uolū
 tate retinendi q̄ illic bonū in summo bono dicit ē ex bo
 nis q̄ bona aestimam̄ plus nos mali cape cū aut amissi
 ros nos credim̄ aut amittim̄ q̄ boni cum habem̄ facile
 hic plus mali est plus in dolore et metu diximus. q̄ illic bonū
 ī in amico amatore et uiro. // Mi hd quid istic obsecro ē
 Ex misericordiis uerbis quid clavis faciat demonstratur. quid istic
 mali scilicet nā in uolutū puerū portabat clavis. & ideo
 dicit mulier quid istic mali dū ille euoluuit et puerū p
 fert quē posq̄ expeditiuit tū illa dixit quo portas // M
isisi nunc opus tua. Hec scena actuosa est magis ē ī ges
 tu q̄ ī orōne est constituta. Missis nunc opus est p̄perātis
 et impense agentis uerba clavi monstrant. // ex prompta ī
 mediū prolati memoria atq; astucia, memoria: ut precep
 ta retineat clavi, astucia ad agendū quē importaret
 meoria simpliciter magis ut memor sit clavi preceptorū
 et meoria modo p̄ intelligentia. Virg. instam̄ tū immenso
 res. // ex ara sume hinc tibi. ara s. Apollinis. quē Assion
 Menander uocat aut q̄ apollini comedie est dicata. ī
 cuius honorē aram constituerūt comedie celebrantes a
 pollini ergo comoedia. Libero patri tragedia. // Verbena tibi
 Verbene q̄i herbene. redimicula sunt arax tibi. q̄i gestum
 quendā et motū stomachantis hē ut alibi nam quod uist
 sume dixit non tibi substerne. ex ara sume. Verbene sunt
 omnes herbe frondes q̄i festē ad aras coronandas. uel omnes
 herbe frondes q̄i ex aliquo loco pure decepte. // Qobrem tu
 te nō fac. tute nūc dicit. cū pronom̄ ad eā reuocat p̄sona

Cicerο

facile

Hoc ergo

conspicere

conspicere

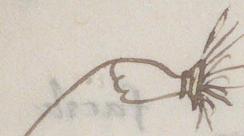
conspicere

Virg.

Non satis ī placet ista ex p̄ de
 Ara apollinis. nam actus ī
 medie ita accip̄ debet. ut fieri
 videat ī eis lora ubi agit. nō ī
 ī foro. s. ī quodā uic uel
 placa atheniensi. // ḡ ironice
 ī delusorie dutū sume ex ara /
 q̄ ibi multa erat. q̄i diceret
 vade nō ad templū ī ibi accip̄
 p̄boras. nam aquino accip̄sumus
 ī hac habitanā placa dicit ī 27.

Verbene.

DICTA TAVO
 Apollini comoedia
 libero p̄atei tragoe
 dia sacra

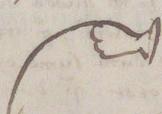

Opus est illa rem

Liquido

porro

Intendere

Remoror unde

 à remora pise

QVART' ACTVS

ad sonos militaria
surgunt iactus omnia
aristis vobis

AN

a qua sumit ut uerbi grā cū dicimus tu lege ille rñdet cur
tute non legis // quia si forte opus sit ad herū iurandū sicut
locutus est ut explicari atq; intelligi nō posset aut ei deest
iūs ut sit ius iurandū p iurandū aut ut uulgo dī iurantū
et opus est illam rem ei non opus est illare j ut liquido possit
liquido pure et manifeste nā que sunt pura et defecata liquida.

Noua nunc religio in te istec idest bene ius iurandū metue
serui nolle m̄tiri noua religio est // cēdo portigenis est
manū ut quid agā porro intelligas. porro adūbūm mō
ordinis alias t̄p̄is // spōse pater m̄tire nō dixit chremes
ne cū dixisset quid chremes rursū hic responderet spōse
pater et non temere hoc facat poeta nā pmiserat se redditus
chremes mō domū ibo dicam ut apparent continuo huc
redo. Repudio consiliū qd̄ primū intenderā bñ inten
derā uerbi a uenatorib⁹ translatū est q retia intendunt ad
feras capiendas. Inc ḡ q̄ parat chremē et simonē fallere
intendram dixit uel a sagitis et arcu y nescio quid narres. bñ
narres narrare ei aliena et q nobis sunt necessia dicim⁹ // ego
quoq; huc ab dext̄a me ve as. bene ait quoq; q̄ et chremē
ueniebat y tu ut subseruias recte subseruias dixit nō eni
tantū loquit̄ misis quantū datus // orationi s. meg. ut q̄
opus sit uerbis tuis q̄ mox oroni subseruāt plura ei logen
datus inde oroni mox dixit illa subsequet̄ iō uerbis // yde
cuita esto specta intellige // aut tu plus uides s. sapis intel
ligis // ne quid uestri remoror cōmodum removere retardē
retineam a remora pisæ minutissimo qui nauē retinet.

CHREMES M̄TISIS DAW'S

REVERTOR postq; que opus fuere. Adeſt nūc ipſe chre
mes cui causa ſcena fraudib⁹ iuſtricta eſt ne cōpleteat
promiſſas nuptias y ut uibeā accerti recte uibeā quia ſūma

DRIA

potas nuptiarū in patre puelle est. S quid hoc non interrogantis sed mirantis, et non intelligentis est. & apparatum non oculis prius q̄ corporis affensu sensisse puerū latenter. puer hercule est. ornatua particula. mulier magis q̄ missa, ubi illic est claviū querit qui nūc abscessit: ut et ipse de foro uenire uideat. non in respondet bā non respondes. sed ei memor est ueritā quicq̄ dicere: nisi subseruat oroni dāui. reliquit me hō atq̄ abut. mire homīz non dāui dixit: ut et si audiret chremes incertā personā homīs audiret. nō dāuum. Dū uestram fidem aduerbiū admirantis cū exclamatiōe. quid turbe est apud forum. hec uerba sunt uenientis de foro. quot illic hominū litigat, legit et litigat. tū annona cara est cōminiscentis potius q̄ alicui referentis. quid aliud dicā. hoc post spectatores cur tu obsecro me hic solā supple dimisisti. hec q̄ est hec fabula. fabulā se dicit audire qui rei principiū ratiōēq̄ ignorat. eho interiectio est uel principiū aīaduersione im se poscentis aut repente cernentis. qā hic nemēz alius video. callide affirmat non sibi uisum chremē, cū & prouiderit ueniente et presentem uideat. miror unde sit miror ueteres unde pro nescio dixerē. ab ignorantia descendit. Plautus ne quis miretur qui sim pauas colloquar. Hau interiectio est consternatax mulieris. concede ad dexterā et bene ad dexterā. A sinistra ei uenit. Plautus Hau chremes et non uult ei pximū chremet. sed iuxta sup ei dicit. ego quoq. hic ab dēx. deliras non tu te ipse deest eum in dedisti et sup oīā interturbat dāuus. ne mulier totū dicat non tute ipse sumissa uoce. Verbū si in unū temperat misis cōminatē clavio. pene ei missa uniuersa dicebat. preter q̄ quod te iogo. hoc et hoc et ut

Miror p̄ noscere ja
 ab ignorantia des
 centit

sentiat senex pronunciare pot " q quod te rogo caue gestu
 cōminantis est , et uultu ut suspenderet cōminationē de
 inde infert gestū . ordo caue faxus maledicis cū contēptu
 loqueris , comitū facis apparet q^o maledicis latus esse
 dictum eū dicē clare dic . maledicis noue posuit p com
 minatione cū pro conuicio soleat ponī nisi forte q^r co
 medie genus est cōminatio . Quidā putant esse unā per
 sonā dāui s. dictū superius misidis non satis manifestūz
 chremi in maledicē similitudinē deriuantīz . Vnde est hoc
 dic clare hic pressus dixit mirū uō sepe ad ironia refert
 miꝝ uō impudentē . bono ordine locutus est . Prima ei
 cā impudentiē natura est / deinde conditio a uobis . s; q^r
 a uobis s; quia a uobis parum intelligebatur . huc addidit
 more meretricis ut uel sic intelligat senex . // Adeon
uidem esse uobis idonei . Idoneus est aptus ad omnia et
 bona et mala . // quibus sic illudatis illudo te in ablativo
 casu et illudo te in accēto dicimus . s; m^p supuatiū est
 ut sit quibz illudatis // Ab andria est anal . h. effect quod
 uoluit dāuius . nam intellexit chremes q^r sit pamph^o nat
 puer . // Venu in t̄p̄re . opportune nos sūm prepositiōē diam'
 t̄p̄re et t̄pri // propera adeo puerū tollere . hic uersus clare
 dicit sequens ne senex audiat presse // Caus quoq ex isto
 excessis loco necessario dāuius retinet misidem . nondū
 omia audiuit chremes nōdū compent unde sit mu
 lier . et puer de quo suscep̄tus sit // excessis p excedas ut
 faxis . // at et rogas uirgū item repetit ut turbulentā or
 ationē faciat // cedo cuium pueꝝ . cedo p dic da mⁱ ergo
 repetitionē siḡt nō supuatiā orōnem . et est dictū cum qua
 dam fiducia et contemptu eius cū quo sermo est interrogatis
 aliqd . // mitte icl qd sc̄o hoc lenti et summisſe // hem qd

Idoneus

Illudo in te & illudo
 te & illudo tibi

Veni in tempore
 Veni tempore
 Veni temporis

QVADR ACTVS

DRIA

pamph'. appareat mulier vestri et pamph' lentiū p̄nunciasse
 q̄ uellet dāuis. & ideo nūc repetisse nom̄. Item qd' duas
 res operatur: ut ignorissimū se oñdat. & ut pamphilus sepe
 nominet. & sic argute repetit pamphili nom̄. metuit ēi ne
 non audiat. „Recte ego has semp̄ effugi nup. & hic effec̄
 quod uoluit dāuis. ut pamphili c̄remes puez esse coḡstat.
 & recusari generū. has fugi i. huiusmodi „o facinus aūad-
 uertendū aposiopesis quarta. „Quid clamitas. clamauit
 ēi dāuis ut puerū audiret chremes. „Quē ne ego heri ui-
 di ad v. af. uult negan̄ irritare mulierē ad cōfirmāda
 que uult. „o hominē audacem. exclamatio misidis testi-
 moniū ueritatis est. „uerū uidi cantharā suffaranata
 uidi infirmū argūtum est. prius uidi puerū afferri dix
 post non puez sed cantharā suffari. Canthara nom̄ est
 anus. et hoc dixit ut leniter redarguat misidem. non ut
 uincatur. hoc ēi uidi se suff. can. non puerū portantē.
 suffarimata propriū anib⁹ est. „Q̄ in pariundo aliquot
 affuerunt libere. Indicium secura confirmatio. quā exp̄ssit
 dāui refutatio. Superest ēt ut concludat effectus dolī ne
 gante chremē se daturū filiam. quod subinde efficit dāui
 dolo. aliquot libere nec multe nec paucē libere. testimoniā
 libera contra seruū. et hoc propriū terentij est. nam de ro-
 mano more hoc dixit. „ne illa illū ne valde. ut cicero. ne
 illi uehementē errat. „chremes si positū puez. quan⁹ alicā
 uerba sic p̄nunciam̄ ut uana uideant. „non hercle fa-
 ciet. bene ēt ipse de se tertia personā fecit. ut sup̄ at nō
 faciet. „ut sis sciens. eloq̄nter. sic ēi ueteres & scias. „ia
 ego hunc in mediā uiam p̄uoluā. bñ in mediā uia. quia
 ante fores positus iacebat. prouoluā te q̄: ibidem p̄uoluā
 in luto. de p̄ximo repetiuit. qn̄ nomina s̄t paronomasia

L
 La
 L

littera purior

clamator. dicere. dicere. dicere. dicere.
 dicit nō quartā. qz non solor
 omnis triplex. sicut a
 cargo uidetur in fine pagine

tertia.)

Cicerō

sicut. nō nā dāuis. dicit. sicutē chremē

romana

Paronomasia
Paromoeō

Sobrius unde

Cata antiphrasim

Alienor

Quid sit figura invocatio
& quod eius species

A N
quano uerba parameon dr. prouolua. porro uoluam & dolo
qui dicitur minatur quod facturis non est. uerua sedulo id ag
ut puer tollat in medium. simul ei seruat chremeti ut ipe
recuset generum non ut a quoque passus uideat iniuria
» Tu pol hoc non es sobrius. sobrius est sane menis. qui sebrius
i. quasi separatis ab ebrio. ut secretus separatus ab ipsus quod disce-
nunt. fallacia alia alia trudit. Proverbium cui subiacet
memore mendacem esse oportere. cuius attica esse hanc. tra-
sit ad imitationem. echo obsecro an non est ciuis. echo intinctio
est conturbate mulieris. locularium in malum. e contrario p
graui et molesto ac minime ioco so. igne cata antiphrasim. hoc
hic loque oh chreme. principium loquendi clavis chremeti
dat perfectis que ipse conatus est. per tempus aduenis
id est per tempus quod in tempore. aut certe per tempor tempe-
stive. oh chreme per tem. astute qui eum nic primum uide-
rit. ah ne dum omnia audisti subauditur. aut ne pro non
legit. aut ne omnia. ut ne producat & accipiatur p an ne
tun oia audisti obsecro hem. exultans clavis infero. et m*c*-
cat frequent^{er} reperendo. hem difficile credendo affirmat non
sciuisse prentem. ut hac confirmatio nihil illum de se faciat
suspicari. in cruciatum arriper. non in crux solum. hoc
est ille. si qui te pot in cruciatum arripere. non te credas
me tangere seruum. sed huc magnum cuem. nihil pol fal-
si dixi mi senex. b*n* senex qui alienor et ignotis. mi suppali-
patio mulieris. ne me attingas. quida ostendunt aperte i
comoediis. quida ex aliis personis. intelligunt. glorio
non omnia hec. deest dixi. et cum gestu minatorio aposi-
opessi. reticentes tribus modis sunt. aut ei tacet per
se ipsum & ad alium transit. et est prima. aut ^{an}tacet nec ulter
aliquid dicit. et est secunda. aut alterius interuentu proso

DRIM

silet et est tertia. *y* Nescis quid sit actū nescis plerumq;
dicit ei non quem uolumus redargue imperit igno
rantis. sed quem facere uolum libenter audientē *y* pau
luli interesse noue pro multoz interest aut multū *nā*
quedā natura fert ergo non omia / et hec est sententia.
ut quedā ex animo faciam ad naturā q̄ plurimū accō
modata. quedā ex industria ut fert temporis occasio.

Ecclesiasticus vers 15 DAVVS.

IN hac hac hitasse platea dictū est chrisidē. In hoc
loco persona ad catastrophā machinata non loquit
nam hic crux nihil arguitum delet nisi absolutionē ex
noris eius simul ex uerbis tā gravis q̄ modestus sit q̄ q̄
iustis ostendit *y* In hac h. p. d. est chr. non habitare s̄z
quia mortua est habitasse dixit plateam gregi palatiā
dixunt quā nos plateam dicimus. In forma eius mo
ut medeon mediū spondeon spondeū scribit. *y* q̄ sese ī
honeste optauit optare est unū de duobi. Virg. pars op. *Virg.*
care locū testo *y* parare hic diuinitas aio hereditario dix
parare hic diuinitas potius q̄ in patria. Primū dolet crux
q̄ chrisis merecax sunt Secundo progressus querit ubi mor
tua est. & nōq̄ hic q̄ dicit tria contempisse chrisidē pa
tria honestatem paupertatem / et seruatū est gravi uiro
cū illū sobrīne pudeat. simul hic ostendit eius gñis su
isse chrisidem ut p̄be uiuere potuerit nisi ante necis
scias cogere *y* q̄ in patria ho. Antithetē primū pon
q̄ in patria honeste p. u. His uerbis iam honestus a po
ero inducitur crux et dignus cui credi oporteat paup
eriuere si cognatorū negligētia coacta *y* eius ad me le
ge redierunt in familiā redierunt hic ius tractavit
dicendo redierunt q̄ in fam. red. sed non est pximus

Nescis

Machinata

optare.

Antithetē p̄mū

C-P
AN

heredis aut ex testamento sed quos percuteret video interrogatio est: cui necessario respondet: aut etiam non paucatio: cui nihil horum: ut si quis dicat ubi habitat chrisis dicat: ecce hic percuteratio: ut si quis dicat cur adulterii commissa: simul et et modeste et mature et de senihil interrogatus cepit a blandimentis: „est ne hic crux sobrinus chrisidis: sobrini sunt consobrini filii: nam sic dicit me nander: uerum ut alii putant de sororibus natu: ut sint sobrini qui sororini: „omnis salutis saluus sis crux salutis assuatio salutantis est: non qui responsio: Itan chrisis: hic non interrogat: sed commiserat: et ita perseverat: ut diceret perire: sed magis germinus significat quod minus diverat: „nos quid pol miserias perdidit: hic intelligit super subaudiendum perire: uiam profecto perire: hec reposuit per didit: „quid uos quo pacto: hinc pugnatio loquentis ad interrogandum idem puta inquit quod illa perire: Vos autem quo modo quo pacto: hic significatio est pugnatis: Nos ne sic ut quimus agimus: sic nudus est: et significatiui langoris curiuscula: et lentitudinis: sic ut quimus agimus quanum: ut uolumus non licet: et ad pugnas et preteritae uite excusatione pertinet ista respnsio: qua purgatur uoluntas in questu meretricis chrisidis: Cecilius in pugna viras ut possis quando nequit: ut uelis: „quid glicinum: iam hic suos repperit: conuenit hereditate petenti: hec ordo: ergo recte et ordine quod sunt: quid chrisis: quid uos: quid glicinum: „utinam: nouo genere exoptatione pro negatione itulit: „hanc auspicio huc me: i. inauspicatus: quod non esset auspiciatus et usitatam ueteribus sic dicere: si aliquis aliter quid euenerisset quod uellent: „mungo: huc talissimum pedem: Vir: Mene efferre pedem genitor et p. sp. et ferite simul fauimus

Lentitudinis
Langoris

hic est ille cecilius comitus
qui omib; tomis
proferre testu
A. Gellio.

(Cecili)

Virg

pedem.

pedem driadesq; puelle, ^{etiam Turon} et cretici adnotant altius esse ca-
racterem comicō intulisse pedem, ^{et} semper ei dicta est esse
huius atq; habita est soror, aut ueris credendū est, aut
et falsis q; tam inueterauerūt. hinc Cicero ita habeant
itāq; dicant, habita ergo plus est q; credita. semp si ^a
possibili et utili, ^{et} nunc me hospitē lites sequi, ^{toto vīo} & me,
hospitē & lites sequi mire dixit, me cū emphasi i. senex
et remotū a litibus, hospitem hoc est peregrinū lites sequi
i. paupem totū ^femphasen, ^{et} q; id in sit facile, aliorū exēpla
i. difficile et inutile, ^{et} grandiscula profecta est illuc, ad
partē etatis refertur, grandiscula, sup, natu, maior aut
quāliter ad sūmam etatis refertur & ad compationem
etatis pariliter possum, ^{et} Sicophantā qz bonam causam
hē, hoc est cum in me conueniat lites, bñ g^e sicophantā
qz cum bona causā hāc nihil aliud timet nisi conuicia & si
cophantā subdistingue, sic infer seqntia, ^{et} tū ipsam des-
poliare, nō ab honesto, et bene qz nihil suū hē nisi chris-
tis, ^{et} optime hospes pol crito morem antiquū obtines ab
solide dixit, ut equū aut bonū, qd antiquū solebant a-
cerne ad nām applicuit, more qz ingenii, ^{et} duc me ad eā;
quando huc ueni ut uidea, uel hoc inquit ut uidea, cur
aut ut uideas qz timetur, et est ordo duc me ad eā, ^{et} no-
lo hoc in tpre ut uideat senex, bene senex, simo ei cū cre-
mete est, pp hoc uideri non uult, ne eius utat apud
soterū testimonio, rem ei pamph aduersus glicerium
& rursus nuptię confirmantur.

GREMES SYNO. DEINES Soterū ambo, ^{et}
SATIS iam satis erga te amicia, Hec scena officio
sam disceptationē continet patrū, inter se de officio
amicorū et paterna pietate tractantū, ^{et} satis iam satis

^Attende,
christicola,

Emphasis

causaz nouaz inuenterū
respectu veterū

Aliens hospite

QVINT ACTVS

officij mal uisusq; g

Hec ueluti quedam cōtrouersia . namq; muriax reus sit
 simo . contra dicitur per cōiecturā falsū esse qd' intēdit
 cum pamphilus neq; amet . neq; ex eo natus fili' sit: &
 adhibetur deriuatio cause . qz dicit̄ mētricem ista om̄a
 esse molitā ad disturbandas nuptias . satis iā satis . bñ
 negaturus filiam purgat prius officiū suū de fide p̄mis
 sa . et ultiō accusat ipse spectata p̄bata . y Immo enī
 pargleon est figura . nūc nūc maxime abste postulo
 se rē nūciare affinitati chremetis nō parū adhuc intelligit
 simo . cum subtiliter dissimulat et ad fidem p̄mis
 sam hominē compellat . y vt beneficiū uerbis initum
 i. incepsum ab incendo . unde et initia quoq; dicta gđū
 id efficas qued uelis legit̄ qd' ubes . y neq; modū . non
 cogitas aut q̄tum de benignitate amoris exigendū aut
 p̄sumendū sit . aut q̄ sit impossibile qd' petas . y remittā
 dimittas . y per pulisti me homī adolescentulo . hic est accu
 satio hōi adol . y filiā ut darem in sedacionē atq; incertas
 nuptias . hindiose inq; non promittere . si darem . y duz.
 res trahit compositum pro simplici . & altius q̄ decet comi
 cum characterē . y Per ego te deos oro . defensio per con
 iecturā . et est ordo per deos oro te ego a maxima p̄sona
 argūtum . quib; id maxime utile est . a cā rationatiua
 q̄ obrem hec faciunt anatoliton . nam nō intulit ob q̄
 causā cum sup̄ dixerit a causa si q̄i dixerit . ubi ea ref̄
 tulit . q̄ obrem hec faciunt erit adempta . aut canā uul
 tu quo quasi dixit simo simulabat Ancilla . cū ibi adesse
 me neuter senserit querit et si uisus a miside erat . tñ ig
 rabat chremes esse don̄ diceret datus . hic est ille nō
 te credas datus ludē . tñ ibi adesse tñ demū ut sit mes
 grū . tñ cum datus dudū pdixit m̄ . hic oñdit qd' uidit

Spectata

Parelco'

Laudato
Langue

Anacolutho

ANNA THIVD
Expositio loci supio
ris

callidus Dauis: ut p̄diceret futurū sensi qđ ipse erat fa
cturus, nescio quid deest pp: ut sit nescio pp quid aut
nescio quare ut sit adubiale, ac uolu dñe ac p̄ corra q̄

DAVIS CRISES SIMO DRONTO

ANIMO nūc ocioso esse impero. Hac scena princi
piū indicu et iracundia sensi cōtinetur. atq; ī ea
uehementē exprimit̄ consuetudo patris ac dñi offensi et ī
dignantis, aio mīc ocioso esse. exultans egredit̄ dāuis
nuncians prona esse om̄ia ad securitatem. et ocioso sēcō
qz negociu sollicitudo est. impero p uolo an ut statī fiat
ratiq; illud qđ impatur. et imo superbe dix. Sūmum
et indicu securitatis est supbia. Vnde egredit̄ hic non
interrogat sed cū admiratione ul' magis indignatioē dic
meo presidio atq; hospitis. meo p̄sidio atq; hospitis cri
sonis s; ego cōmodiore hominē. hic dāuis admirat̄
q̄ in ipo articulo periculi supuenerit crito. cōm ho. pōt
ei et cōmodus esse quis. & alieno t̄p̄re supuenire pōt. &
cōmodū in hōe est. s; oportūnū & aduentū malū hrē
pōt. nā cōmodum in hominē est aduentus in facto eius
ipsi in opportunitate facti. cōmodiore hominē filepsis
S celus hic non est hic solecas mus. ad sensus ei nō ad
uerba respxit. & ei pp uerba sunt nō ei pp uba sensus
omnis res est in uado. in securitate. nam ut in p̄sum
periculū est: ita in uado securitas. p̄verbiale in
uado in ruto. quid agam plus est quid agam dicē
q̄ cogitare de fuga. salve bone nr̄ ironia est maior
q̄ increpatio. cum omne ei genus criminis aliquis spre
uerit. tūc exclusi ironia laudant. Hehem simo in
fectio perturbata est. o nr̄ chreme. nr̄ dicendo laten
ter significat gliceriu filiam cremenis inuentā. omniā pa

ellū
whip. i. idv

scilicet ambi

Impero p uolo

In ipso articulo p
culi

Alieno tempore

boup. i. uerba
ad uerba

12
Vbi. i. quod

sane valide.

ad q̄ orationē

reg. obstante. dñe. ad
dñe.

exequit. omnia

Anacolutha

Gratiosus. i. quod
alias favorabilis

AN

rata sunt intus. s. q̄ infecta sunt de paratis y curasti p̄be
memoriter sapra ei dixerat senex. immo abi intro ibi me
opperire. quod parato opus est para. ubi uoles accerse.
ubi pro quan°. non ei loci sed t̄p̄ris aduerbiū. y bene sane
pro ualide. q̄i qui sanus est idem et ualidus. y si euero
mīc abest pro deest et tu hoc respondes. et aut hortatio
est aut coniunctio. et uide quan° dixit. et qd' et ifac et tib.
mibi ne' qn° non sum' parati ad r̄ndendū ducendo temp'
eludim'. Apparet ita turbari dñi mō consilio poete ut
omnes amittat fallacias et oppressus prodat pamphilum
dū malū cominus perhorrescit. totū q̄ hoc ex argumēto ē
ult ei poeta iam catastrophē patēsieri. y mō mīcōy. hoc
signū perturbatū inducit ab cōscientia dñi. y cū tuo gna
to una serui excusatio filij accusatio est. q̄i hoc q̄i pturba
to dicitur seruo. sed consilio poeto ad extremā festinantis
et resolutionē fabule. An ne est intus pamphilus. cause ma
rum. maximaz inuente st̄. y sunt dicit hoc ne nihil re
pondeat. nā turbatus est. ut pote oppressus. y Quid illum
censes. supple illuc facere. cum illa litigat. chremi cōcur
hic smo. hic ei irridet qui et supra dixit. Amantiū ire in
tegratio amoris est. et si hoc dicit ut alibi. credo ut sit misa
pamore exclusisti hunc. y cum illa litigat. Irridet symonem
chremes q̄ dixit. Ire sunt inter glicernū et gnatiū. y Immo
nō chremes indignū. bñ ad eū loq̄ dñi. qui est a nuptiis dif
ferendus uel. qui non interturbet orōnem suam. uel quē iaz
sibi p̄ceptorem destinet. ita loq̄ q̄i hec sit cā. cur sic pamphil
ingressus. q̄ quasi ei anim' incendatur ducende uxoris quā
cuiem atticā uiciauerit cogtam a critone hospite. y nestio
quis senex. m. v. bñ nestio quis. nā si notus esset. uidetur
gratificari. i. gratiosus esse testis et minus uenius. y ellū uetus

ellū

qd^r nos illū dicimus. uel ellū uel ollū dicebat. quis ellum
quidā ecce illum uelint intelligi. tanqy pro ipa domo gli-
ceri ondat datus dicens ellū qin en illum. est eī sm alios
pnomen. sm alios aduerbiū demonstrantis. nā pnomē hui-
moi ueteres pferrebāt ille ollus ellus. sed ut dixim' adūbium
compositū ex pnomie uider pōe ut sit en uel ecce illum.
confidens confidentē hic p constanta non mala signe pouit
catus callidus doctus ardens paratollen vñ cato dictus.
ingeniory est et eī ingenuus uigor est uidet esse quantius
pretū ad magnitudiē resertqtuis ad grauitatē preti
et totū oratorū. sate eī locutus est sed interest inter quins
et qtuīs. nā alter est cōtemptionis alter laudis. tristis

ad Laudem interdū sumitur nō ad amaritudiē. Cicero
Iudex tristis et integer. Glicenū se sare ciuem attacā bene
costanter ad ea quod senex locutus cū sare se dixit. dromo
dromo cōmōdis ira et dolore nihil dix nisi locariū repete-
do sepius uocat. Verbū si addideris. bene quod omnia pntē
socio contra nuptias loqu. Audi obsecro. plerunqp puni-
endis. uel indulgentia loqu uel mora. sublimē. i. sublime
per altū. quod potes i. celerrime. quod segniores se ostendūt
serui ad puniendū p̄cipue liberos scilicet mora uenā cap-
tantes indignantū dominory. quia libet. hoc sensu ut
supdictū est. ut si libitū fuerit. causam ceperit quo Jure
qua iuria. si quicquā muenes me mītiū ec. hic plus
dixit. tibi eī uerbera supradix. nē occidito. cōmotū. citū
celerem. cura quadrupedē. uel a ligatura. ut manus
cū pediby unciant. uel. quadr. ut feram eū dixerit. ut
ut ceruū et fugitiū. vt vng. Saucius at quadrupes. Virg
cū de ceruo loqueret. cōstringit mire. ne quid tragū
fiat in comedia. usque ad uincula ira p̄reditur. nec quod

catus.

Quinus D
Quātūnis

tristis

Cicero

Iudex

Verg

*Ne impatiuo magis
qm comunituo
adiungitur*

Vrg

Syllepsis

Probus

Tandem

Confidentia

color & duplicatio
nō reportio
nā defect
vñ color
abatio.

ANC

illig
tentat ulterius. *si uiuo tibi* qui certa minari uolunt
incertam faciunt uitā suam. *herū quid sit perichi f. et*
illipā herū et patē cū mōenti p̄mūciatiōe d̄t. ut alibi nā
qui mātri aut fallere insuevit patrem. aut audebit. tanto
magis audebit ceteros. *ne sem̄ tantoope ne Impatiue mag*
q̄ comunitue adiungit. ut *Vrg*. *ne sem̄ magna sacerdos* *pietate*
eclipsis deest ei uides. aut *quid tale* et est ironia pro Impie
tate. & uides imuidā quasi particulā accusantis. nō ei pu
dorem dixit sed pietatē *tantū laborem cape* silepsis assu
mendū est ē extinsetis me.

PAMPHILEVS ad. GRANOCREM ES senes.
QVIS me uolt p. p. est. Hic accusatio est quae
soli pamp̄ conuenit ad defensionē in eo quod ad
amorē pertinet p conceptionē. per conjecturā in eo qd̄
ad critonis psonam. *quid agis omniū apōsiōpesis* tercia
& est ad deformationē personē & est irati familiaris. a
posiōpesis est cū p dignitate peccati non mutuat̄ cōui
cium. *quid aī* non est interrogantis s; inuehentis ad
iectio multa significans. *quid a. o. q̄* quicq; in hūc
iā grauius dici possit q̄ fecit q̄ peccauit. *Aī* tandem
ciuem glicernū esse. Querit Probus. aī que pars ora
tionis sit. et an una sit. est aut aī q̄ aī ne et mire
q̄ ipse dicat qd̄ datus dixit ergo aī pcunstatiuū uer
bum est. *tandem p tam*. *Ita praedicit artificose*
productū posuit. adeo in hac re uehementer cōmotus
chremes. hoc ipsum repetit p̄dictat per iracodiam. Ita
ei uerba repetunt̄ ubi arguit̄ impudencia & confiden
tia. *Confidentia*. modo p audacia et impbitate. ut i
phormione hō confidens. aliter p constati et graui. ut
supra de critone. Ergo confidentia interdū in bonam

*al' senda. s. cum
ad aliā dē or nō
finitur*

DRIA

p̄e accipit. al' in malā fiducia semp in bonū. „ num coortat
qd dicat: amens est qui nesciat quid dicat. amentior quem
 non poeniteat sui sceleris. nū cog. q. d. quia iniuriaz se al-
 ligat. nū facti piget qz predicant dicit. non dicunt. et ut
 solent irascentes auertit orōnem a secunda ad tertiam psoā;
 cū quā loquebat. „ nū eius color pud. signū. Signū est
 parua queda significatio indicans ton' rei significatiōnē.
 Nū eius color pudoris. paterno aio d̄. namq; patrib; eru-
 bescere filios prudentes q; esse familiare est. vt alibi. eru-
 buit salua res est. hoc ergo d̄ nec timet nec cū poen-
 tet nec pudet. „ ut preter ciuii morem. p̄ter p̄ cont-
 nē siḡ „ impotenti a. nimis potenti uel certe debili et
 demicto „ ciuii morem. atq; Legē & sui vol. pat̄. Tria
 contēpta s̄t a p̄am. mos. lex Imperiū pat̄is „ tamen.
 cū non pdixerit quamvis subiect tam̄ et est fiḡ dn̄a
 tholiton. „ Me miserū initii defensionis et deploratio
 calamitatis et misie que in amore culpam remouet a
 uelutate sua. cum pat̄ qd amat fili' uicio mentis dicat esse
 q̄i impulsi. „ mō ne id demū sen. pam̄. cōprobatioē oñdit
 cū esse miserū. demū aut signū est tarditatis. & sentire d̄
 qz uix se colligit. uix qz ainduerit. ut alibi. uix tandem s̄li
 stolidus. olim obiurgatio est qd dictū est oī. confirmati-
 onem at per repetitionē oñdit „ aliquo pacto quoq mō
 Sed quid ego cur me aut̄. propriū est parentib; p̄ indigitionē
 uelut abuē curam filiorū cū destomachati fuerint. sed
 quid ego cur me aut̄ per aposiopēsm. ^{urba intelligen} sollicito. solli-
 citā reddo. i. contristo et perturbo „ me inacero non solū
 me dixit. sed et senectutē meā addidit. qd plus est & mi-
 serabilius. „ Ino habeat ualeat v. cū ilo nō irascit ut
 pater. sed dissimulat ut alienus. qz uehementi dolet. et

mirriari se alli-
gat

Signū

Anacolutho qd
fit

Demū

Sollicito
Contristo
Perturbo

habeat subaudi illā „ mi pater plus dixit q̄ solus pater,
sic principiū factū est a cōciliatioē psone „ q̄ tu hui⁹ indi-
geas pa hui⁹ ondēns se dix ut vng hic hic est animus.
„ domus uxor liberi mira grauitate sens⁹ elatus est nec
de Menandrio s̄ propriū Terentii. & liberi inuenti dicit
cum un⁹ esset s̄ inuidiosū liberi uia plures habituz spen-
ret „ Inuenti non geniti s̄m illud hoc ego scio neminē pe-
perisse hic addidit dom⁹ non lupanar. Viceris uerbū est
eius qui sibi uix extorquet ut abjectat curā et proprium
patrib⁹ ac familiare iratis. „ pater licet ne pauca Titu-
bans et balbutiens orō pudore et conscientia „ Attamen dicā
sine 7 Age dicit hoc totū non ex aio p̄mittentis s̄ cū sto-
macho patientis est „ ego me amare hanc fateor amphibi-
ologia me et hanc bñ hanc d̄t non gliterū cui noīe
offendit pater nec peregrinā adiecit ignominia uitā
„ Si id peccare est fateor nō inq̄t me accusare qz amo
amātem ē measat ut febricitantē nemo accusare solet cur
febriciter se amare inq̄t si putas peccati esse fateor me
ēt hoc peccasse Mire iō et subdefendit culpa et assentit ira-
to. fateor id quoq̄ peccare scilicet si id peccare est. qz
amor deus est non uoluntas „ tibi pater me dedo bene
dedo quasi hostilia et contraria uolenti nā deditio i hoste
fieri solet „ quid uis oneris impone executus est trāslato-
nē oneris dicen⁹ impone „ uis me uxoriū dicere hac uis
amittit quod unū est duo fecit ut ondat se non posse
ferre tantū onus id p̄iunxit „ ut potero feram obsequi
sine uoluntate ondit et multū ualeat sub chremetis presē-
tia hec confessio ad recisandas nuptias „ ut ne credas
p̄it no „ allegatiū adhibitu „ huic senem critonē s̄ et
non critonem sed senē d̄t ut de hac appellatioē pondus adi-

Allegatu

DRIA

ceret testimonio. „ aequum postulat da ueniam. artificiose in-
ponit loquenter chremetem, quem uolens usq; ad filio cogito-
nem retainere non inducat irascitam pcam ob contemptum filie
sue, et post hec abire de medio. da ueniam concede indulge
„ Sine pater. i. purgum. „ ab hoc me falli coperiar. o patna pi-
etas ipse accusator est. & redangui se cupit. „ paululum sup-
plicij pau. sup d' ipam accusationem

CRITO CREMES STM PAMPHILVS

MITTE orare una haru q. c. Hic in scena poreditur
Crito in cuius uerbis nō mō quod ipse pmitit. sed
et qd ei pamphil' dixit: demonstratur. & hic oīā d'. & di-
cendo una har. o multas esse cas et pares magitudine
dicens qui quis. „ Andriu ego bonū initū agnituri filiam
itaq; compendiū cā nō laborat de agnitioē psonē critonis
ut ab eo facil' doceri possit. „ Saluus sis crito. ne laboret
ad p suadendū miro compendio poete. iā crito not' est
chremi. „ Quid tu athenas insolens insuetus in solitus. Ci-
cero et insolens loci moneor. Salusti in solens uera accipi-
endi alias arrogans intelligit qui preter legem agit huma-
nā ac nālēm. „ euénit pudet fateri p hereditate uenisse. et
inde ipsū esse qui dixerat supra clamitēt me sicophantā hore
ditatē perseque. „ Itane hnc paratus aduenis. i. subornatus et
compositor dol. „ Tu ne impune mire acriter critonem ador-
sus dilatauit i casationē arte oratoria. „ Tu ne hic i athenis
ubi delicta uindicant. „ in fraudē illius alligas. vñ Virg. ter-
na ubi hę primū licia circūdo. licia nom̄ pl. hic sunt quasi
ligia. „ sollicitādo et pollicitan̄ eoz aiōs lactas. hic et trāfsla-
tio est. q̄ teneros aiōs lactare dulcedie aliqua tenere ad per-
suasionē inducē. un̄ et delectare et oblectare dicim̄. „ ac metteos
amores nuptijs conglutinas. vide oratorie agi. ut grauius

Cicero

Insolens

Virg.

Licia

Delectare vñ
Oblectare de

critonē accuset simo. nūc defendit filū. quē ianducū ī
 crepauerat. ac in etrīos amores. peius lenocinio crimen
 inqessit. nō amicam facere de in etrīce s; coniugē. || metuo
 ne substet hospes. ut ne nō. & bens hospes. nō homo uel
 crito est ei eo noīe usus cā diffidentie. non arbitrare & nō
 arbitraris. || bonus est hic uir cum pondere et distinctiōe pfe
 rendū. || hic sit bonus. hic p ironiam. nec uirū nec bonū esse
 dix. hic uir sit. mire poeta. cum oportuerit critonē inimi
 ciorē chremi. q̄ simoni sic rem inducit. ut sit notior ei cont
 quem maxime uenerat. atq; ab eo defendat magis. ut res
 p grediat ad catastrophēn. || in ip̄is nuptiis. i in ip̄o articulo
 nuptiā. || ut ueniret an haec. plerunq; casus imitatur industaz
 et hoc sepe fit. ut et sedulo facta suspecta sint. || sicophanta
 hoc est. qd mī me uellet sibi dici crito. ut supi timuerat. cla
 mitent me sicophantā hereditates persequi. || sic crito est hic
 mitte. hic chremes traducit illū ab iracōdia. dicen' sic. i tale
 eū esse. & recte qz nature ignoscitur. uoluntati nō. || si in
 pergit que uult dicē. graunter et mate. || ego iste moueo aut
 euro. est ei sicophante perturbare rem bonam. et curare mala
 hoc sg dicit. nō ego hēc turbo aut cogito. qadmodū tu di
 cis simo. || nō tu tuū malū equo atō feres. malum feres nō
 filū. sed amorem ī filio sigt. an qz iratus est et quare. an
 conueniat het uerba pamph timenti. īmo ei conueniunt
 nā quāto magis dissimulat fauorē. tanto plus acquirit ad
 quelq; iam sciri uera possent. addidit tpris celeritatē. & ma
 gna macitate dix. Atticus quida olim nauī fracta. het pars
 arguiti est. que et supra iā dicta. || forte applicat pprie
 de naufragio m litus iactat. Virg. eiectū littore eogenem.
 primū ad chrisidū patrē. p̄mum. qz subinde mortuus est.
 || fabulā. aut ad comedīā rectulit fabulā. qz comedīa fabla

in ipso articulo nuptiariū

quid p̄p̄m sicophante

Vrgili

DRIA

55

est. ex qua argumentum q̄i fabule narrat. aut certe ad iuris
sionē narrationis dicitur. „olim fabule p̄pum. ut Horatius olim
rusticus urbanū murem mūs effere accepisse, nō et ueterē
uetus hospes amicū. „ita ne uō obturbat. si subdistinguit, i
terstrepit accipe sin distinguit, euertit intelligas. Ita ne uero
ob. pot. itane uō subdistingui. et sic p̄ combinationē inferri obt
bat. „ibi audiui ex illo. magna confirmatio uitatis est. „non
tam cito tibi. nō negantis est, sed de facili se dictu⁹ ostendit
phantia, hoc ita dicitur ut nemo audiret. s. adhuc dubi
tans. an ipse sit. „Hem. Surat q̄ putant simonē dñe irascētes
filio critonē submonēti. perū hoc pamph' post iracondiā
patet. An chrenis est dolentis. vel per eius intentionem. ut q̄
in filiā pene peccarat. „Rhannusū p̄irenum rhannus pag
attice est, ali⁹ in andro putat. „hoc testimoniu⁹ cœtu cluat,
q̄uis addat certo scio. Testimoniorū ēī modus duplex est. mani
festus et cœsus. manifestus est q̄ certos testes et p̄ntes habet
cœsus. in quo milititudinē aut ciuitatē diuī sare. ut cico
testis est tota Sitalia. qd tam audientē consternat. est etiam
in cœo iusurandū tabile. absentes q̄ personæ. „arrige aures
pamē. translatio a petore. hoc si mo uideat dicere. ut ali⁹ pa
tant. si meli de se pamphil⁹. „nora et scio. norā famā. scio
frēm fuisse. q̄ et ad personā et ad rē retulit. „meq̄ in asia
psequens p̄ficiatur. bñ in asiam ubi bellum non erat. s. in
grecia. et psequens dixit. p̄seuilationē sequentis ostendens. per
sequit ēī qui non desinit sequi. Virg. multis e matibus una
persequit. „vix sum apud me. hoc est argumentum sapientia
bus. Leticiam uehementem in bonis moderanda. cum un
quisq; gaudens ita perturbet fere ut in malo attonitus. Ut ergo
ēī apud se non est. „vix suū a. m. nō sum apud me. magis con
suetudine q̄ rōne. aut forte sic dicit. q̄i dudū abierit anim⁹

Curti. bis in
fugietem per
secutus
estis
cum ad
amicos Dari
loqueret.

Rhannus

Testimoniu⁹

psequi

Virg.

Duo carnifices futurarū
rerum spes & metus
& dolor at gaudium
præsentium

Gaudio
Gratulorū

Scrupulū

Scrup'

AN

nursus redierit. Ita animi cōmotus est spe metu duo car-
nifices futurarū rerum spes et metus. Dolor ei et gaudiu-
m pātum rerū sunt. Virg. hinc metuunt cupiuntq; dolent
gaudentq; sed dolorem hic i leticia nō posuit. & mire
ordinē seruat. sic ē hec se iuicem sequuntur. mirando tāto
hoc et tam repentinō bono. miranō dā miror & est par-
ticipū. gaudeo. gaudem' nostris. gratulam' alienis. istam
multis modis tuā iuueniri. hic iam redit in grām simo
cum filio. credo pater. aut dixit superius chremes. gauđo
tuā iuueniri. nūc pamphilus s̄ gaudio. sacerū patrem ap-
pellet. ut Tūrā apud Virg. Latinū sacerū patrē et nos
tela pater. sed nō quomodo infra dī. quid restat pater
an ideo restat. q̄ h̄c iā maior pars reconciliatiois est. At
in unus scrupulus restat. At discretiū est superiorū di-
ctoriū. scrupulus a scrupulo lapide dictus. Lapillus mi-
nimus. nam molesta sunt pedibus. inde. scrupolose virg.
Virg. Scrupea tuta lacum nigro. et restat. et p adhuc
dignus es cū r. r. odio. legit et odiū. si accusatiūs p
ablō casu est positus. p odio. separatim odiū legendū est
ut sic dignus qui male habearis. uel odiose. in scapo
scapus est palustris cespes. iuncus idem. sive junco similis
sine nodo. alibi. in eunucho. reddunt curvatura junceas
graciles puellas. Id quero rursus crito obliuiosus est
ut pote alienarū rerū. uoluptati obstat non leticiae
& gaudio. Heus chremes. heus dicendū erat q̄ chremes
critonem intuebat. ex ipsa milies audiū. duas res oñdit
pamphilus. et quod uerū sit qd ex ipa sepe audierat. & q̄
sua sit gloriā. omnes nos gaudere. ut dictū supra cū
gaudere sit de nostris. gratulari de alienis. plus erit gaudere

Virg.

Virg.

DRIA

56

q̄ letari vel gratulari. qd̄ restat pater hoc est ne irascāis
 O Lepidū caput in quo Leporis est plimū Lepidus dī. nā
 lepos est uenustas. nempe scilicet bñempe et scilicet di-
 centes manu & uultu dotem sīgt. qd̄ mox itelligit chremē
 Dōs pamphile ē i. pamphilo p̄ uxore dabū decē talēta. ac-
 cipio. ille nisi dixisset accipio. dos non ēet. Datio ēi ab ac-
 ceptu confirmat. nec pōr uideri datū id qd̄ nō sit accep-
 tum. Echo. hic echo admiratio ē intentiois ad id qd̄ dicti
 sumas. dauo id dedā negotij. addicit et temporis cele-
 ritatē. qui pro q̄brem. non recte. non iuste. si hic
 ad causā retulit. senex uō ad rem retulit. haud ita
iussi. q̄ quadrupedē astringi iussērat. q̄ recte ac diligenter
 et hoc ipm̄ non uacat. nā iam uoculariter loq̄ & minus
 irascentis est. et placabilis animi. haud ita elegantius
 est. & amphibologice. et simul oñdit q̄ propici sit pam-
 philo pater. & q̄ facile ueniā dauo impetrare possit. ab
 eo quippe q̄ ēt iocet. pamphilus autē dixat. non iuste. ille
 sic r̄ndit q̄ dixit. non diligenter uinctus est. & haud
 ita iussi. sic ēi p̄ceperat quadrupedē.

CANTO VI. 3. PAMPHILUS adolescentes.

P̄ oriso quid agat pamphilus atq̄ eccl̄. Hec Scena
 Alterū generū chremeti cōparat. ne aut carinus t̄stis
 recedat. aut non p̄uisum uideret philomene. Prouiso
 qd̄ agat. hoc colloquum post cōpendiu fabule inducit: ut
 una narratiōē et negotiū carini trāsigi possit. p̄uiso q̄ a.
 duplicitē res ob oculis spectatoꝝ mouentur. aut ēi fūta
 p̄mitunt. aut facta narrant. p̄uiso duo sīgt. et pui-
 deo et p̄edo. nūc sic esse hoc uerū lubet. sic delicate
 p̄ferendū. et separat distinguedū. At m̄ nūc sic esse uel.
 Sensus hic est. Alii putent ut uolunt. ego autē uerū ēt.

Lepos
Lepidus

Datio

Accepto

Echo

Qui p̄ q̄m ob re

Prouiso

confirmo q̄ m̄ libet uerū credē. // Ego deorū uitā ppea sē
 piternā esse arb̄ om̄e qd̄ habem̄ aut mutui est aut pp̄.
 mutui est qd̄ ad tps̄ habem̄ n̄ post mō; nr̄m futur̄ est
 ut uilla dom̄ uxor lib̄ et reliqua in hūc mō; pp̄um ut ai
 et bonū sempitnu; qd̄ ppe de diis dī. Non ē aliunde uene
 runt sed apud se ipos sunt semp̄. Epicurū secutus hoc dī
 pprie ergo de diis sempiternū dixit. nā inter sempiternuz
 et perpetui qd̄ sempitnum ad deos. ppetiu; ppe ad hoīes
 pertinet. Ego deoz v. p. f. e arbitror. Hac sentētiaz totam
 Menātri de lūnacho trāstulit. et hoc est qd̄ dicit̄ contami
 nari non decere fabulas. ego arbitror. non dīx q̄ sit ss q̄ uex
 putet. Quid a ceteris philosophis repudiāt de otio deorum
 ac perenni uoluptate. // proprie sunt perpetue & sepiternē
 q̄ non sunt accōmodate ad tempus ac mutuę. sic et supra
 nihil ne esse propriū cuiq̄. si nulla egritudo huic gaudio
 int̄cessent. s. sim sup̄dictā sentētiaz. si propria hec inqt̄
 fuerit uoluptas. deus sum. // Quid illud gaudū est. In alij
 dñi psōna iſertur. // nā huic scio mea solo. g. g. solide solūfiḡ.

D A V Y S P A M P H I L Y S C A R I N Y S
 Bl̄ nam hic est. In hoc actu mira arte ea q̄ restant de
 comedia breuiter explicant̄ & designant̄ duorū soci
 orū binae nuptie, ubi nā h̄ est. s. pamphil. & quis hō
 in affectu gaudentis pamphili et dñi ḡ culatiōe cognitioe
 rerū carino s̄buit. cui persona parce uatur post compē
 diū. // certe id scio qd̄ in contigerit. scio. p̄ presensi. // mo
 re homiū. hominū abundat. euemit ut qd̄ sim nactus
 mali. q̄ fama mali celerior q̄ boni. i. ut facilius mala
 q̄ bona nuncientur. ergo dixit quid ille prior sciret
 q̄ esset iunctus q̄ is cognitā gl̄icerium cognoscet̄.
 Mea gl̄icerii suos parentes repperit. hec ita narrantur

davo ut eadem opera etiā carinus audiat. // pater ait
 sumus. hec omnia ut diximus pp carinū dicunt ut au
 diat amicus sumus & eius. // Num ille somniet ea q. v.
 hinc Virg. ^{m. b. u.} credimus. an q̄ amant ipsi sibi somnia fingunt
 ah desine compendui attulit. // bis factum a gratulatioē cep.
 // Age me in tuis secundis rebus respice. hec sunt q̄ absolute di
 cunt et est cōmonitio. Sunt cī qui felicitate elati. ne re
 spicē quid uolūt amicos. et respicē p̄be est retro aspicere
 i. quē precedit felicitate. ne obliuiscaris. // Tuus est nunc
 chremes. q̄i nūc per pamphiliū nihil possit uero carino dene
 gari. cū neq̄ ei chremes denegauit. // atq; adeo longum est
 exp̄il. quia undacter et artificiosissime binos amores duo
 rū adolescentiū et binas nuptias in una fabula machiat
 est. & id exemplū p̄scriptū menandri. cuius comediam
 transferebat idcirco aliud in proscenio. aliud post scenā Menander
 retulit. ne uel multo longius fieret. uel in eandē pp rez
 similitudinē congerent. // sequere intus apd' gli. iam post
 scenam itur. q̄i ulterius in proscenio nihil agit. // ne ex
 pecteris dū ereant hic intus despondebit mire dī latent
 se laudans. quo uerbo audiū adhuc populu audiendi a
 deo q̄. cupidū et intentū ostendit. ut finem comedie eue
 nisse non senserit. // Intus transigetur. si quid est. q̄ relig
 artificiose poeta hereditatis iusta petitionē ex critonis p̄soā
 p̄termisit. que ei glorio cognita iure tribuebatur. ne uel
 parue rei critonis tractatio aut defraudatioē gloriae infis
 caret. finis fabule. ad letū exitū spectans. // si quid est qd' restat
 quia narratioē dignū non est qd' carinus rogat. ^{ad modis frā}
NONATI COAMENTVM FINITI ANDRIĀ.
 sed uero letū exitū spectans. ^{ad modis frā}
EIVSDEM SEQVIT̄ IN EVNVCHVM.

Respicere

Machinatus

EVNV

Hec masculini ḡnis nomine nuncupata
est Eunuchus fabula. & est palliata Me-
nandri uetus. quā ille auctor de factō
adolescentis qui se p̄ eunicho adduci ad me-
retricem passus est nominavit. Itaq; ex
magna parte motona ē. Atq; in hac comoedia qui per
sonā parmenonis actor sustinet primas h̄t partes. Seconde
sunt cherec. Tercie ad phaedriā spectant. hui⁹ prologus sane
est cōcitator. nam & obiicit crimina adūsantibus & cōmina-
tur in posterū et accusatore narrat iuriam Terentio fa-
ctam & ad ultimū tumultuose & cū magna inuidia de-
fendit poemam. ^{in turum opif} Hec & continentias ita aequales h̄t ut
nisi dicat longitudine operis Terentiu⁹ delassata dormitasse

A ctus sane implicatores sūt in ea et qui non facile a pari
doctis distingui possint. Ideo q̄ tenendi spectatoris cau-
sa mult poeta noster omnes quinq; actus uelut unū fieri
ne respiceret quodāmodo. atq; distincta alicubi continu-
atione succidentiu⁹ rerum ante aulea sublata fastidiosus
spectator exurgat.

A eta prima est ludis megalensib; L postumio L cornelio
aedilibus curulib; et tunc personatis. L Humidio proti-
mo Turpione. Item modulante flacito claudij f; tibius dex-
tris et sinistris ob locularia mīta p̄mixta grauitati. & facta
est tanto successu plausu atq; suffragio. ut rursus esset uen-
dita & ageretur iterū pro noua. pro q̄ ea pretiū quod nulli
an ipsam fabulā contigit octo milib; sextertū riument
poete. In hac Terentius delectat facetis. prodest exemplis
& uita hominū paulo mor. datus q̄ in ceteris carpit. Exē
pla aut̄ his morum tria precipua p̄ponunt urbani mois

Motoria

q̄d aliq⁹ dix Horat⁹ de
homero.

CHVS

parasitici militaris. Hec edita tertio est & pronunciata Terē
tū funuchus. Quippe iam adulta cōmendatioē poete ac
meretricū ingenuis notioribz populo. Facta autē ex duabz
ores una latina est. Nam ex Funucho et Collace Menā
dri fabulif hec Funuchus Terentiana scripta est non sine
crimine. q multa in hanc trāslata sint ex multis grecis
quod totū prologus purgat atq defendit

DECLINATIO ARGUMENTI IN EVNUCHVM

CAPTA quedā ex attica virgo nobilis aduēta est rho
dū. ibi q; matrī Thaidis metricis ab amico dono data
est & aduēta uelut soror cum filia est thaidē sed thaïs re
licita matre rhodo cū amatore quodā athenas se cōtulit
ab eo q; heres mortuo instituta mox a milite Trasone di
lgebat̄ nimis. qui cū matrem athenis profectus thaïdis
mortuā rhodi et sup̄dictā virginē ab heredibus mortuę
auaduertiss; uenditioni ppositā. q; uis ignarus renū oūim
emit tam̄ et dono amice sue uexit thaidi. Verū postq
adueniens riuale phedriā apud amicā repperit quē per
eius absentiam sibi meretrix conciliauit. affirmauit non ante
se datur promissā virginē. q; thaïs emulum foras exclusiss;
Illa ergo & si amabat phaedriā. cupiditate tam̄ et recipandae
uirginis et eius amicæ. quā a parvula ut sororē dilexerat
exclusit phedriā. Hic ille p̄ irascat̄. post accepta facti rōne
a thaide lenitur concedens militi bidui spaciū. et sic rūsp
fasciat̄ statū. Acne uel muneribus abeundo suparet̄ a mi
lite ipse eunuchū et ancillā parmenoni subet abiens ad a
nicā ducere. Verū cherea fī. phaedrie uisa in uia uirgine
iſlamatus amore eius ueheniti ad hoc euasit. ut peunuch
ipse diceret ad thaiderem. Hac occasione uiciata uirgo
mox eius et nobilis cogita ual̄t̄ uxor chereę. Phedria

EVNV

Conqueritur fortunis

et miles ex riuqibz concordes per parasitū redditū cōmū
amica sine certamie potuunt. In primo actu phedria
exclusus a thaidē secū primo mox cū parmenone con-
gritūt fortunas suas ad postremū coram accusant tha-
idē permulcēt ab eadē et uoluntario digrediēt rūsse-
se concessurū in spaciū bidū esse pmitit. Secundus
actus pfectiōnē phedriē cōtinet delegantis seruo dedu-
ctionē eunuchi et ancille ad thaidē tum parasitū loquētē
per quē virgo a milite dono amice missa est. tū Interuentū
cherec amantis uirginem eiusdemq; cū parmenone consi-
lum de ea potuūda per fallaciā q; pro eunuchō ipse suppo-
net̄ thaidi. Tercius actus characterē exp̄mit militis et
parasiti per ridiculū colloquū tū iuitationē ad cenam
thaidis tum uelut q̄dā litigatiōm factā tū uerba creme-
tis ad thaidē uenientis perduciq; ad milite. Antiphonis
cherecq; colloquū de viciata per dolū uirgine. In quarto
actu Dorias nuntiat uirgū mter milite et thaidē redditū
ex illa phedriē querelā pithie de viciata uirgine apud
phedriā et eiusdem stupentis qui audiebat errorem. ebrij
chremetis uba petulantia thaidis aduersū milite & mi-
litis aduersus thaidē parata p̄ha ridiculeq; deposita.

Vintus actus cōtinet q̄relam thaidis de viciata uirgine
sp̄cum phitia post cum ipso cherea tū interuentū nutias
atq; chremetis tū perturbationē parmenonis per dolū pithie
atq; indicū per senem q̄ rare tūt adueniat confirmatas
nuptias et ad ultimū redditū in gratiā militis cū phedriā
et cherea.

EXPOSITIO PROLOGI IN EVNV

arbedq; exordio. CHVM

CHVS.

I Q V I S Q V A M E S T q
 placere studeat bonis. Attendenda po
 etae copia. q in tot prologis de ead' cā
 iisdem fere sententiis uariis uerbis utet.
 q plurimis & minime mltos ledē m iūs
 poeta. cū dixisset quisq̄ intulit m iūs. -
 alibi cūnus mos maxē consimilis est uestrū hī se ad
 uos applicat. Tum si quis est. bñ quis. ne L. Lauinum
 a se lessum esse fateret. tū i. preterea. ut Virg. ^{m lue} Virg.
 nūc hesperidū. inclementi p mlementi. ut senior sepe ^{m lue} Virg.
 apud Virg. p senex. existimauit et existimat legit p
existimauit. responsū non dictū esse. Figatiue dictum
 hic nominatiue est. in ea uermer. participialit. in quem
 quiduis hāc rerū conuenit q sunt dicta ī stultū. Qui bñ
uertenō in latīnā lingvā transſerendū est. Plautus uat
 barbare aut uertendo corrūpendo. Idem menandri phas
nūc. n. d. Apparet pnuiciatū qī hoc ipm admonuerit spe
 etatorē. q turpiter et imperite hec fabula ſepia ſit. et
 bñ nūc nup: ut ex manitate facti oñdat. nihil eſſe dicen
 dū q displicuerit hec comedia Lauinū. ppea q res reuertit
 ut om̄s meminerit. Phasma aut̄ nom̄ fabulae menandri
 eſt in qua nouica ſupducta adoleſcēti. uirginē quā ex in
 cino quodā conceperat furtive ſductā cū haberet in Late
 bris. apud uicinū pximū hoc mō ſecum hēbat aſſidue m
 lo conſcio. parietē qui medi' intra domū mariti ac uia
 ni fuerat ita pſodit. ut ipſo transitu ſacru locū rē ſimula
 ret. ei q̄ transiū intenderet hāc. ac fronde felice rem di
 uinā ſepe faciens & uocaret ad ſe uirginē. qd' cū aiādū
 tiffet adoleſcens p aspectu pulchre uirginis uelut numip
 uisu p̄uſſus exhorruit. ut ſabile nom̄ eſt phasma. clēm̄

re cognita excorsit amore puelle ita ut remedium tantae
 cupiditatis nisi ex nuptiis^{nō} reperiueret. Itaq; ex cōmodo ma-
 tris ac uirginis concessuq; patris nuptiarū celebritate fi-
 nem accipit fabula. Vtrū ergo dicat hoc q; tantā fabulā
 transferen^o L^eserit Lauinus. ac non hoc de quo tantū re-
 prehendat sed us signis uelit ostendere quē dicat uictioseth
 saurū composuisse ut in thesauro sit calpa nō phasmatē
^h nūc nup. ex illis uerbis est q; pp ambiguitatē cū adiecti-
 one p̄ferebant. nā nisi adderet nūc hoc nup olim pōlem
 et significasset. Idem menandri ph. n. n. dedit. hāc fabla;
 totam damnat ut apparet silentio. Thesaurū uō non
 totū sed ex uno loco. Atq; a thesauro scripsit tam dicere
 Arguit Terenti Lauinū q; contia consuetudinē litigantū
 defensionē ante accusationē induxit. huīmōi cī cī t
 Lauini argumētum. Adolescens qui familiarē subornarat
 seruulū mittit ad patris tumulū. quod senex sibi uiuus ma-
 gnis operibus apparauerat. ut id aperiret illatus epu-
 las. quas pater per annū decimū cauerat inferri sibi /
 tum agrū in quo monumētum erat. senex quidam auarus
 ab adolescentē emerat. seruus ad aperiendū monumētū
 auxilio usus sens. thesauro cum eplā ibidem repperit
 Sed thesauro tanq; a se p̄ tumultū hostilem illic defossu;
 retinet & sibi uendicat senex. Adolescens iudicē capit
 apud quē prior senex. qui aurū retinet causā suā sic
 agit. Atheniensiū bellum cū rhodiensiib; quale fuerit
 quid ego hic p̄dicem et reliqua q; contia nām iuris qz
 consuetudinē posita argumēta notat Terentius. q; ille or-
 do potior sit. ut adolescens prior tam p̄ponet. qui petit
 inducit prius. Unde a quo Virg. genus unū latinū. nā
 possessorem fecit priorem agere q; petitorē qd abhorret a

Virg.

a cōsuetudine iuris et litū // q̄ ille deest dicat // qui
petit. an petitor q̄ ille qui petit. et esset recta locutio si
diceret q̄ petitore. qd̄ abhorret aut q̄ illū qui petit. s̄
q̄ ille malit. ut subaudiam' cām dicat p̄ zeuma a su
periore figuratū // Dehinc si loquāt̄ ut frustre ipse se.
s̄ mox addidit aut sic cogitet. s̄ taceat // Defunctus iā sū
i. om̄i labore liberatis sum, auctāte iā confirmata et i
uolabili defunctus iā sū. idest iā egi fabulas meas. aut
iam desati piclitarī in edendis comoedijs. aut certe iā
edidi quā reprehendis fabulā. // nihil est quod dicat m̄
nō sit de suis uicis securus. pp̄ uetusatē nihilominus
rephendet a me. // is ne erret moneo. ḡ dērigo suū errorē
Habeo alia mīta que nūc condonabunt̄. i. remittent̄. sic
in phormioe. Argentū qd̄ habes condonam' te. Nam
ex dono abltō casui iungebat ueteres condono accusatio
ta ut facere iātūt̄ obliqua narratio facta ē sm̄ casū accu
satiū. // postq̄ ediles emerūt̄ quā n̄c adturi sum' p̄ficit
ut inspiciudi ess̄ copia. Emerūt̄ aut̄ mediā corr̄pe. ut
matr̄ longa dēcē tulerunt fastidia m̄ses. perfect̄ mire q̄
difficile et illicitū. // exclamat furē non poēta. mire rep̄
hendit an uitū. q̄ de causa maledicti dicat // et nihil
uerborū dedisse tam̄ aut neminē fessellisse aut nihil ap
posuisse de suo. excl. fu. nō po. ad hoc nulla reprehensio
si quid̄ licet transſferre de greco in latīnū // nihil dedis
se uerbor̄. dare uerba decipē est eū. qui cū expectet rē
nihil inueniat p̄ter uerba. et alibi. verba ist̄e sunt. an
aliter nihil dedisse de ſtilo ſuo. Terentū de ignorātā car
pit. at ip̄e ut imprudens h̄az̄ retū. ſe defendit non ex
ſtulticia. parasiti personā inde ablata. et hoc mire nō uſ
objac̄t. s̄ personā eſſe translata. Quid ſtultiſ aut ca

Dono
Cedono m Cōſten
ſtue. D?

Dare uerba. ir̄ fit
decipere

lumenosius dici pot. si id est peccatum. peccatum imprudentia
 est poetae. sed negat peccatum dehinc concedit et purgat
 imprudentie ignorantiam non imperitiam. Nam superius
 peccatum non est. sequens participium. et sic id ipsum purgat
 uenali qualitate ab imprudentie partibus. in eunuchu
 sua. ad fabulam non ad hominem retulit. ut centauro
 inuenit magna. Bonas matronas. ut nausistrata y
 metrices malas ut thaidem et bacchidem. bonas ma. facie. m.
 malos. sic est in ea utorum. scortari crebro uolunt crebro
 coniuinarier. artificiose omni materia comiconum. pa
 situm ut gnatone gloriolum militem. ut trasonem. et facere sub
 audi. falli per seruum senem ut Demeam. Simonem. ama
 re odiisse suspicari. mire de personis ad gesta cum uarietate
 transiit fecit. omne enim quod in oratione uenit uel persona
 uel factum est. amare odiisse. quod odere non est in usu in
 finito modo. nullum est iam dictum quod non s. d. p. similibus
 positum dictum. ut super peccatum. prius est non. sedcum
 est participium. cognoscere meas comedias. atque ignoscere si fa
 cta sit per imprudentiam. que ueteres factitarunt. si faci
 unt noui. et uarie dixi factitarunt et faciunt. cum magna
 defensione Terentij semel factatis id quod sepe ueteres
 aduertite. nos dicam attendere. ueteres plene animi
 aduertite. quid sibi lumich uelit. sibi ut alibi. Nam pro
 deum atque hominum fidem quid tibi uis. aut quid queris?
 PHEDRA nudo. horus. PARTENO seruus

PRIMVS ACTVS

Quid igit faciam? In hac prothsi exemplu propo
 nitur. quod non sue potestatis sit quam amat. quod sapiat
 qui non amat. neque aliud effectus est. Quid igit faciam
 apparet multa prius tacita cogitasse adolescentem. et tam
 in hec uba irrupisse. quod prodeinde. quid igit f. sic incep

CHYS.

Menander. Virg. hem quid ago & est dialogismos per
 dite post multā frusta cogitationē non eam ne nūc quid
 non eam s̄trobis distinguit. Hungit qui sm̄ menandri ex Prob)
 legunt & comparet constitutā. ut q̄ inque compatū est. q̄n
 perpen̄ metricū contumelias. Sic in Andria priusq̄ harū sce
 leta & lachrime. cum sit iratus de omnib; querit & exclusit
 reuocat. utrumq; iuriosū ex uerbo dicen̄ exclusit & potius
 q̄ non emisit & reuocat poti⁹ q̄ petit ut redeā quod erat mo
 derati⁹. redeam non si me obsecret. bñ de ea quae totu⁹
 pterue agens exclusit reuocat & non petat nec roget nec
 oret sed obsecret inq̄t quod horum diū in maiore p̄tē
 est ultimū. Si quis hercle possit dissuadet ab amore &
 nihil prius neq; fort̄ deest est. ut multā ille et terris iacta Virg
 tus & alio & prius mō ad laudē non ad ordinē pertinet.
 ut Salusti que prima mortales ducit. et in l'auton tu mer Salust
 quia suauia q̄ prima essent h̄re & nauiter a nauī dictū a
 qua in alto nullū diuersorū est & infecta pate indicās te
 amare p̄ uerbis idicans. ut alibi ibi tū exanimatus pam
 philus bene dissimulatū amore & celatū indicat. actū est
 de ure translatū & illuc de iudicio. peristi de supplicio
 actū est p̄ eo qd̄ dixit ad cā uenies. illuc p̄ eo indicans
 te amare. peristi p̄ ferre non posse. illuc semp in fine
 transacte rei ponit. eludet ubi te uictū senserit. eludere
 est finē ludo dare. Proin tu exin et exinde sic p̄in et
 promde dicebat. Here que res in se. neq; consilium
 neq; modū h̄t ullū. Concessum est in palliata. ^{consiliaria comoda} comicis. ^{Imperatoria si. si. crucis}
 uos dominis sapiētores fingere qd̄ idem in togata nō licet
 facere & cā consilio regere nō potes. Nūc domino seruus
 est sapiētor. sed amans est idem ut Carinus. quid faci
 le om̄is cum ualem us recta consilia cogitis damus & In amoē

Comp̄. i. con
stitutam

Salust

nauiter.

mira Expositio & duplicita

illuc

Judere

hec omnia insunt. cū duabz ppositionibz efficacius dictū
 inducie. pax ad paucos dies. uel q̄ in diem dent' uel q̄
 in dies ocū p̄beant. pax rursum bene ut cōsolaret ultimā
 partem posuit. hec si tu postules. nihil plus agas. nihil
 agas. qd' nūc tute tecū iratus cogitas. p̄ que & sit conse
 quens hec uba. sic in Andria quod pleriq; om̄s faciunt ad.
 uam singula sic explent. ego ne illam non ulciscar. que
 illam recepit. que me exclusit. q̄ non admisit. non
 potuit ḡ complere orationem. secū loquens et dolore uexat.

Virgili) cū indignatioē ut Virg. quos ego s; motos p̄st. com. fl.
 hec uba. uerba dixit q̄ nihil effectura sunt. una me her
 cle falsa lachrimula. expressio ad antithesim ducens. et
 non uera sed falsa et non lachrima s; lachrimula. et nō
 ultro flens. sed oculos terendo. et nō facile s; ui. et non extilia.

Virgili) uerit. sed expresserit. hic Virg. capti⁹ dolis. lachmisi⁹ coa
 etis. quā oculos teren⁹ misere iux⁹ ui exp̄sserit. totū sensum

Virg. uerbis significati⁹ prulit. ut stridēti misere stipula dis
 perdere carnī. et Vna dolo diuī si femina uicta duorū.

Virg. Nunc ego et illā scelētā. nūc i. sero. ut Vir. nunc scio

Virg. quid sit amor. et nūc augur apollo. nē litig sortes.

Virg. prudens et sciens. prudens est q̄ intelligētia sua aliqd

sentat. sciens qui alicui⁹ mētio rē cognoscat. ergo pru
 dens per se. ut hic nē phedria. et sciens per alios ut
 p̄ parmenonē. uiuus uidensq; p̄eo. mire et noire
 uiuus p̄eo. sic dixit ut intelligamus octador. et ui
 uus q̄ sapiens et sentiens. uiuus uidensq; p̄eo. bene
 addidit uidens nam uiuus perit. qui et dormiens
 opp̄mitur uidens aut qui uigilans uī patiat et peat
 nā uidere p̄ uigilare posuit. ut et Vir. de Sileno. iā q̄ ui
 dēta sanguineis frontē moris et tempora pingit. ergo

prudens
Sciens

UIMVS ACTIV

uiuis non mortuus. uidens non dormiens. redimas captū. Sat. Gallust
 sin captus prauis cupidinibꝫ. q̄ queas mūno. q̄ queas pseue
 rauit in translatioē. quā iandiu sūpsit ab illo. si sapiſ. i.
 si sapias ad inferiora iungendū est. nam aliter non intel
 ligetur. n̄ ſundi calamitas. p̄p̄e calamitatē rustici grā
 dinē diount. q̄ cōminuat calamū. i. culmū ac ſegetem. i.
intercipit. p̄prie intercip̄ q̄i totū capit. Plautus in Au. Plautus
 q̄ ſola interbibere ſibi noſcar

THAIS in metris PHEDRIA amator. PARMENO ſeruus

Miseram me ic. neue aliorum in aliā partē ſeorsum
 retrorsū dicit. q̄ heri intromiſſus non eſt. hec Lenius
 nt de facto ſuo loq. alter iratus. ut excludit reuocat. redeat
 non ſi me obſeret. tremo horreoq;. ex amore nimio. ni
 miuſ ignis effectum frigoris reddit. uti ex frigore nimio
 effect ignis exiſtit. postq; aspexi hanc. nam magnus ca
 lor et horrore incitat. ut nimiq; febres. accede ad ignē
 hinc. aptus ignē p̄ metrice accipiemus. q̄ aram apollis
 uel q̄ amator uritur. ut At ih ſeſe offert ultro meus
 ignis amictas. uel q̄ aunda luci ſit ſeu libidinis ut
 ignis alimtorum. lam caleſtes plus ſatis. noue. ſed intel
 ligitur plus ſatis. q̄ horrueras. hoc quidā ſupfluū pu
 tant. At in de iis uidet̄ eſſe. que a ueteribꝫ gemiabāt
 ut pleriq; om̄s hoc eſt om̄nes. et pleraq; om̄ia. i. omnia
 ſic et plus ſatis p̄ ſatis. q̄ quis hic loquit̄. non imp̄te
 intelligunt. q̄ exiſtimat metrīcē et hoc ſimulare q̄ n̄
 p̄ uideris phedriā. nam ex pſona et dictis eius ceteris hoc
 cōuenit. et tūc erūt gratiosa oīa q̄ ſupradixit. cur non
 recta introbāſ. ſatis mire additū recta. de exclusione
 uerbū nullū. plus admiratiōis eſt. nec accusatiō. nec fa
 tificationi locū reliquieſ ſmetricē callida et diſſimulata

Calamitas unde
 n̄ ſi calamitū or
 culmus.

Intercip̄

Hinc ignis effectū
 frigoris reddit uti
 ex frigore nimio
 effect ignis exiſtit
 ut in horrore fe
 briū

Pleriq; om̄nes. i.
 om̄nes
 Plus ſatis p̄ ſatis

ſimulare
 ſupradixit
 ſimulare

de
 recta
 ſatis

Vero semp ro
mæ conuenit

Virga

muria. Quid rases & hoc callide. q̄i innocent̄ ne sus
picet quid' quod succenseat adolescent̄. Sane uō q̄i
in ex semp p. f. Tolle sane uero nā pronuntiandū ad in
tentā uultumq; dicentis ut in uerbis nō negatio s; cōfes
sio esse crederet. nā uero semp ironie cōuenit. ut Egregiā
uero laudē. aut q̄i sū apud te primus. duo dix. qui
dolet. q̄i clause fores et quia posterior habet plato mili
te. aut q̄i sū apud te primus subaudit̄ ideo non recta
introj. missa istec face. alia dissimulatio et durior p'
admonitionē. s; bñ intelligit q̄ hoc a metrice ridenti mol
liter et osculū porrigit̄ dicti accipit. Quid missa magna
virtus poety est. nō sentētias solū de consuetudinē acce me
dio tollere et ponere i comēdia. uerū et uerba qdam ex com
muni smone. ut ait nūc qd missa. o thais thais utinā
m̄ esset pars equa amoris tecū. uel amandi uel nō amādi
scilicet. ac pariter fieret. nō eque n̄t. s; simulr. Sal. cuī
pariter obvia riseretur. ac pariter fieret. ut aut hoc tibi
doleret itidē. ut in debet sup. si ambo amarem̄. Anime
mi phedria. mi vocatiū est ab eo qd est meus. vide q̄ fa
miliarē hoc idem repeatat blandim̄taz. vult ei Terenti
uelut peculiare uerbū hoc esse thaidis alio tonē dictū
est. Tu ne hic eras mi phaedria. ne crucia te obsecro aīe
mi phedria. hec rursū nisi amplectens adolescentē mu
lier dixit. uidebit̄ ne crucia te sine affectu duc̄. et cu
gestu quasi in eo et ipsa cruciet̄. nā ideo subiicit animē
mi hoc est animus meus. non pol quo quenq; plus amē
hoc totū nimis blande. & cu contradicō adolescentis di
xit meretrix. faciendū fuit. legendū faciendū scribendū
totū hoc semp necessitat̄ adiungit̄. ut virg. aut pacē
troiano ab rege petendā. & alibi Arma acri facien̄ uiro.

Sallusti

legendū faciē. sc̄ben.
semp necessitat̄
adiuungitur

Virg

Virg

Credo ut sit misa p̄ amore exclusisti hūc foras oratione ac
 facete additū misa & cum illa a deriuatioē cause ar-
 gumentaretur mire a parmenone correpta est. nūsimile
 nō est quis quem amat eundē possit excludē. exclusisti h̄c
fo m̄tuens puellam et ei ostendens phedriā ut ostēdat
 q̄ falsa ac repugnantia loquatur meretrix. Age sed huc
 qua gra te accersi uissi auscultā cor ripiens est modo
 age non hortantis aduerbuā re accersi uissi auscultā hoc
 est qd̄ supra ait non eā ne nūne quid̄ cū accersor ultro.
 Dicū in meretricia calliditate comendat q̄ dictura est. y ego
 optime bene non expectauit seruus ut pro se dominū
 responderet thaidi. yerum heus tu hac lege tibi astute
 seruus reponit thaidi uitem nam illa ut magnū uoluit
 expectari qd̄ dictura est iste ut falso contemnit. mea
 astringo fidem fidem astringo promitto q̄r uincula fidei
 dicunt. Que uera audiui mire incert parmeō reddit
 metrici. Nam ut seruū metrice difficile est tacere comis-
 sa ita metrice parui est dicere ua. ycontineo optimie p-
 prie a metaphora uasis translulit uba eius. sin uanū aut
 falso aut fictū est conti. p. ē. uanū qd̄ fieri nō pot
 fictū qd̄ factū non est et fieri potuit falso est menda
 cui simile ueritati. uanū nec possibile nec uerisimile.
 fictū totū sine uero sed uerisimile falso loq̄ mendacis
 est. fictū callidi. uanū stulta. falso loqui culpe est. fictū
 uitatis. uanū uerorū. falsis decipimus. fictis delecta-
 mur. uana contemnū. hac atq; illac p̄fluo plenus ri-
 mariū sum. Vilis et abiecta translatio est apta apud
 metricem loquenta. translata q̄ ab aquario uase fictili
Proin tu taceti si uis uera dico. utru te taceti an tuū
 dichi an im personaliter. et infinito modo. samia

ANG.

P̄ ista puella vider intelligē
 Donatus Virgine dono data
 thaidi p̄ militem si fallit
 ob corruptionē ouīm
 textū Terentij in eo
 loco paulo vlti
 ubi inquit thais hic meus
 amicus emicet ei dono
 in dedit. nō dedit
 si datur debet dici.
 nō m̄ adhuc
 sibi deditar.
 nā si dedit. non sequitur
 qd̄ d̄t thais. cupio illā
 abducere. et p̄-
 pue non sequeret
 aduentus possit gnatos.
 sicut in postremo est.
 qui eam puellā secū
 ducebat ad thaidēz.
 restat is ut locū ille
 Superior p̄ ifornā dicitur sit
 primo tempore i. nullo.

Vanum

Factum

Falsum

nūgī p̄p
 uerisimile
 uerorū

Agite

EVNV

mater fuit. Puduit dñe thaidē meretrix in mater fuit qd
 tani significauit dicen^o alumnde cive alibi habitasse. nam
 ideo metrices pegrine dictē sunt in comedijis ut in andria
 adeo est demens ex pegrina. *¶* pot taceri hoc id uenissimile est
 nec hoc ad Laudem pfect. sed hoc ad dedecus metrices. potest
 taceri hoc. pegrinam nasci metricē et ideo pot uerum uideri
¶ puellā dono quidā. etas et sexus causa amoris sunt. cur hāc
 thais diligit puellā. puellā dono quidā mercator dedit pp.
 hoc ē meretricē fuisse matrē. cū dono puellā accepisset. *¶* ex
 attica hinc abreptā qd athenis scena ē constituta. *¶* arbitror
 bene arbitror et nihil certi. quando ei ausur' esset parmeno
 adornare cheraā ad uiciandā uirginē si pfectret ciuem esse
¶ Matri nomē et patris dicebat ipa. qd insantis memorie pro
 xima sunt. nā quid prius etas illa. qd parentes cognoscit.
¶ Signia cetera i domū. patriā. regionēq; ei. *¶* neq; per etatē etiā
 potuerat. hoc ideo addidit. ne esset minus elegans. qd neq;
 ret. *¶* Mercator hoc addebat. ad patris salicet nomē et ma
 tris qd puella dicebat *¶* unde emerat p a quib; ut genus
¶ unde latinū. itē quomoⁱ ex daio nup audiui. & causa
¶ dicē unde prius petū aurū *¶* e sumo. Sumū p montori
 um atheniensū. in eo emporū rerum uenalū est *¶* ma
 ter ubi accepit. hec figura in narratioib; basis dicit. cui
¶ omnia pedentē dicint insinuandi qdā. ut nunc matri
 mercator dono dedit. Mater ubi accepit. et simul conuenit
 mulieri loquiti huimodi mota. *¶* cepit studiose omnia docē
 mire nō cloavit. sed cepit docē. Et uide qd satis miliebit
 mater ubi accepit. accepit simplicē. an audiuit ingenuā
¶ si melius prius. *¶* ita ut esset filia. ergo uelut soror habēda
 thaidi. et iō sequit. *¶* Sororem pleriq; esse credebat meā et
 oratore cumulat dignitatē et amore puelle. ut ei compatioe

Basis figura d^o
 Tū bāivā

leniatur iniuria facta phedrie, et ego cū illo uno quo cū rem
tum habebā hospite totū dixit, et q̄ hospite et q̄ rem hēbat
et bñ tūc et nō nūc. nā nūc cum duob⁹, duo cū una rem
cōsuetudinē, amore, hospite. i. attico. ab⁹ huc ex rhodo a-
thenas scilicet, qui in reliquit hec q̄ habeo om̄ia. hoc ideo
ne tantūdem obsequi exigat phedria ideo cōn parmeno,
V trinq; hoc est falsū effluet, ipse expōnit hoc. ut tanq; quid
dicat et cōn dicen° qz presens amator grauitur hoc die to
neq; tu uno cōtentā eras, q̄ ppe qz adimisat militē neq; sol⁹
dedit, q̄ ppe qz nō om̄ia tua illius fuere mortui. nā hic
quoq; nō phedria s; hic dix tangens illū, et quasi inuitō
illo hec exprobat. bona magnāq; partē ad te attulit, hec
multo p̄nunciata, bona nūc in specie d^t, magnā ad q̄ti-
tatem discretiue dictū est. nā alias bona p magna accipim⁹
et milita. ita est, nō erat negandū qd dix parmeno metri
satisfac̄ capienti et nō tacenti culpā in cōscientia esse. Int̄
ea loci oratorie p̄orem amatorē facit militē q̄ phedriā, nā
posterioris d^t hunc cognitū p abstinentiā militis. Ergo cum
milita phedria rualis supductus sit, cōsequens est ut miles
q̄ri debuerit, nō phedria. et p̄terea nihil mix si ordine suato
miles aīpositus fuerit amatori post nō, cognito. hoc et sine
puelle et munoz causa, mltum p militē cōn phedriā ualeat
S ed uide metrīcē qn̄ dixit rem p̄tientē, quot et q̄ta blādūm
ta subijat, dicen°, tu te sas post illa q̄ int̄mū habeā, nā
hoc ad orōnen nē p̄tinet, et mea consilia t̄ credā om̄ia. ex
presenti actu sumpsit argunituz, q̄ nē eum tanḡ consul
torē adhibuerit, et bñ credam secūdum illud potin est h̄
tacere, nec hoc quid. i. hoc quoq; falsū est. dubiū ne
id est, me non tacituz scilicet, hoc agite amabo. hic agi-
te p adverbio corripientis est positū, aut certe p adorta

Agite

Audientie

Plautus

tione audientie prebendę. sic plautus hoc agite si uultis spe
catores. et cōuenit ueluti mutu audientia significantis
& gestu hoc ipm adiuuari. q̄i et hoc attēdite. ¶ nup eius
frater ut adhuc amor flagrare uideat addidit ¶ aliqui
lum est ad rem audiōr. uultu accōmodato ad reprehēsionem
prūciāndū est ad rem aui. p̄pē audiōr ad rem / pecuār
mō dicit. ¶ ss ubi hanc formā uidet ex aliena p̄sona uult os
tendere p̄ter affectū q̄ti sibi existimāda sit et quanto munē
inde inuit. tñ ponit et fidib⁹ sare uetus ta grāmatica. ¶ pretiū
sperans deest magnū. ut stabulo frenos audire sonātes ¶ pdū
cit p̄pē nā produci uenalia dicunt p̄duat ac uendit. hec
celeritas uendibile indicat mercem. ¶ hic forte fortuna me⁹
arrius. qz locus est metricū non iam miles sed meus. uid
quid sequat. emit inq̄t et dono m̄ imprudens harū rerū dēd.
hic oñdit q̄ audi⁹ id faceret si rem penitus nosset simul &
oñditur q̄ta secreta dicit phedrie ut pote q̄ rūualis nestiat
¶ Imprudens harū rerū ignarus q̄ oūum. Prudētia naturalis
est gnaritas extrinsecis uenit. Imprudens p̄ se ignar⁹ p̄ alio
hoc qui nec suspicatus sit nec ex aliq⁹ audierit. ¶ postqz
sensit me quoq; rem h̄re tecū nō dictū sed q̄i relatū sen
sit. tanq̄ irascendi magis iusta cā sit militi q̄ phedrie nā
sensit et tecū quoq; rem h̄re sic dixit ut honeste res m̄
pura dicit. ¶ ne det sedulo sūn dolo. hoc est impense aut
semp ait diam. cū uel iniusa nobis et audientib⁹ idem ua
na dicta narramus alicuius. ¶ si fidem hāt hoc est si faciā
aliqd unde credat se tibi p̄poni si fidē hāt si credere
cogatur. i. si credat unū fideiussor dicit. hoc est auctor
credendi. ¶ iri p̄positū tibi apud me p̄ debere p̄poni est
aut hoc futur de passiuo nam de actiuo dicaret p̄positū
ire. ¶ sed ego q̄tum suspicor alta est aucta Inuentio sat

acte quāt adhuc
nō dederat
puella.

Vendibile mercē

hu errat Donat⁹ et omnes. nā
dia debet. datus est! et nō
dedit. nam con
stat thādem
adhuc puel
lā nō h̄re
b̄ esse ap̄
militem
q̄ mox
dabit

Imprudens
Ignarus

Rem habere. impu
ram significat

fideiussor dicitur
imde

Vrg

p̄duci

CHVS

metix amatores hoc solo inimicos esse q̄ idem diligit
 magnificare q̄ ut riualis odia deliniret mult̄ persuadere
 phaedrie non se amari sed uirginē, ad uirginē animū
adiecat. hoc infert ut ledendi militis cā phaedria patiat
 eā quē amet et nolit uirginē dono dare. et ne ampli
 munde Terenti ut solet res huīmoī p̄stringit. nihil nam
 q̄sim n̄c ego optime purgauit Terentius quod mox libera
 libus m̄ptis fuerat obscurus si uiciata ab alio uirginē che
 rea duceret q̄ necessario defendit tanq̄ que honeste nup
 tura est. q̄ obrem cupio abducē. et hoc uerbo gratificat
 phaedrie non ei accipe ut ab amico remunerāte s; abdu
 cere ut a stulto et in expto uel abducē tanq̄ extorquere. Nē
 ego eā mi phaedria m̄lde. sc̄ cause. Nō indiligent cōsiderauie
 runt hāc meretricis orionem q̄ illam instar controuisie ret
 tulerūt. Nam et p̄ncipiū est me mis̄am uereor ne illd'
 graui phaedria tulerit. & narratio Samia in mater fuit
 et p̄ncipio cū confirmatioē cōsiderato nūc ego eā mi phe
 dria multe sunt causae q̄ obrem cupio abducē. Primū q̄
 soror est dicta et reliqua. & defensio ego ne id timeo et
 ego ne ex aio mis̄a dico et conclusio p̄ coquestionē ut tā
 dem impetrare abste neq̄ bidūn saltem ut cōcedas solum.
 suis restituā ac reddā. restituimus iūs quib⁹ nos uolum
 reddimus iūs qui nos uolunt. q̄ restituimus uolūtate red
 dimus uolentibus. sed in hac utrūq; est sola su hec
 hic neminē sola ad familiariū refert absentia habeo hic
 neminē s; alienor amicīa p̄t ei domi sola esse h̄c
 tam aliquē foris. et habeo hic neminē plus sonat q̄
 neminē hic habeo et sola sum ab iūs quos nā concliat p̄
 se. habeo neminē eorū qui uolūtate jungunt neq̄ amicū
 bene hoc apud amatorē an aliud est amator aliud amic⁹

adhuc puellā
 nō tenet Thais
 quā sup̄ dū Do
 natus tenere.

restituē
 Redde

amator
 amicū

EVNV

ut sit amator ad tps. amicus q̄ perpetuo amat. an q̄ in pa-
 tris potate est phedria. Qobrem phedria. in necessis inter-
 poni nom̄ licet audientis. & cupio aliquos parare amicos be-
 neficio meo. hic oñdit specialit̄ cuimodi amicos querat.
 ne phedriā contemnē uideat. pare amicos bñf. m. quia
 parant et suo s̄ minus diligunt & Id amabo adiuta me
q̄ id fiat facilē. adiuta me mira coadū. ne ab aīas phedra
 uideat excludi. adiuta mo dix. sine illū ^{dimittit} blande ait. tanq̄
 in manu eius sit iuriam non pati. et exclusum militē nō
 ei dix fer aut patere s̄ sine & p̄ores partes hosce aliquot
 dies honeste circuloquunt̄ et oratore. ne dicat abi foras. atq̄
 excludi te patere & nihil respondes. iam licentia accusat q̄
 scit nihil contrariū responsus. et satis blande in dixit.
 tanq̄ cui debreas amoris uicem. Egon quicq̄. facete exp-
 nitur amantis ira amoris integratio & tand' pdoluit ni-
 mis doluit. i persensit dolore. et tand' q̄i impatiens fuit

Vrgili vir es eleganter uariauit secundam psonā et tertiam pdoluit
 et vir es non puernus sed iam vir qui metrice cōtēnis
hic est abrepta. edux mat̄ p̄sua. cum odio p̄nuncianda.
nempe oīā hēc nūc uerba, i false dicta. hic redēit. ut ex-
 cludar. ni si illū amas plusq̄ me. Repudiatis causis quas
 illa attulerat p̄ deriuatioēz cause. hic aliud inadit esse cur
 repellat & et istam nūc times q̄ aduetta est. adeo inq̄ amas
 militē. ut et in uideas si quā amauerit & talem pr̄cipiat tibi
 stomachantis amatoris. quid te ergo aliud sollicitat? quid
 est inq̄ si hoc nō est. nu solus ille dona dat. hic iā quasi
 q̄ones tractant̄. sed ille mun̄ aduexit. nu solus ille dona dā
 possuit ei dona dari sed exigua. aut minus libent̄. & id
 mentionē benignitatis adiecit. nu tibi meā bñgnitatem. s̄
 ille q̄ benignus est? q̄i nihil et de milite dñe uideat, nūcub'

CHVS

alicubi sitibi si legimus. erit temporis aduerbiū ut sit ubi
 quo in loco quare nūcibi mēā benignitatē. Intelligit se et
 dona obtulisse et id benigne sepe fecisse. Nam plerūq; mōra
 ta dona sunt in quib; benignitas non appetet q̄ aut in q̄
 titate rerū est aut in facilitate p̄stantis. clandier claudi
 aut claudicare. Sal. neq; ei ignorantia res claudit et nihil Sallust.
 secordia claudebat. nōne ubi m̄ dixi. pulchre ubi dixi. ḡ
 impigre cupere te magis q̄ si dīct, petisti ut emere plusē
 ei prestasse qd̄ non ausa fuerat postulare. sic dū ancillā
 eiusmodi cuper ex ethiopia. nō paruo ex p̄tio et laborr compa
 tā intelligit. ex ethiopia. non ethiopissā. nā honesti ex ae
 thyopia. relictis oībus rebus q̄siui. hec iā omnia in benefi
 ciis cōsiderari solent. quesui cū difficultate dictū. iure
 celi. solis. ac pene orbis alterius. ideo cīmodi ancillas ra
 riores et p̄tiosiores deinde nō petisti. sed dixisti. nec nelle
 te sed cupe. non nigrā. sed ex ethiopia. nec destiti. sed
 relictis oībus rebus q̄siui. quid hic nō exquisitū. quid ut
 expressum. ut nihil addi possit. porro eunuchū. deinde
 uel postea uel multo post. eunuchū uelle. eunuchos a p̄s
 istitutos putat ex captiuis babylonib;. porro. eu. dixi
 uelle. Vide q̄adimōz ut mai fuerat. qd̄ p̄stitit. nō semel
 imputat duo mancipia. s; p̄ ancillā deinde eunuchum
 q̄ quia sole utunt iū regine. illā qz ex ethiopia. hūc qz solar
 regine utunt. separatum intulit eunuchū. deinde yſ dixit
 vt si quisq; est it. in iū poeta nom̄ profiteret suū. repperi
 plus est q̄ emi. et uide q̄ proprijs et amplissimis uerbis
 usus est. qz ancillā ex ethiopia. et eunuchū illā quesui
 hūc repperi. neutrū corū solū satisfacebat. ceterz cū Eu
 nuchū in singlī posuerit dixit post yſ utunt regine. q̄i
 eiusmodi deliciss seruicijs qz regine. q̄ potentes. et multo di

vn Eunuchi.

oniores q̄ priuate vñ m phormione ab regem me esse
 opertuit s̄ heri minas vigiti p̄ ambo bus dedi rectiona
 beneficia grauiora sunt aduersum migratos ergo a tempore
 inducitur exprobatio pro ambo b̄ dedi metus ambar̄ ptius
 q̄ ut sepatim diceret q̄t illo emerit annullā nigrā de
 qua mox dicit̄ hinc ^{atradua} sunt tres mine nam constat solū Eu
 nuchū cinctum esse minus ingiti ut ip̄e parmenio cōfirēt seni
 Tam contemptus abste et hoc seruatur in beneficis nam
 maiora sunt cessantib̄ meritis eorū quibus p̄stantur ob
 hec benefacta spēnōr abste hic duplex est p̄nuntiatio uel
 per interrogatiōnē uel mudiosa q̄rimoniā uel ut idicatio
 modo q̄ quod interrogatio p̄fertur hoc ei est multo grauius

Virgili) q̄ illud ob hec facta abste spēnōr ut virḡ nos munia templis
 quippe tuis serimus famāq; sonemus manē. Quid istuc hoc
 adverbū consentire incipientis est deest ei remorāt aut
 quid tale. q̄q̄ illam cipio abducē dix sic q̄i ab stulto nec
 peruerū meritū sed per fraudē. Cicero per uim ac dolū ab
 ducta Atq; hac re arbitror nō d̄t q̄i hoc abste uerū
 tam sat meretrix contractiō quedā negari quo singit se
 uincit ut adolescēt molliat et ipsa redit ut ille remittat
 p̄tinacā potius q̄ te inimicū habeā. hoc tonū ita loquit̄ rāy
 ip̄a magis amet phedriā q̄ ab illo ametur te inimicum
 habeā huic contrariū est ut te amicū habeā faciā ut ius
 seris nec uolūtate nec uultu cōsentiente. hec aut ineret
 si collide temptat omīa nā q̄ persistendo non perficit
 q̄d expectabat docet phedriā ipsum et negligenti negare
 q̄d poscit adeo hoc subtile est ut statim impetraverit
 Vulgarū est ei quod summa ui defenseris cum exor̄getur
 hoc idem postmōz remittē remitenti Utinā istuc uerbum
 istuc uerbū p̄ tota sīna uerbū p̄ dicto sed p̄ p̄ sentētia

Abducere

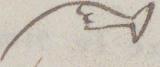
Cicero

rebusq; in

Verbu 1. sententia

CHVS

uel nunciatio que uno ligatur et stringit uerbo. verbu;
 a veterib; dicebat " ex aio ac uere dices. certe q; est qui
 ex animo dicat et fallit tam " potius q; te inimicā habeam
 tantū in animū phedrie hoc descendit. ut et repetat qd;
 amica dixat adolescentis " sincere dici quiduis possem per
 peti sincere pure sine falso est. et simplex. ut mel sine ce-
 ra bene qd; mel blanditū metrias dulce faciat. si negat
 esse sincerū. " Victus uno uerbo. unū uerbū ut supdix;
 qd; totā sentēciam cōpleteit. " Labasit omia mcohauia
 in syllā fere media pducta enūciant; qd; ato ait. quē ne
 falsa lacrimula uici credidrat posse. plus factū est. et
 uno uerbo uictus est. et ato. " Egon. ex aio misa dico. qd;
 sensit mltū ualuisse. hoc thais inculcat aio amici sui. et
 ego iude qd; siḡfice. cōuenit hoc pnom multa blanda
 exprobrati. ut me ne fugis. " qd; ato. et hec st̄ pnuicanda
 " Rem a me uoluisti tanc. conē illud qd; ait phedria. nō ne
 ubi dixti cupe te. s; hoc uehemens et diserti. rem iquit
 non minus. s; qd; pluris est rem. et nō dixit serio s; ato
 a facilitate pstantis. et uoluisti nō dixisti. mirandū obse
 quiū ex uoto aī pendens. non expectat imperiū. ne uo-
 luptati mora sit diū uabetur. tū illud qd; ait pfecteris
 nō ne uerbi pondus et potentia phedrie circa amicam
 et illius obsequum uehemens et rerū difficultatē. que
 exorte sunt. mōstrat. atq; omnē oppressit qrelam phe-
 drie. " ego impetrare neq; hoc abste. non petisti cum
 pfecteris tam. at ego impetrare non possū saltem ut
 concedas solū bidui. argute additū et saltem et solū
 et bene cōcedas. ut uoluntatis sic dt̄ sup. Sine illū pri-
 ores partes hosce aliquot dies et reliqua. " Verū ne fiat
isti uiginti dies. facete bidui deculpauit. et simul q;

sincere

Verbo. 1. sentē
tia

ego

EVNV

ex ead ratione sunt xx. ex qua duo ex qua xx ducen
 dno milia et similr deceps. „ pfecto non plus biduū
 aut. iocosa intelligenda sunt. „ sine te exorem. noue
 nūc non de te exorem. si te exorem et hoc absolute. „
 faciūdum est qd uis. nō qd oportet. sed quod uis dicen
 multa addidit obseqo suo. „ benefacis. in cōsuetudinē ue
 nit benefacis et benefecisti. nec indicatis esse s; grās age
 tis. „ Merito te amo. bene amoris mētione ad auferen
 dā suspicionē cōtemptus phedrie. „ Rus ibo. et hoc ama
 toris est. urbem odiſſe sūn amica. nec dixit ibi ero. si ibi
 me macerabo. „ hoc me macerabo biduū. pñiciandū bi
 duū. ut si dixisset biendio. „ ita facere certū est. ex iſ ap
 paret uerbis q̄ sibi amator egre hoc imperet. „ mos gerend
 est thaidi. cū pñiciatioē et gestu. ut oīdat que uis amo
 ris sit. ut thaidi mos geratur. „ huc fac illi adducant. eu
 nuchus et ancilla. sed pñale gen' masculinū. adducant. p
 adducito eos. et bene adducendos impat. ut actus fabule
 pcedant. et simul q̄ absentia phaedrie opus est. dū per
 chereā ludificat meretrix. „ In hoc biduū thais uale nūc
 uale abſcessum sīgt non salutationē. nā si uera salutatio
 est. biduo solū amicā ualere optat. sed pſcribere conat
 q̄to tempore absutur' sit. et simul ostendit q̄ inuit'
 abſcedat. „ In hoc bi. th. u. accusatio uens casu exp̄s
 sit amatoris impatientiā biduū dicens pſcripsit de tpr
 et uale maiore uim h̄c ex dolore discedentis q̄ obsequio
 salutatiois. „ & tu. nū quid uis aliud. uale subaudiendū
 salutariū. uel subintelligendū post osculū dia. nū quid
 uis aliud. „ cū milite isto. isto additū. q̄i odioſo. ut alibi
 iā uero mitte demea tuā istā iracondiā et vir. aut qd pe
 c̄t istis. hec pronomia spernentis sunt. odiū q̄i mōstrant. s

Exore te noue p̄ a te

Biduū. unde

Vale

Virg

CHVS

psens absens ut si es. ex animo. s. me desideres qz plus est
 ab amore desideriu. me somnies desideres. me expectes.
 amare et desiderare iuoluntatis. atq; et nūc obsequij. sō
 tuare sat amatorie dictū est. me spes cum me expectes
 iam dixit. qd sibi uult iterū me spes. an expectatio certoz
 spes est incerto. et expectatio p̄pinqaz rerū spes lōginquā
 et expectatio destinat tempus. spes non destinat. an me spes
 supple facere. i. de te cogitare. ut sit spes credas. ut statū
 in subditis mueries. nam eius frēm spēro iā p̄pemodū rippe
 risse. me te oblectes. septim' casus me. meū tota sis. tota
 aīo nā illam nē animā uult esse non corpus. et simul qd
 ipē ab eīs corpore patitur. id uult militi eius nīte cōtingē
 tanq; peius excluso ab amica. quanº ego sum tuus. amicus
 s. me misam. forsītā hic in paruā hāt fidem. Rec te
 thais. nūc partē arguiti exq; tactā apud phedriā. Et iā
 p̄p phedrie absentia. p̄ntia serui audacior est. quē. s. phae
 driā poeta uult ita nescire. ut parmeno audeat ad uiciādā
 uirginē subornare chereā. atq; ex aliaz ingenij nūc me
 indicet. hic Terentiū iurutis sine oīdit hoc esse. ut puulga
 tas personas noue indicat. et tam a consuetudine nō re
 cedat. ut puta metrīcē bona cum facit capiat tñ et delectet
 aīum spectatoris. neq; me finxisse falsi quicq; aut di
 xisse debuit dicere. & abundat falsi. aut ideo q; et ua
 nu aliqd fingi potuit. ut sup. sin uanū aut falsū aut fi
 ctū est. neq; meo cordi quenq; esse cariore. melius quenq;
 q; si diceret militē. cariore. qī meretrīx non carū alaz
 h cariore negat. et quicqd hui feci absolute. ut in he
 cyra nequit sic binus oro. qeqd h. f. subaudiendū q;
 eiū exclusi foras. spero p̄pemōz noue spero. p credo vel
 cōfido. ideo p̄pemodū. qz hominē quicq; nouit. s; fratrez

expectare → D
 s perare.

esse uirginis non dū pbauit // adeo nobilem. adeo p nimis
positū est. aut pro expletua pticula // atq; expectabo dū
ueniat futurū actū uolunt pmittē non quo alijs gestus
sit expectantis. PHEDRIA adol. PARMENO suis

FAC ita uissi. Iam amatorū multiloquim continet ista
actio nā et repetit qd' iam dictū et id facit magis
et odiose nimis, rogitare qī difficile sit. deest uis uel pgs
uel te si ipsum respicis. uel hunc si aduersus hec dicit. ut
sit rogitare te aut rogitare hūc. & distinctioē int̄poīta
inferendū. uultuose qī difficile sit id qd' mādat. ita et ī
epitā nimia circa hoc sollicuti amatoris exp̄ssit. et oñ dit
nihil esse facili' q̄ deducē ad metrīcē munā. cū contra
illud sit difficultimū. poscenti aliqd non dare. rogitare
subaudiū te. mirū est qī difficile sit complē qd' uibes //
Uina com aliqd muenire possis phedria. muenire acqrē
sic in eautō tu mēr. patri quomo obsequare. et ut serues
quod labore muenit. Nam icō a pcedenti et questus
dicunt. // q̄ hoc peribit. deest facile. // qd' in catius est
p q̄ mihi sū carior. s̄ ego dix absolute occurrit. hinc pno
mini qui effectū dabo q̄ pnom ut in Eautontūm qui
uolo r̄itari. // sed m̄ quid aliud impas. in iſſ seruus m̄t
null nisi coactus face. pp maiore dñm. sic et alibi habes
ne ingt respondere cherea. cogi atq; impo. m̄n. nostra
ornato verbis. non dixit meū q̄ eē parmenonis sit. ista
molestū et ociosum. nā hoc siḡt istum. ab ea pellito
ab eius animo. et nō pelli facito. s̄ pellito. Mem̄
tā et si nullus moneas. pperat seruus carpe uaniloquij
domini. / nullus moneas. null p non. in hecra null
dixis. Plautus in trinum. nullus credas. // ego rus ibo

Hullus pro no'

Plautus

et hoc iam dictum est sed oñdit q̄ olim id incipiat phaedria „
 Censu ne me posse arbitrari. ut censores qui in alienos mo-
 res sumū arbitrii hñt ideo hunc putat nō censere. qui
 ipse desiderat fieri posse obfirmare et p̄petuū uba sunt
 desperatis. non firmare sed offirmare. non pati s; ppe-
 ti „ te ne hanc uim hñt: ut significet perditū amore
 esse phedriā „ nam aut iam reñtere. nō iam p̄ statim „
 mox te adigent. hoc est ad urbem agent „ insomia uigilie
 legit et adiuget: ut sit insomia nū singulis „ ut desatiger
 usq; ordo ut usq; desatiger „ Ingratis ut dormiā. i. etiam
 iniuitus et coactus. nam ingratis nō ulro siḡt. qz ulro-
 nea grata sunt. Ingrata q; ab iniuitis fiunt et recusantib;
 „ nimis me indulgeo. me indulgeo sic ueteres. qd nos in
 alibi te indulgebat tibi dabat „ Tandem ne ego illa coreā
 si sit op̄ uel totū triduū. sic cepit tangi aliquid virile di-
 esturus et magnificum. s; uere amator magnū hoc putat
 uel totū triduū. Magna p̄fessio uirtutis. cū biduo sit op̄
 et triduo durare „ uniuersum triduū. q; in multo nū
 „ V ide quid agas. sic dicit magna aggredientib; „ stat sen-
 tentia. et uultu et gestu magis spectabile. q; dix stat se-
 tentia. uel maxime eo q; tanto sonitu. hec de se permittat
 phedria continuo reditur. uel potius non accessurus ad
 uillā. tantū aut̄ aberit q̄tum tñris opus est ad uitanda
 uirginē „ quid hoc morbi est excusatio amoris quando
 nō culpa. s; morbus est „ Adeon homines immutarier
 ex amore. ut non cognoscas eundem esse. more suo ad plu-
 rali nū ad singularem se couertit „ ex amore. ut nō cog-
 cas eum. es. Non solent stulti esse idonei adolescentes. et
 iō ad amore trastulit stulticiā phaedrie „ minus inept
 magis severus. nisi ei hoc esset quod est illa mulier

Insomnia. i. uigilie

Ingratis

Me indulgeo

EVNV

nō praeferret militi, aut quid relinqretur p̄ priū psonae
 militis si et hic stolidus est, magis seuerus quisq; n. m.
 A iāduertite ut amet Terentius magis adherere positio q̄
 compatiū facere Nam neq; seuerior neq; cōtinentior
 tam uolunt cl̄e, q̄ ea ut dixim' positua, y hic quid es
parasitus qnato. H̄ec apud Menandru in Cunuclo non
 sunt: ut ipse professus est parasiti persona et militis, sed
 de Collace translate sūnt, y facie honesta, et sic oñditur
 posse amari a cherea. si quid hanc parmenio ipse miret̄

Vngli) facie honesta. sic vng et letos oculis afflarat honores. & est multo elegantius huc virginum

mox de cherea idē ita me dū ament honestus, n̄ ego
me hodie hic turpiter dabo, p̄ ni dedero, y cū meo de
 crepito eunuclo facere me ad parasitū rettulit cū pulchry
 munē ueniente, & iam p̄paratio ad deducendū cheream
 ceterā decrepiti dicti sunt. quoz crepitu et plangore fa
 miliae finera iam coelamata fuerūt, y Hec supat ipsam
thaide. hoc sic accipias, non tanq; uitupari ipsā thaide
 s; ideo addidit ipsam quasi q̄ nimie pulchritudinis est
 ut si diuis ipsam uenerem supat. et bene ipsam pp̄ quam
 datur GNATO PARASITVS

Dī immortales hoi hō qd prestat. In hac scena nō stās
 sed q̄ ambulans persona inducit. constitut tū aliquā
 intuens spectatores dū secū loq. exp̄mit aut̄ parasitū et ss̄
 uerbis eius corruptos mores in assentationē oñdit prors
 ut honesty quoq; persone in huimodi culpa inuente. ut
 alibi obsequiū amicos. v. o. p. corrigi possint. y Dū imor
tales hoc iā mire et p̄ seculi ac tempoz rephensione Satyri
 ce Terenti q̄ apud cū stultū uocat simplice parasitus, et
 intelligentē malū. Dū immortales admiratis exclamatio
 est. cum parasiti gesticulatioē. Dū Im. h. h. q̄ estat, mo

Decrepiti

Conclamata corpo
 ra

rata orv.

7 6
7
2
8
1
2
5 0
6 3
2 9
2 0°
4 3°
, 0°
32 . ~~200~~

el herbolario
de grecia
el de animalibus en grecis el piz
el de animalibus en latini el piz
el bombulista de piz
~~el estatista et piz~~
~~el ablandado piz~~
deem ffueres el piz
Ca liada Clatm et Gufas

